

ACTA NÚM. 4

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL DIA 25 D'ABRIL DE 2013
1a CONVOCATÒRIA

A LA MOLT LLEIAL CIUTAT D'OLOT, el dia 25 d'abril de 2013, a les sis de la tarda, es reuneix al Saló de Sessions d'aquesta casa consistorial el Ple de l'Ajuntament, sota la presidència de l'alcalde, Sr. JOSEP MARIA COROMINAS BARNADAS, amb l'objecte de celebrar sessió ordinària, pública i de primera convocatòria que correspon al dia d'avui.

Hi assisteixen els regidors, Srs. **Josep Berga i Vayreda, Núria Zambrano i Costejà, Núria Fité i Grabalosa, Estanis Vayreda i Puigvert, Miquel Àngel Zarza i Aibar, Maria del Mar Roca i Reixach, Josep Gelis i Guix, Josep Ferrés Corominas, Anna Maria Linares i Bravo, Josep Guix Feixas, Genoveva Ruiz Teixidor, Albert Rubirola Sirvent, Adriana Serra Piñana, Jaume Mir Bagó, Mercè Traveria Costa, Ignasi Mulleras Vinzia, Pere Gómez i Inglada, Clara Casanovas i Sarsanedas, Júlia Sala Esteban.**

El Sr. Alcalde excusa l'assistència de la Sra. **Rosa Maria Llandrich Costa**, a qui desitja una ràpida recuperació i que tan aviat com sigui possible ens pugui acompanyar altre cop. Li farem arribar en nom de la Corporació.

Actua com secretari, la Secretària General de la Corporació, Sra. **Alícia Vila Torrents**.

Hi assisteix l'Interventor, Sr. **Jordi Salvador Culi**.

Hi assisteix el Gerent de l'Ajuntament d'Olot, Sr. **Jordi Güell Güell**.

Intervé el Sr. Alcalde. Aquest Ple el començarem d'una forma extraordinària, perquè no sempre tenim l'oportunitat que vulgui participar en el nostre Ple una personalitat com és el Síndic de Greuges de Catalunya, que avui ens acompanya.

1.- ACTA ANTERIOR

A l'hora assenyalada –les sis de la tarda–, l'Alcalde declara obert l'acte i s'aprova per unanimitat l'acta de la sessió anterior.

Intervé el Sr. Alcalde. En lloc de passar a despatx oficial seguint l'ordre del dia, fem un petit canvi i cedim la paraula al Síndic de Greuges, que sabem que ha fet un gran esforç per estar aquí amb nosaltres, i l'estan esperant d'aquí a poca estona gairebé a l'altra punta del país. Deixarem que el Síndic digui el que ens hagi de dir, i després obrirem un torn de paraules per als diferents grups, entenent que el torn de paraules és de dos minuts estrictes, ja em sap greu, però estem limitats pel temps.

6.- DONAR COMPTE DE L'INFORME DEL SÍNDIC DE GREUGES EN RELACIÓ A LES ACTUACIONS DUTES A TERME A OLOT.

Vist l'expedient administratiu i antecedents corresponents, **l'Alcaldia** proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Donar compte de l'informe del Síndic de Greuges en relació a les actuacions dutes a terme a Olot.

Intervé el Síndic de Greuges de Catalunya, Sr. **Rafael Ribó**. Aquest matí hem estat al Ple del Parlament de Catalunya debatent l'informe anual del Síndic de Greuges. Cap a les tres

acabàvem la sessió i en aquest sentit poder afirmar que, sense cap afany de demanar excuses, hem pogut enquibir aquest punt de l'ordre del dia del Ple d'Olot per parlar d'aquest informe municipal, en una hora que sé que és una mica excepcional per la normalitat o costum dels Plens. Per tant, em sento responsable –en part culpable- d'haver forçat aquest horari, però jo tenia compromesa de fa molts mesos una conferència a les vuit, de la qual he pogut endarrerir el començament una mitja hora, i això és el que ens dóna l'espai per poder ubicar aquesta reflexió sobre el meu informe.

Jo ja vaig felicitar en el seu dia, i ho torno a fer, a tothom d'Olot que ha contribuït a aquest conveni singular, i al fet que hi hagi una relació directa entre la ciutat d'Olot i el Síndic de Greuges. Primer, perquè en qualsevol període –però especialment els actuals, de crisi econòmica de finances públiques– que hi ha una certa malfiança de sector de la ciutadania envers les institucions, el poder local és molt important, més que mai. Jo crec, i he cregut sempre, que era el graó bàsic d'un sistema democràtic i ara ho sou més que mai, perquè sou la real proximitat amb la gent, i per tant el que pot donar resposta més immediata, puntual i informada, als problemes de la gent.

Ahir jo era al Congrés dels Diputats de les Corts Generals espanyoles, compareixent a la Comissió Constitucional, que està elaborant la llei anomenada “de transparència i d'accés a la informació”. S'escau que el Síndic de Greuges de Catalunya és l'única institució arreu de l'Estat que fa molts anys havia fet un informe monogràfic sobre aquest accés, ens vàrem basar en l'experiència del Comissionat del Regne Unit –al qual vàrem convidar– igual com en la d'Àustria, l'experiència holandesa i l'experiència del Consell d'Europa i de diversos investigadors i acadèmics. D'allà va sortir aquest informe que ahir vàrem ser convocats per presentar-lo, i que també està a disposició dels parlamentaris de Catalunya, que estan fent el projecte llei per a Catalunya sobre aquestes mateixes temàtiques.

Ho trec perquè aquest primer graó de la democràcia, que és el poder local, encara amb més motiu ha d'entendre la importància del dret d'accés a la informació i a la transparència. Crec que en part se'ns ha entabanat una mica amb una idea exagerada de transparència, quan hem assistit com una espècie d'*streptase*, a veure qui ensenyava més: doncs jo ara els ensenyo la meva declaració de renda; doncs ara jo mostro la meva declaració de béns. I el que us parla, el Síndic de Greuges –i convido a continuar aquesta línia– pot dir amb orgull que la nostra institució fa molts anys que tenim el web i a disposició de tothom, amb dos clics ben senzills, el pressupost, el sou amb cèntims de tots els càrrecs i tot el que puguem facilitar d'informació. I és important. Però és molt més important que qualsevol persona pugui accedir a la informació, no a la que hom vulgui mostrar o cregui oportú mostrar, o consideri que ha de mostrar; sinó tot allò que és públic, tot allò que és material públic: informació pública, cabals públics, actuacions públiques... siguin institucions públiques o privades que afecten a interessos públics, hauria d'estar a l'abast de tothom. Amb les limitacions –òbviament– de la protecció de dades i la seguretat, però sense cap altre embut. I sense preguntar-nos, com de vegades ens preguntem tots: i per què ho vol això? Sempre i quan, torno a dir, sigui informació pública.

Clar, això en el primer graó de la democràcia, segur que ho noteu, quan se us para pel carrer, i us demanen coses sobre el propi ajuntament, començant per l'Alcalde i sé perfectament que és dels càrrecs que té més servituds, els set dies de la setmana, en aquesta direcció.

I no vull dir que amb el dret d'accés ja anem a substituir aquest contacte directe, personal, que res el substitueix, però sí que contribuirà a què el damunt que som el primer graó de la democràcia, encara es pot activar més l'interès de la gent pel sistema públic, per la política, que en definitiva és l'administració de les coses públiques.

És clar, firmar un conveni singular per part d'Olot, independentment dels motius que tinguéssiu de no preveure fins ara la creació d'un síndic local, d'estalvi, de dificultats, i sobretot el que insisteixo, de rigor, té el compromís que en certa forma des del Síndic de Greuges ara us miraran més i us examinem encara amb més motiu monogràfic per encetar un debat amb vosaltres d'anàlisi de com estan els drets en aquesta ciutat.

El Síndic no és un incordi, no és el que va a buscar les faltes, el síndic està posat, segons diu l'Estatut i la tradició de l'*ombudsman* que arrenca amb el rei de Suècia el 1809, per garantir els drets de les persones davant les administracions, les que siguin. I en el cas de Catalunya amb una dimensió molt novedosa: també davant de les empreses privades que donen serveis d'interès general; es diguin Fecsa, Jazztel, Gas Natural, el que sigui.

Però evidentment té una dimensió d'investigació, d'esbrinar fins a quin punt la persona que ha presentat una queixa té raó o no, per tant, fins i tot d'exigir amb els sistemes establerts per llei que se li facilitin totes les informacions per poder resoldre sobre aquell tema, i si cal, sobre poder evidenciar la crítica o fins i tot la denúncia sobre el que potser no funciona com caldria.

Però al mateix temps és col·laborador, perquè una vegada plantejat el problema –si és que creiem que hi és, sinó amb tota la pedagogia i arguments es comunica a la persona o entitat concreta que no hi ha base per continuar la investigació–, proposem solucions i brindem formes de millorar l'administració, d'innovar, d'avançar. I no oblidem mai aquesta doble vessant. Un conveni singular vol dir que agafeu el compromís que al capdamunt de la tasca global que pot fer el Síndic per tot Catalunya, més atenció i cada vegada ho farem més, posarem en tot aquells ajuntaments –que ja comencen a ser un grapat– que ens demanen aquest conveni singular.

En el cas d'Olot això neix el 6 de juliol, quan vàrem signar aquest conveni amb l'Ajuntament, per tant estem parlant d'un informe, aquest primer que tinc l'honor de poder presentar en aquest Ple, que no cobreix tot un any, cobreix una part de l'any. I us vaig a donar algunes dades que teniu a l'informe que ha estat presentat a l'Ajuntament, les vaig a subratllar, que es podrien modular a partir d'aquest període. Durant aquest període l'oficina itinerant d'atenció a les persones del Síndic, ha estat a Olot a la casa museu de can Trincheria. En aquest període hem rebut nou queixes que es refereixen a l'Ajuntament, en aquest període, nou que es refereixen a la situació de l'Ajuntament: unes urbanístiques, altres de tributs, d'administració pública, de medi ambient, de seguretat.

Solemnitzant, les queixes que hem rebut d'ajuntaments de mides poblacionals similars a Olot és molt inferior a la que rebem d'altres municipis. He de dir també que ha variat l'evolució de queixes d'Olot en els darrers anys, quan no hi havia conveni: 1 al 2005, 4 al 2006, 2007 i 2011, 13 al 2009 i 9 al 2012. Si veiem com han evolucionat les queixes globals, no només a l'Ajuntament, a Olot han crescut: de les 11 actuacions de l'any 2005, a 82 al 2012. És de subratllar, malgrat aquest període de temps, que les respostes d'Olot venen més ràpides fins i tot que les respostes del Síndic. Per tant m'autocritico, em guanyeu, ens guanyeu. Aconseguiu que en 51,2 dies això estigui plantejat per part vostra, nosaltres triguem 87 dies. I fins i tot per molt per sota d'altres administracions de Catalunya, per tant teniu, de moment, una disposició i una serietat que lloo i que la deixo aquí al damunt com un element positiu.

He de dir que heu emprat una mica més que altres ajuntaments de la Garrotxa, sí, potser perquè tenien més possibilitats, però no us ho prengueu com cap crítica cap a Olot. Hem de dir que de l'any 2012 hem finalitzat ja cinc actuacions, i en continuen en tràmit quatre, em refereixo a les municipals. Hem de dir que la majoria de gent sens adreça a través del formulari web, i també especialment consultes per telèfon i no és cap demèrit del sistema

democràtic, això passa a tot Catalunya i a totes les institucions i especialment a les defensories. Va baixant la relació presencial i va pujant la relació electrònica i així es consulta per telèfon. No vull fer cap tall publicitari, però també: el Síndic té un telèfon gratuït 900 124 124, de dos quarts de nou fins a les set del vespre tots els dies menys dissabtes i diumenges, i té –per suposat– el correu electrònic, el correu ordinari, el fax, la connexió per vídeo conferència o per webcam, amb pantalla individual de les persones, i estem intentant articular tots els sistemes haguts i per haver de connexió. Però així i tot, i especialment en època de crisi, el contacte personal és insubstituïble i de vegades es mereix quelcom que ha començat pel contacte telefònic o pel contacte de web o pel contacte directament electrònic, que hi hagi una relació presencial. Dir que en el web ho trobareu tot, a partir d'ara també l'informe d'Olot. Tot el que fa el Síndic està penjat al web, en català, cal que ho digui, també en castellà, en francès, anglès i en aranès, en occità de cara a la varietat lingüística de Catalunya de la Vall d'Aran.

Per acabar diria que nosaltres estem a la vostra disposició, no només per un Ple com el d'ara –que torno a agrair l'oportunitat i honor de poder-hi ser– sinó com a regidors de la cosa pública, des de l'Alcalde i fins l'últim regidor, teniu en el Síndic una institució, amb tots els seus equips, que està precisament per contribuir a millorar tots els aspectes de la vida col·lectiva. De vegades des del municipal ens arriba la queixa, que jo en dic “de canvi de truita”: un grup municipal –i que ningú llegeixi res per Olot– que no es considera prou ben tractat des del punt de vista de participació democràtica. Analitzem els seus drets i resollem quines recomanacions hem de fer a aquell ajuntament. A les següents eleccions hi ha un canvi de majories, i aquells que es queixaven són els que originen la queixa dels que estaven governant, quan consideren que no són prou ben tractats democràticament. Què vull dir? Que tant de bo anéssiu avançant en el tracte més àgil, directe i transparent en aquest legítim exercici de contrast, de debat, de confrontació d'idees i programes que és el que ha de donar un òrgan plural com és el d'aquest Ple.

Una darrera qüestió que està fora l'informe però que jo no em vull estar de dir-la –i em sembla que ja la vaig comentar a l'Alcalde–: us vaig citant arreu de Catalunya, ho he fet aquest matí una altra vegada davant del Parlament, com a una de les ciutats que al seu dia va començar una tasca molt important: fer front a la segregació escolar. Catalunya va ser molt valenta quan l'any 1983 va plantejar la immersió lingüística, i la vàrem plantejar per evitar que es dividissin a les escoles els nanos per raons de llengua. Va ser modèlic, exemplar, el Consell d'Europa –es digui el que es digui en alguns debats– continua posant a Catalunya com quelcom que hauria d'il·lustrar altres ciutats europees on també hi ha conflicte lingüístic, i això és un gran actiu. Però quina paradoxa, de fa uns anys tenim un error al sistema educatiu: escoles amb uns percentatges molt elevats de població amb necessitats educatives especials o/i d'immigració, amb uns percentatges molt superiors al seu entorn social, quan possiblement molt a la vora hi ha una escola que és a la inversa, i això és segregació. Tenim puntes només, no estic dient que sigui un fenomen general, però és quelcom que no s'arregla amb un dia, ni amb un curs. Vic primer, Olot i Mataró després, van anar davant mostrant el camí, i sé que persevereu, per tant felicitats. I gràcies Alcalde.

Intervé el Sr. Alcalde. Moltes gràcies Síndic. Abans de passar-li la paraula als diferents grups, només algun compromisos que també penso que val la pena que els prenguem, és a dir, teníem coneixement de l'informe, l'hem fet arribar a tots els grups municipals i per tant era fàcil aquest any convidar el Síndic a què vingués al Ple i ho expliqués aquí públicament. No és aquesta la nostra voluntat; la nostra voluntat és que cada any, Síndic i per tant ja faig la invitació ara públicament i oficialment aquí al Ple, perquè l'any vinent en un Ple en què ens puguem posar d'acord sobre l'horari i la disponibilitat, torni a ser aquí i ens torni a explicar com estan les coses a la nostra ciutat. Penso que l'única manera de solucionar els problemes, que segur que existeixen, és conèixer-los, que està molt bé que des d'una institució absolutament independent vegi de què es queixen els nostres ciutadans, o fins i tot

per anàlisi propi vegi quins són problemes que nosaltres hem de tenir en compte i que ens els faci saber. En l'exemple que surt a l'informe es veu una cosa que n'estic convençut, i que altres vegades n'hem parlat, que és una cosa que no fem prou bé i que hem de millorar i és saber tornar resposta el més ràpidament possible al que ens diuen els ciutadans, encara que la resposta sigui: mira, no volem o no en sabem i això que ens demanes no ho podrem solucionar; però almenys tornar resposta. En som conscients i això d'alguna manera també és un compromís que entre tots mirarem d'anar tirant endavant.

I la tercera cosa també és parlar una mica que això és l'acció en general, el clima en general d'Olot, no és responsabilitat ni d'un partit polític ni d'un ajuntament, sinó que en general respon al clima que té la ciutat, que penso que és un bon clima, que si d'alguna manera ens mereixem algun elogi, és la ciutat que la mereix, i no només aquest ajuntament. I que l'informe del síndic ens digui que les coses van raonablement bé i que les queixes dels ciutadans –tot i que siguin d'un període determinat, i amb totes les cometes que estem segurs que s'hi ha de posar– que això és un mèrit de la ciutat. Com el tema de l'ensenyament, que n'estem orgullosos, que per desgràcia està amenaçat per diverses circumstàncies i que lluitarem tant com puguem per poder continuar mantenint aquest model d'integració que a la nostra ciutat ens ha donat molt bons resultats, i que a més es demostrin no només amb impressions, sinó que al final quan estem amb proves que es van fent o amb les proves d'accés a la universitat, els alumnes de la Garrotxa sempre estan situats amb un bon nivell educatiu, amb un bon nivell de notes. El model educatiu de la nostra ciutat és un dels orgulls que tenim i esperem saber-lo continuar mantenint.

I ja potser m'he passat dels dos minuts que us havia donat a vosaltres, i per tant, si volen, tenen la paraula.

Intervé la Sra. Sala. Sr. Ribó, en primer lloc agrair-li la presència en aquest Ple, per haver redactat l'informe anual de les queixes i consultes més rellevants de la nostra ciutat durant l'any 2012. Després d'analitzar l'informe que ens diu que poblacions similars a Olot, la nostra ciutat amb el nombre de queixes és inferior a la mitjana, això per a nosaltres és una gran satisfacció. Ens detalla que l'any 2005 –no vull entrar en números, però ràpidament– vàrem tenir una queixa, el 2006, 2007 i 2011 quatre queixes, 13 queixes l'any 2009 i 9 el 2012. I que el nostre ajuntament respon de manera ràpida al Síndic –com ens ha dit vostè– això comparat amb altres ajuntaments amb el mateix conveni. I pel que fa a les tramitacions de les queixes, de les 35 presentades ens diu que 25 s'han tramitat i que 10 queden per resoldre. Per tant jo li he d'agrair aquesta tasca que està fent, que recull les inquietuds dels nostres ciutadans i els problemes de la nostra ciutat. Moltes gràcies Sr. Rafel Ribó, Síndic de Greuges de Catalunya.

Intervé el Sr. Gómez. Molt breu Sr. Alcalde, perquè com que ens ha menjat una mica de terreny... no, anirem molt ràpids. Nosaltres des de la Garrotxa, des d'Olot sempre hem presumit que teníem un sistema administratiu molt correcte i que donàvem atenció al ciutadà convenientment. Estem molt contents a més a més, per les felicitacions que ens ha donat sobre com hem tractat el tema de la segregació escolar, de la no segregació escolar, i no tenim cap dubte que si entra en contacte en la relació entre els grups polítics i entre els diversos polítics del consistori, segur que també ens podrà posar d'exemple per allà on vagi, de bon tracte entre tots nosaltres, malgrat les discrepàncies polítiques que lògicament tenim els uns amb els altres. Agrair la feina que ha fet, agrair l'informe que ens dona, que ens posa dintre d'uns paràmetres molt correctes i fins i tot dels millors i sobretot subratllar això que deia vostè mateix, Sr. Síndic: sí que podem tenir un contacte via telemàtica, via telèfon, però és insubstituïble la presència, i per tant estem convençuts que en el moment que la ciutadania entengui el paper del Síndic, cada cop estarà més acostumada a utilitzar-lo i esperem que d'ara endavant els balanços siguin tan correctes com aquest i sobretot li agràim la presència de l'oficina però també la seva presència en l'informe en aquest Ple.

Intervé el Sr. Mulleras. Rebem en aquest Ple aquest informe de l'any 2012 que inclou les dades de queixes i consultes sobre les supervisions realitzades pel Síndic de Greuges, i d'entrada podem constatar, a més d'altres consideracions esmentades pels meus companys de Consistori, que els olotins li hem donat poca feina i això és molt positiu, tant per als olotins com per a l'Ajuntament: de queixes que afectin a l'ajuntament n'hi ha nou, estan per sota de la mitjana de queixes de municipis amb població similar, i a més la majoria estan ja finalitzades. Hi ha altres dades sobre aquestes queixes i el que no faré és repetir ni resumir l'informe. Destacar les dues queixes el 2012 en referència a la inclusió social, no sé si aquestes dues queixes seran les responsables del dispendi que farà aquest Ajuntament, al vot favorable de tots vostès, del 2013 al 2019 amb aquest pla que hem aprovat per a la inclusió i la cohesió social d'Olot, no sé si seran aquestes queixes les culpables.

I per acabar, i amb el màxim de respecte, però amb tota claredat, vull donar unes dades que crec que poden ser interessants per a tots, i em sap greu donar-les però crec que ho he de fer. I que lògicament no se'ns donen en aquest informe. I com que el Sr. Ribó ha parlat de transparència, doncs jo també. Cada queixa ciutadana que tramita el Síndic –segons un informe periodístic solvent– ens costa una mitjana de 1.464 euros als catalans. La institució del Síndic té 87 treballadors, té un pressupost aquest any que estem tractant, 2012, de set milions d'euros. Com tots sabran, l'any 2010 va finalitzar el mandat del Sr. Ribó com a Síndic, però el Parlament va reformar la llei perquè pogués renovar el càrrec per uns altres nou anys, fins el 2019, en què el Sr. Ribó tindrà 74 anys i deixarà al darrera 39 anys en un càrrec públic. Déu n'hi do. Res més.

Intervé el Sr. Alcalde. Gràcies Sr. Mulleras, com sempre ens alegrem que vostè pugui expressar les seves opinions encara que no hi estiguem d'acord. Però ens n'alegrem que pugui expressar-ho aquí.

Intervé el Sr. Guix. En tot cas també agrair al Síndic la presència avui al Ple. Vàrem poder estudiar el seu informe, i una mica corroborar les paraules que deien els altres companys de grup i també el Sr. Alcalde. En tot cas Síndic, sàpiga que estem en una ciutat que té una cultura democràtica molt arrelada, tota la ciutat, no només el Consistori; totes les entitats, les escoles, els instituts, les empreses públiques i privades, hi ha una cultura democràtica molt arrelada, que fa que la cultura de la queixa, que de vegades a les ciutats sí que existeix, aquí existeixi poc perquè intentem que els problemes intentem solventar-los en el moment que es donen.

També cal remarcar que Olot, la Garrotxa, té una Oficina d'atenció al Consumidor que fa una tasca molt important, i que potser també això fa que algunes de les queixes que podrien arribar al Síndic o a alguns estaments de la ciutat, no arribin perquè aquesta Oficina a nivell comarcal fa una gran tasca.

En tot cas, nosaltres, com a primer grup de l'oposició, dir-li que en aquests moments en la nostra tasca com a oposició a l'Ajuntament rebem tota mena de facilitats, ja sigui per part de l'equip de govern com també per part dels funcionaris i treballadors de la casa, per tant en aquest sentit estem contents; no rebrà cap queixa nostra de moment, i esperem que puguem arribar a bon port en aquest sentit.

Però simplement això, que sàpiga que estem en una ciutat on hi ha una cultura democràtica, que els dilluns encara al mercat d'Olot es fan molts tractes tancant la mà i que per la Fira de Sant Lluç també, per tant només ratificar aquesta sensibilitat de la ciutat cap a la cultura democràtica.

Intervé el Sr. Alcalde. En nom de l'equip de govern, ja ha parlat l'Alcalde i no sé, Síndic si vol fer alguna precisió, endavant.

Intervé el Síndic de Greuges. Sí, li demanaria al regidor de Plataforma per Catalunya que en comptes de fiar-se'n del que ha llegit, quan acabi, entri al nostre web i vagi a la informació del pressupost i del sou, i si pot dividir veurà que tenim 8.231 queixes –si parlem només de queixes– divideixi pels vora sis milions d'euros –no el que ha dit vostè, aquest any a més, seran cinc– i faci l'equació que ha fet, que és una equació absolutament simplista, perquè afegeixi si vol, si és que vol, 38.400 o 38.800, no me'n recordo ara, persones tractades, però vagi posant als informes que fa. No va en defensa de la feina del Síndic titular, va en defensa de la feina que fan 85 persones mercès a les quals jo puc parlar avui aquí o puc fer de Síndic, sense les quals seria inviable.

L'altre dia, en una ràdio molt escoltada a Catalunya, se'm va dir: per què no atén les queixes directament per telèfon? I jo vaig dir: perquè no puc contestar les queixes per telèfon. Si vostè em fa una queixa d'un tema de sanitat li podré donar grans línies d'orientació però a la queixa m'agafaré persones que hi entenen, que en faran corresponent estudi per contestar; no vull parlar per parlar.

Dir-li que jo guanyo 115.000 euros a l'any, bruts, que és el mateix sou que guanyava l'any 2004 el meu predecessor, per tant, que qualsevol augment ha anat en detriment per totes les queixes que hem tingut; que vaig començar aquest mandat als meus 65 anys, que l'acabaré com vostè ha dit als meus 74 anys, l'edat en què començaven el seu mandat els meus dos predecessors, i que gaudeixo de nou anys de mandat com totes les institucions de Catalunya de l'etapa posterior al darrer Estatut: Consell de Garanties, Oficina antifrau, etc., perquè així es va imprimir a l'Estatut.

Però dir una cosa de la qual estic molt orgullós que potser l'ajudarà a vostè: poca gent sap que qui em va demanar si volia ser Síndic de Greuges a Catalunya, quan estava ja absolutament dedicat de nou a la meva tasca universitària –que no puc fer com a Síndic ara, perquè és el càrrec més incompatible que hi ha a Catalunya– fou aquella persona amb la qual jo he tingut les contradiccions més grans en debat parlamentari: el senyor President de la Generalitat, Jordi Pujol i Soley. I estic molt orgullós que vingués aquest encàrrec d'aquella persona amb la qual jo m'havia debatut sobre molts aspectes de com organitzar la societat, que això és democràcia.

Dir-los que no és que hi hagi poca feina d'Olot, hi ha poca feina en el plànol local, però hi ha d'altres matèries també, i toco fusta, no és que pugui dir que això serà per sempre, ja ho veurem quan serà, per això em referia a la primera part. Els faig un exemple que és un impuls a seguir-lo: el Departament del govern de Catalunya que entre cometes té més clients, sanitat –quasi tots nosaltres podem tenir la tarja blava per tenir assistència pública gratuïta– no és ni de molt el departament que genera més queixes. Primer perquè tenen un sistema amb bons criteris –potser en uns territoris menys implantats que en d'altres– d'atenció directa allà on hi ha l'atenció sanitària, per a qualsevol queixa. Segur que a qualsevol administració l'ajudarà encara a ser més a prop –allò que deia de l'accés i el contacte quotidià– aquesta disposició a donar la informació, a ser el més transparents possibles; però sobretot a intentar resoldre d'immediat els problemes, que si no s'aconsegueix és quan aquelles persones aniran cap al Síndic. No els estic amenaçant de res, estic dient –fins i tot amb una certa forma egoïsta per nosaltres– que ens podran estalviar feina si abans hi ha un bon sistema d'atenció com el que notem, indirectament, a partir de sanitat.

Sovintejarem tant com puguem les nostres visites a Olot i els nostres contactes amb Olot per tots els mitjans, i ho dic malgrat que jo mateix he proposat des de la meva autonomia pressupostària, que enguany hem tornat a retallar un 15% el pressupost. Dir-los que en general les respostes intentarem també que es vagin escurçant, les nostres abans que les de vostès, perquè ja m'he autocríticat per tardar més que vostès, i que estem buscant tots

els sistemes que hi pugui haver per aconseguir un sol objectiu: que la gent estigui cada vegada més garantida en els seus drets i més motivada per participar en la democràcia, no només per anar a votar, sinó en totes les seves dimensions.

Des d'aquí reitero la meua plena disposició a donar tot tipus d'explicacions, informacions, ajuts, a tota la gent d'Olot i molt especialment a tota la gent que té l'encàrrec democràtic de govern la ciutat. Gràcies Sr. Alcalde.

Intervé el Sr. Alcalde. Moltes gràcies Síndic, jo crec que ens hem ajustat bastant bé en el temps, us agraeixo moltíssim que estigueu avui aquí, us agraeixo moltíssim, Síndic, la feina que esteu fent, que penso que és molt important; l'única manera de resoldre els problemes és conèixer-los. Per tant algú que ens els faci arribar, no a nosaltres sinó en general a tota l'administració és molt important, i per tant si a tots us sembla bé, despediríem el Síndic, deixarem que segueixi amb la seva activitat normal, una vegada més reiterant la invitació perquè l'any que ve, una altra vegada també en el Ple de l'Ajuntament, pugui estar present. Moltes gràcies.

El Ple es dona per assabentat de l'informe del Síndic.

El Síndic de Greuges abandona el Saló de Sessions.

Continua el Sr. Alcalde. Reprendrem l'ordre del dia habitual.

2.- DESPATX OFICIAL

Intervé el Sr. Alcalde. Pel que fa a les activitats que hem tingut des del darrer Ple, que són diverses, hem tingut visites importants a la nostra ciutat de consellers. Potser destacar també la importància de l'entrevista que vàrem mantenir amb el regidor Josep Berga a Barcelona amb el Sr. Ignasi Genovés, Director General d'Atenció Ciutadana de la Generalitat, amb una proposta molt potent que fa referència al Palau Robert i un dels valors que té la nostra ciutat com és RCR Arquitectes, amb un projecte que espero que acabi veient la llum i que acabi concretant-se, estic segur que així serà.

També destacar la visita a la nostra ciutat del Sr. Jordi Sellàs, olotí i en aquest moment Director General de Cooperació Cultural, en el que també va ser una entrevista molt important.

I la visita del Sr. Ramon Terrassa, Director General d'Acció Cívica i comunitària de la Generalitat de Catalunya, amb qui vàrem estar al Casal de la Gent Gran, a l'Oficina de Benestar Social, intentant poder concretar d'una vegada per totes el tema de l'ampliació del Casal de la Gent Gran. Que tal com els vaig dir a ells, no els volem enganyar, no volem dir cap altre compromís; però hi estem treballant i esperem que pugui ser realitat el més aviat possible.

Crec que també és important donar explicacions en aquest Ple de la visita que juntament amb tota l'executiva de l'Associació de Municipis per a la Independència vàrem fer a l'Hble. President de la Generalitat Sr. Artur Mas i a la Vicepresidenta Sra. Joana Ortega, de la bona entesa, i de l'avanç en el tema de la sobirania fiscal. Crec que va ser una activitat important que també val la pena que els hi doni explicacions.

També explicar-los dos o tres temes que són de les últimes hores i dels últims dies, però crec que són importants: una la visita que ahir vàrem fer a Madrid, acompanyats dels regidors Sr. Miquel Àngel Zarza i la Sra. Júlia Sala per entrevistar-nos amb diversos responsables: amb el President del Consejo Superior de Deportes, explicant-li diferents

inversions que necessitem a la nostra ciutat pel tema d'esports. Vàrem estar molt bé, ens varen tractar molt bé i esperem a veure si aconseguim alguna resposta positiva. I l'altra va ser al Sr. Jorge Urrecho, Director General de Carreteres del Ministerio de Fomento, acompanyats pel Sr. Xavier Flores, Director General de Carreteres de la Generalitat. Al Sr. Urrecho també l'acompanyaven el Delegat de Carreteres de l'Estat a Catalunya, que és el Sr. Juan Varios, hi havia la diputada Conchita Veray, que també va venir, per parlar del tema de la variant d'Olot. Sembla que aquest tema l'hem anat avançant, és a dir, el Ministerio reconeix que té una obligació amb la variant d'Olot i pensa donar-li compliment; quan li demanem alguna concreció ell diu: home, aquest tram de la variant d'Olot que ha de fer l'Estat forma part de tot aquest tram que va entre Olot i Ripoll de la N-260 on hi ha diverses actuacions que volem solucionar, però és clar, si està aquí inclòs, és possible que això s'endarrerís una mica. Llavors, primer compromís: estem d'acord que una part de la variant ens correspon a nosaltres per més que desviem la nostra carretera per un altre cantó; segon compromís: a final d'any hem de tenir sobre la taula l'estudi informatiu que detallarà el trajecte que el Ministerio ens proposarà, després d'haver-se posat d'acord amb els tècnics de la Generalitat de Catalunya. Per tant això avança. Hi haurà una exposició pública, on tots tindrem l'oportunitat de presentar les al·legacions que faci falta, però sembla que així com en el tema de la Generalitat també hi hem fet un impuls bastant important, i en aquests moments ja té acabat –tot i que no sigui el públic– el projecte constructiu, Madrid també s'hi ha posat i començarem a avançar en un tema que no hauria d'allargar-se tant com el tram de la Generalitat perquè és bastant més curt, i per tant no necessita tant de temps en quant a redaccions del projecte i tot això, i molt menys des del punt de vista de construcció.

També comunicar-los que ahir ens va arribar la notícia que en el tema de la plaça de braus, el recurs que havien presentat en nom dels accionistes uns ciutadans olotins, ens han tornat a donar la raó, és a dir: la propietat de la plaça és de l'Ajuntament d'Olot. Tenim la sentència però s'ha d'acabar d'analitzar i per això no els puc donar detalls, quan ho tinguem, en una Junta de portaveus o en el moment que vostès creguin oportú, els donarem més detalls, però que des del punt de vista de les instàncies judicials ens continuen donant la raó.

També destacar per la seva importància el premi que vàrem rebre –l'Associació de comerciants d'Olot i l'Ajuntament d'Olot– per la iniciativa comercial Espais Actius, premi que ens varen donar al Palau de la Generalitat. Crec, no sé si el regidor em corregirà, que érem l'únic ajuntament premiat, de tots els Ajuntaments de Catalunya, en aquesta entrega. Hi havia premis a les botigues centenàries i altres categories, però els únics que com a ajuntament i institució que amb col·laboració amb una associació de comerciants tenia una iniciativa; el premi era quant a la gestió pública, per això crec que és molt important, i per tant felicitar a la gent de l'IMPC que han estat tirant això endavant.

I bé, l'altra cosa que els volia comentar és que el tema de la correcció de les possibles discrepàncies en la interpretació de la norma en el tema del Cadastre ja s'ha posat en marxa. Tenim l'oficina amb la dotació de personal que vàrem creure oportuna posar-hi, de moment, excepte moments puntuals no hi ha hagut excés d'assistència ni de cues. S'ha intentat també convocar les persones d'una forma esglaonada, de moment s'han enviat 1.300 comunicacions i seguim endavant, aquesta mateixa setmana o la que ve que ja tindrem moltes més comunicacions que anirem enviant a aquells ciutadans que poguessin tenir alguna afectació pel que fa a la seva implicació en aquest tema del Cadastre.

En primer lloc el Sr. Alcalde dóna compte del nombre de **VISITES** que ha rebut des de la celebració del darrer Ple, celebrat el passat 21 de març:

- de particulars : 39
- d'entitats : 50

Tot seguit dóna compte de les **ENTREVISTES** que ha mantingut amb diferents càrrecs de l'administració, durant el mateix període:

- el dia 25 de març es va desplaçar a Barcelona i juntament amb el regidor de Cultura Josep Berga, es van entrevistar amb el Sr. IGNASI GENOVÈS, Director General d'Atenció Ciutadana de la Generalitat de Catalunya. Seguidament va anar a Girona, on es va entrevistar amb la Sra. MARIA ALSINA, Directora territorial de "la Caixa".

- el dia 28 de març va rebre la visita a Olot de l'Hble. Sr. SANTI VILA, Conseller de Territori i Sostenibilitat. Primerament va visitar la seu de l'Observatori del Paisatge i seguidament va venir a l'Ajuntament per mantenir una reunió de treball amb diferents tècnics i polítics.

- el dia 4 d'abril es va desplaçar a Girona per assistir a un dinar de treball amb l'Hble. Sr. SANTI VILA, Conseller de Territori i Sostenibilitat i diferents empresaris de la zona.

- el dia 5 d'abril va saludar el Sr JORDI SELLAS, nou director general de Cooperació Cultural que va venir de visita a Olot, per veure els diferents equipaments culturals i reunir-se amb el regidor de Cultura i els tècnics de l'ICCO.

- el dia 8 d'abril es va desplaçar a Barcelona per entrevistar-se amb el Sr. JOSEP M. MARTÍ, Sènior consultor de la Cadena SER, amb el Sr. JORDI ESPONA, Director d'Àrea de Serveis Jurídics d'UNNIM i amb el Sr. MARCEL CODERCH, Vicepresident de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

- el dia 11 d'abril va saludar el Sr. RAMON TERRASSA, Director general d'Acció Cívica i Comunitària de la Generalitat de Catalunya, que es trobava a Olot per visitar el Casal de la gent gran, l'Oficina de Benestar Social i el Consorci d'Acció Social de la Garrotxa;

- el dia 16 d'abril es va desplaçar a Barcelona per assistir a l'entrevista concertada de l'Executiva de l'AMI, amb el M. Hble President de la Generalitat, Sr. ARTUR MAS i la Vicepresidenta del Govern, l'Hble. Sra. JOANA ORTEGA.

- el dia 23 d'abril, diada de Sant Jordi, juntament amb la regidora Núria Fité, van rebre la visita a Olot del Sr. ALBERT BAYOT, Director territorial d'Ensenyament, amb qui van mantenir una reunió de treball.

- i finalment ahir 24 d'abril, es va desplaçar a Madrid juntament amb el regidor d'Urbanisme, Miquel Angel Zarza, l'enginyer municipal Ramon Prat i la regidora del PP, Júlia Sala. Van fer dues visites: es van entrevistar amb el Sr. MANUEL MORENO, President del Consejo Superior de Deportes per demanar-li una ajuda per al camp de futbol de Sant Roc i a continuació amb el Sr. JORGE URRECHO, Director General de Carreteres del Ministeri de Foment, per parlar de la Variant d'Olot. En aquesta reunió els va acompanyar també el Sr. XAVIER FLORES, l'actual director general de carreteres de la Generalitat de Catalunya.

3.- DECRETES

Tot seguit es dóna compte dels decrets de l'Alcaldia, dictats des de l'últim Ple.

4.- ACORDS JUNTA DE GOVERN LOCAL

S'informa dels acords adoptats per la Junta de Govern Local des de la darrera sessió plenària.

5.A) CONTRACTACIÓ. DONAR COMPTE ACORD DE PLURIANUALITAT

APROVAT PER LA JUNTA DE GOVERN LOCAL DE L'11/04/13

Vist l'expedient administratiu núm. CC0120113000126 i antecedents corresponents, **el President de la Comissió Informativa del Ple** proposa al Ple l'adopció del següent acord:

DONAR COMPTE de l'acord adoptat per la Junta de Govern Local en sessió celebrada el dia 11 d'abril de 2013 relatiu a l'aprovació del conveni plurianual de col·laboració entre l'Ajuntament d'Olot i el Club de Futbol Sant Roc per tal de subvencionar la remodelació de les seves instal·lacions amb la instal·lació de gespa artificial al seu camp de futbol, tot aportant la quantitat de 100.000 €, segons:

-any 2013 : 34.000 €

-any 2014: 33.000 €

-any 2015 : 33.000 €

Intervé el Sr. Alcalde. El primer assabentat és l'acord de la plurianualitat aprovat per la Junta de Govern Local de fa pocs dies en relació al camp de futbol de Sant Roc, una iniciativa que tots els grups municipals vàrem estar d'acord en recolzar, que tots els grups municipals vàrem estar d'acord en dir que si algú des de la societat civil apostava com apostaven ells per tenir aquesta millora de les instal·lacions, des de l'Ajuntament havíem de ser capaços de donar-hi resposta.

Hem aprovat una plurianualitat pel que resta de mandat, on arribarem a una quantitat de diners que més o menys era la que teníem pressupostada.

El Ple es dona per assabentat.

5.B) DONAR COMPTE DE L'INFORME DE MOROSITAT DEL 1R TRIMESTRE DE 2013

Vist l'expedient administratiu i antecedents corresponents, **el president de la Comissió Informativa** proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Aprovar l'informe sobre morositat, que ara es transcriu, emès per la Tresorera d'aquest Ajuntament:

“INFORME DE LA TRESORERA DE L'AJUNTAMENT D'OLOT, SOBRE EL COMPLIMENT DE LA LLEI DE MOROSITAT DELS PAGAMENTS DUTS A TERME PER PART DE L'AJUNTAMENT I DELS SEUS ORGANISMES AUTÒNOMS, DURANT EL PRIMER TRIMESTRE DE 2013.

L'article 4.3 de la Llei 15/2010 de 5 de juliol, de modificació de la Llei 3/2004 de 20 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, referent a la morositat de les administracions públiques, determina que els tesorers o, en el seu defecte, els interventors de les corporacions locals, elaboraran trimestralment un informe sobre el compliment dels terminis previstos en aquesta Llei per al pagament de les obligacions de cada entitat local, que inclourà necessàriament el número i la quantia global de les obligacions pendents en les que s'estigui incomplint aquest termini determinat.

La disposició final única d'aquesta Llei disposa que entra en vigor en data 7 de juliol de 2010, i serà d'aplicació a tots els contractes formalitzats amb posterioritat a la seva entrada en vigor.

Així, per factures de dates compreses entre el dia 7 de juliol de 2010 i el 31 de desembre de

2010, el termini màxim de pagament serà de 55 dies; per factures, la data de les quals sigui 2011, el termini màxim de pagament serà de 50 dies; i per factures, la data de les quals sigui 2012, serà de 40 dies.

Aquest informe és referit al **primer trimestre natural de 2013**, i detalla el volum total de pagaments (distingits entre els que s'han complert el termini legal i els que no), el volum total de pendent de pagament a últim dia del trimestre natural (distingit també entre els que es troben dins del termini legal de pagament i els que no) i el volum total de documents que, havent transcorregut més de 90 dies des del seu registre, no tenen l'obligació comptable reconeguda.

S'adjunta també en aquest informe, d'acord amb allò establert a l'article 5.4 de l'esmentada Llei 15/2010 relació nominal dels documents que, havent transcorregut 3 mesos des del seu registre, no tenen l'obligació reconeguda.

En resum:

AJUNTAMENT D'OLOT

	1r T 2012	2n T 2012	3r T 2012	4t T 2012	1r T 2013
pagaments: període mig pagament (dies)	56.48	42.02	41.89	41.65	46.87
pendents					
període mig pendent a fi trimestre (dies)	34.18	23.28	31.95	11.48	31.43
total pendent pagament fora termini	290.466,45	54.654,60	344.445,74	56.368,36	698.695.53
total docum. sense obligac. reconeguda	93.00	0.00	0.00	0	0

IME

pagaments	1r T 2012	2n T 2012	3r T 2012	4t T 2012	1r T 2013
pagaments: període mig pagament (dies)	35.97	19.11	23.86	12.29	29.72
pendents					
període mig total pendent fi trimestre	33.70	16.41	25.54	5.16	23.91
total pend. pagament fora termini	2.167,08	0	0	0	0
total docum. sense obligac. reconeguda	0	0	0	0	0

PME

pagaments	1r T 2012	2n T 2012	3r T 2012	4t T 2012	1r T 2013
pagaments: període mig pagament (dies)	69	34.76	41.72	46.63	51.17
pendents					
període mig total pendent fi trimestre	28.11	10.84	34.92	17.36	31.86
total pend. pagament fora termini	1.388,39	524.96	16.960,32	0	0

total docum. sense obligac. reconeguda	0	0	0	0	0
--	---	---	---	---	---

ICCO

pagaments	1r T 2012	2n T 2012	3r T 2012	4t T 2012	1r T 2013
pagaments: període mig pagament (dies)	66.03	20.53	29.30	23.46	34.21
pendents					
període mig total pendent fi trimestre	37.38	18.61	11.39	9.12	37.78
total pend. pagament fora termini	7.053,10	1.147,50	0	0	19.727.99
total docum. sense obligac. reconeguda	0	0	0	0	1

IMPC

pagaments	1r T 2012	2n T 2012	3r T 2012	4t T 2012	1r T 2013
pagaments: període mig pagament (dies)	65.23	25.34	37.79	33.84	44.21
pendents					
període mig total pendent fi trimestre	33.88	19.83	10.65	6.93	17.30
total pend. pagament fora termini	7.420,79	0	0	0	0
total docum. sense obligac. reconeguda	0	0	0	0	0

S'emet aquest informe en compliment d'allò establert a l'article 4.3 de la Llei 15/2010 de 5 de juliol, de modificació de la Llei 3/2004 de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.

Intervé el Sr. Gelis. Bé, donem compte del període mitjà de pagament de l'Ajuntament i dels seus organismes autònoms, com hem de fer trimestralment, tal com està establert. Dir-los que continuem en una mitjana del voltant de 42 dies de termini de pagament als nostres proveïdors, i que per tant entenem que és un termini molt correcte. En concret, a l'Ajuntament d'Olot, aquest últim trimestre, de gener a març hem pagat a una mitjana de 46,87 dies, l'Institut Municipal d'Educació una mitjana de 29,72 dies, el Patronat Municipal d'Esports a una mitjana de 51,17 dies, l'Institut de Cultura de la Ciutat d'Olot a una mitjana de 34,21 dies, i finalment, l'Institut Municipal de Promoció de la Ciutat a una mitjana de 44,21 dies.

El Ple es dona per assabentat.

7.- APROVAR EL PLA D'INFÀNCIA I ADOLESCÈNCIA 2013 – 2019

L'actiu més important que té qualsevol municipi són els seus ciutadans. La infància i l'adolescència són la garantia de continuïtat de la població de qualsevol territori.

El municipi és, sense cap mena de dubte, el principal espai de referència dels infants. Els primers anys de la vida permeten una identificació clara amb l'entorn quotidià de l'infant, amb els símbols propis del municipi, per la qual cosa aquest esdevé clau en la garantia del benestar dels infants i els adolescents. Per aquesta raó el compromís dels pobles i les

ciutats en la garantia dels drets dels infants esdevé essencial pel correcte desenvolupament personal dels infants.

Els poders públics tenen com a responsabilitat vetllar pel respecte efectiu dels drets dels infants i adolescents. D'acord amb aquesta visió i assumint plenament aquesta responsabilitat com a pròpia, l'Ajuntament d'Olot ha fixat l'aprovació del Pla per a la infància i l'adolescència d'Olot com un dels seus compromisos del mandat actual.

Certament, són moltes les dificultats que pateixen avui en dia els ajuntaments, ja que són l'administració més propera als ciutadans, i moltes vegades no disposen de les eines ni els recursos per donar les respostes que els ciutadans esperen. La situació actual de crisi econòmica accentua aquestes dificultats, i cada vegada són més els ciutadans que tenen més necessitats. A més, moltes vegades els ajuntaments han de donar resposta a problemàtiques que no són competència seva, la qual cosa genera frustració a totes les parts.

Tot i ser conscients d'aquestes limitacions i de la complexitat del moment actual, l'Ajuntament d'Olot considera important disposar d'un pla com aquest, d'una eina de planificació que es materialitzi anualment amb objectius i actuacions concretes a favor dels infants i els adolescents. Uns objectius que han de ser ambiciosos, però coherents i factibles d'acord amb el context actual, ja que si no la planificació esdevé una eina de treball inútil, una mena de "carta als reis" que a la pràctica no va més enllà d'una declaració de bona voluntat i bones intencions.

Però no cal perdre de vista l'àmplia experiència acumulada al llarg d'aquests anys en les polítiques d'atenció a la infància i l'adolescència que s'han desplegat a la ciutat. Accions en les quals han participat agents molts diversos i que han afavorit unes bones condicions de vida a la majoria dels infants i adolescents. En aquest sentit, el nou pla ha d'aconseguir continuar amb aquesta línia i ha de cobrir alguns dels aspectes a millorar, especialment respecte el tractament integral de tota la infància i la coordinació dels agents que treballen amb aquest objectiu. En el marc d'aquest pla, com es veurà de manera més detallada més endavant, s'entén que els infants i els adolescents són totes aquelles persones menors de 18 anys.

Una de les novetats més importants d'aquest pla és que, tot i que el seu impuls i seguiment correspon al Consorci d'Acció Social de la Garrotxa (CASG), a l'Institut Municipal d'Educació (IME) i a l'Àrea de Joventut, pretén ser un pla integral que s'adreça a tots els infants i joves. D'aquesta manera es vol superar la tradicional fixació en la infància en situació de risc social per centrar-se en el conjunt dels infants i adolescents, atenent a les particularitats de cadascun d'ells i treballant especialment des de la perspectiva de la prevenció. I és que la prevenció és la millor estratègia per evitar les situacions de risc social.

Aquest tractament integral haurà de facilitar la coordinació entre tots els agents públics, privats i entitats socials que treballen amb i per a la infància. I és que si bé tradicionalment són molts els agents que a Olot treballen en aquesta línia, és necessari aprofundir més en la millor coordinació dels recursos i esforços que es dediquen en aquesta qüestió des de llocs diversos. Cal aprofundir, doncs, en la transversalitat, és a dir, en la participació de totes les àrees de l'administració, ja que totes les polítiques municipals tenen una influència sobre la infància.

Aquesta visió integral de tots els infants, així com la importància de la prevenció sorgeix de la Llei 14/2010 dels drets i les oportunitats de la infància i l'adolescència. Aquesta llei suposa un avenç molt important en la tasca legislativa per a la protecció i el desenvolupament dels infants a Catalunya.

La planificació és, sense cap mena dubte, una eina clau per a l'Administració Pública actual. És necessari conèixer bé la realitat sobre la qual es vol intervenir i traçar un full de ruta que ens marqui el camí concret per assolir els objectius previstos. La planificació no ens assegura assolir els objectius que ens fixem, però sí que garanteix qualitat en les intervencions, precisió i més probabilitats d'oferir un servei públic eficient i de qualitat a tots els ciutadans.

Vist l'expedient administratiu i antecedents corresponents, **el president de la Comissió Informativa** proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Aprovar el Pla d'infància i adolescència 2013 – 2019

Intervé el Sr. Alcalde. Entraríem en un dels punts forts d'aquest Ple, en l'àrea de Cohesió social i atenció a les persones, el Pla d'infància i adolescència. Saludar la presència de diversos membres col·laboradors en la redacció d'aquest Pla, en el que ja els avanço la meva felicitació personal com a Alcalde –i segur que de tot el Ple– per la feina que han fet. Passo la paraula al Sr. Berga, primer Tinent d'Alcalde i regidor de Serveis a les persones que ens presentarà el Pla.

Intervé el Sr. Berga. Avui el que portem a aprovació és aquest Pla per a la infància i l'adolescència d'Olot 2013-2019. Ja per endavant m'excuso perquè trigaré una mica explicar-lo. Aquesta és una exposició que ja vàrem tenir l'oportunitat de portar-la en el Ple anterior, un Ple que com deuen recordar va durar més de tres hores, i precisament per no treure-li el mèrit que des de l'equip de govern –i crec que és força compartit per la resta de grups– mereix un tema com aquest, l'hem reservat per avui que teníem una ordre del dia més buida.

El que portem a aprovació és el segon dels dos Plans vinculats a l'àrea d'atenció a les persones que ens vàrem comprometre a fer en el Pla de Govern 2011-2015, que vàrem aprovar al principi del mandat.

El primer d'aquests Plans va ser el Pla per a inclusió i la cohesió social d'Olot, al qual el regidor de Plataforma per Catalunya s'ha referit fa uns moments, i que va comptar amb l'aprovació unànime de tothom, menys els vots de la seva formació. I avui portem aquest segon Pla per a la infància i l'adolescència d'Olot 2013- 2019, que és el segon dels grans plans que ens vàrem comprometre per a aquest mandat, que estava previst que havia d'estar a punt pel 2014 i que gràcies a la feina de tot l'equip redactor, fins i tot ens hem pogut avançar una mica en el temps.

El Pla es refereix a la infància i l'adolescència i l'actiu més important que té qualsevol municipi són els seus ciutadans, i la infància i l'adolescència són la garantia de continuïtat de la població de qualsevol ciutat. Com s'acostuma a dir, els infants d'avui són els adults del demà.

El municipi és el principal espai de referència dels infants. Els primers anys de la vida permeten una identificació clara amb l'entorn quotidià, amb els símbols propis del municipi, per la qual cosa aquest esdevé clau en la garantia del benestar dels infants i dels adolescents.

Per gestionar aquesta realitat es fa necessari planificar. La planificació és, sense cap mena de dubte, una eina clau per a l'Administració Pública actual. És necessari conèixer bé la realitat sobre la qual es vol intervenir i traçar un full de ruta que ens marqui el camí concret per assolir els objectius previstos. La planificació no ens assegura assolir els objectius que ens fixem, però sí que garanteix qualitat en les intervencions, precisió i més probabilitats

d'oferir un servei públic eficient i de qualitat a tots els ciutadans.

El Pla per a la infància i adolescència pretén donar respostes a les necessitats detectades a Olot i, per aquesta raó, s'ha comptat amb la participació de professionals i representants de diverses institucions que treballen amb infants i adolescents a la nostra ciutat. Alguns avui ens acompanyen en aquesta sala i la seva participació ha contribuït a millorar el resultat final d'un pla, que si s'hagués fet única i exclusivament amb el personal propi de l'Ajuntament, s'hauria vist reduït en quant a qualitat.

Abans de continuar voldria fer una reflexió sobre les competències municipals en infància i adolescència. Són moltes les dificultats que pateixen avui en dia els ajuntaments, ja que són l'administració més propera als ciutadans, i moltes vegades no disposem de les eines ni els recursos per donar les respostes que els ciutadans esperen. La situació actual de crisi econòmica accentua aquestes dificultats, i cada vegada són més els ciutadans que tenen més necessitats. A més, moltes vegades els ajuntaments hem de donar resposta a problemàtiques que no són competència nostra, la qual cosa genera frustració a totes les parts.

Tot i ser conscients d'aquestes limitacions, des de l'Ajuntament d'Olot considerem important disposar d'un pla com aquest, d'una eina de planificació que es materialitzi anualment amb objectius i actuacions concretes a favor dels infants i dels adolescents. Uns objectius que han de ser ambiciosos, però coherents i factibles d'acord amb el context actual, ja que si no, la planificació es converteix en una eina de treball inútil, com una mena de "carta als reis" que a la pràctica no va més enllà d'una declaració de bona voluntat i bones intencions.

Important dir que amb l'aprovació d'aquest Pla, no voldríem que es perdés de vista l'àmplia experiència acumulada al llarg d'aquests anys en les polítiques d'atenció a la infància i l'adolescència que s'han desplegat a la ciutat. Accions ens les quals han participat agents molt diversos i que han afavorit unes bones condicions de vida a la majoria dels infants i adolescents. En aquest sentit, el nou pla ha d'aconseguir continuar amb aquesta línia i ha de cobrir alguns dels aspectes a millorar, especialment respecte el tractament integral de tota la infància i la coordinació dels agents que treballen amb aquest objectiu.

En el marc d'aquest pla, com es veurà de manera més detallada més endavant, s'entén que els infants i els adolescents són totes aquelles persones menors de 18 anys.

La novetat més important d'aquest pla és que pretén ser integral. L'impuls i seguiment correspon a l'àrea d'atenció a les persones que inclou les regidories d'educació, joventut, cultura, benestar social, però que es vol superar la tradicional fixació en la infància en situació de risc social –és a dir identificada que només estem treballant els aspectes d'aquells que necessiten atenció social– per centrar-se en el conjunt dels infants i adolescents, atenent a les particularitats de cadascun d'ells i treballant especialment des de la perspectiva de la prevenció, un altre element important d'aquest Pla. Sabem que la prevenció és la millor estratègia per evitar les situacions de risc per als infants i joves, i la prevenció l'hem de treballar des de tots els àmbits: l'urbanisme, la mobilitat, la cultura, la joventut, pràcticament des de totes les àrees de l'Ajuntament.

Perquè són molts els agents que a Olot treballen en aquesta per a la infància i l'adolescència. I ara potser cal aprofundir més en la coordinació dels recursos i esforços que es dediquen en aquesta qüestió, des dels diversos llocs de l'Ajuntament, ja que totes les polítiques municipals tenen una influència sobre la infància.

I feta aquesta introducció, ja entro directament en el contingut del Pla, on trobarem en primer lloc una definició dels principis que han d'impregnar el Pla.

Els principis són els valors que han d'impregnar tot el contingut del pla. Els serveis, projectes, objectius i les activitats que es desenvolupin al llarg dels propers anys han de tenir en compte aquests principis. El Pla en defineix molts, en defineix diversos, que han de regir totes les actuacions que es desenvolupin en el marc d'aquest pla. Però no em voldria estendre excessivament, perquè si els hi llegeixo tot el Pla, realment no seran vint minuts, seran tres hores, i els n'hi destacaré quatre que ens semblen especialment importants.

El primer principi és l'interès superior de l'infant i adolescent. D'acord amb aquest principi, totes les decisions que es prenguin a l'Ajuntament, han de tenir en compte els drets, les necessitats, les aspiracions i l'opinió dels infants.

El segon principi és l'atenció integral de l'infant i l'adolescent. L'atenció integral arriba a tota la població infantil i adolescent, a tota, encara que es dediqui una atenció especial a la població més vulnerable, atenent la seva persona i el seu entorn familiar, social i comunitari.

El tercer principi és el de la prevenció, al qual ja m'he referit abans. La prevenció ha de permetre evitar les situacions no desitjades i afavorir les situacions favorables. És a dir, s'ha d'apostar per preservar l'infant i l'adolescent de les situacions que li són perjudicials.

I per últim, i un dels que són més importants a la pràctica, el principi de la prioritat pressupostària. Tot i les dificultats econòmiques actuals cal garantir la inversió pública en infància i vetllar perquè hi hagi un pressupost destinat a aquest col·lectiu. I davant el dubte en l'assignació de recursos, la infància ha de ser una prioritat.

A part dels principis, i en un segon apartat del Pla que estem tractant, el Pla fa referència al marc normatiu que regula la infància. A diferència del Pla per a la Inclusió i la Cohesió Social que pràcticament partíem de zero, i vàrem haver de redactar a partir de zero, en el cas de la infància i l'adolescència, sortosament és un tema en què hi ha un gran desplegament normatiu, que hem hagut de tenir en compte a l'hora de preparar aquest Pla. Segurament el document més important de referència és la Llei catalana del 2010, la Llei catalana dels drets i les oportunitats de la infància i l'adolescència, que és present en tot el Pla, i pensant també en aquell pacte per a la infància, que és previsible que abans d'aquest estiu aprovi la Generalitat de Catalunya.

Però el Pla també ha tingut en compte des de la Convenció sobre els drets dels infants adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides al 1989, el Pacte per a la infància a Catalunya, l'Estatut de Catalunya, la Llei de serveis socials, i fins i tot, tota la documentació que tenim aprovada a nivell municipal. Destacar el projecte educatiu de ciutat, que es va aprovar el 2010, el Pla educatiu d'entorn, el Pla local de Joventut d'Olot 2012-2015, el Pla per a la inclusió i la cohesió social d'Olot.

I fins i tot aquest Pla ha tingut en compte la Carta dels joves a la ciutat a través de la qual la Comissió d'alumnes del Consell Escolar Municipal ens va fer arribar l'any 2011 expressant les seves opinions i suggeriments sobre la ciutat; que no sé si ho recorden, en aquell moment parlaven d'un punt de trobada, d'un lloc on trobar-se i ser inici d'activitats i que va ser el que va conduir a l'obertura de l'espai de l'ideal.

El Pla té en compte totes aquestes referències normatives i en el següent apartat passa a fer una diagnosi de la situació actual que tenim a la ciutat. Aquí sí que seré absolutament telegràfic, perquè són moltes dades que ens ajuden a comprendre la ciutat que tenim, i en destacaré tres o quatre que ens semblen més rellevants del compte.

El Pla resumeix totes les dades demogràfiques que expliquen el canvi del paisatge humà de la ciutat, com entre el 2000 i el 2012 la ciutat ha passat de 28.000 a 34.229 habitants, cosa

que suposa un creixement del 20% de la població. I retenir una dada: que la població infantil i adolescent, fins a 18 anys, era a 1 de gener de 5.994 persones; 6.000 per entendre'ns, per retenir una dada, tenim 6.000 infants i joves menors de divuit anys vivint a la nostra ciutat, la qual cosa representa el 18% de la població.

Tot i que per infància s'entén la població menor de 18 anys, diferents estudis recomanen no perdre de vista també la franja que va dels 18 als 21 anys, ja que es tracta dels primers anys d'immersió a la vida adulta, i a Olot en tenim 1.532 compresos dintre d'aquesta edat, que per tant hauríem de sumar a aquest 6.000 i estaríem parlant d'unes 7.500 persones.

Com a dada també rellevant en aquesta diagnosi, trobarem que explica la distribució territorial per districtes i barris de la població infantil i adolescent a la ciutat. I contràriament al que ens podria dir la intuïció, el districte d'Olot amb una presència més alta és el districte dels barris de Bonavista, Pequin, La Caixa i Sant Roc, on el 28% de la població és menor de 18 anys, i els de menor població infantil i juvenil els de Sant Miquel i Les Tries, amb un 17% i Les Fonts, Sant Cristòfor, Benavent i Batet, amb un 14%. A mi personalment em va sorprendre aquesta dada, perquè un acostuma a pensar que Bonavista i Pequin no són els barris on hi ha més presència d'infants i joves.

Un altre apartat molt interessant de la diagnosi és el referent a les dades relatives a l'educació. Són positives, en general, els resultats de la comarca de la Garrotxa, en termes generals, són molt correctes, si bé encara hi ha una xifra massa elevada d'alumnes que no acrediten l'educació secundària obligatòria, l'ESO. Un 18% no l'acrediten, gairebé 1 de cada 5 encara no acrediten l'ESO i aquest és un dels reptes que ens hem de fixar per millorar aquest resultat.

I després dades que tenen més relació amb l'àmbit dels serveis socials, amb l'àmbit de l'atenció a la pobresa. Tot i que no tenim dades específiques de la ciutat, Olot no té comportament especialment diferent de la resta del territori català, doncs sí que hi ha estudis tan preocupants, com dades que:

- El 24 % dels infants i joves de Catalunya viuen sota el llindar de la pobresa.
- Que alguns infants no s'alimenten de manera adequada.
- Que hi ha infants que es troben en situació de pobresa, quan es troben en aquesta situació falten més a l'escola, tenen un rendiment escolar inferior, i els predisposa, naturalment, al fracàs escolar.
- I que és evident que l'atur i la baixada d'ingressos de les famílies repercuteix molt negativament en la infància i l'adolescència.

Deixo aquest apartat de la diagnosi, on tranquil·lament poden aprofundir en totes aquestes dades que són moltes i molt nombroses, ocupa una part important del Pla, i passem a parlar dels eixos de treball del Pla, que són cinc, i que ara els explicaré un per un. Però abans d'entrar-hi, voldria a fer una especial referència a dos elements que ens semblen cabdals a l'hora d'entendre el contingut global d'aquest pla.

Per una banda, la importància fonamental de les famílies en l'atenció a la infància i l'adolescència. La família no pot ser tractada com un àmbit més de treball, sinó que s'ha de considerar una prioritat central que ha d'estar present en totes les accions del pla. Aquesta importància és en el tema de família és un dels condicionants més importants.

I, per altra banda, no podem perdre de vista que alguns col·lectius socials poden ser més vulnerables a les adversitats socials. És a dir, el Pla –ho he comentat– tracta íntegrament de la infància i l'adolescència, però hem de prestar una atenció especial, per exemple, a les persones que pertanyen a minories, les famílies monoparentals o els joves que es troben en

transició cap a la vida adulta.

Els eixos de treball, com ja he explicat, són 5, cinc eixos que en primer lloc estan descrits, després es marquen unes línies estratègiques d'aquests eixos, i aquestes línies estratègiques anualment s'hauran de dotar de les accions concretes que anualment s'aniran renovant. És a dir, no hem cregut oportú en aquest Pla ja marcar les accions a llarg termini, pensant que probablement no l'endevinaríem i que no és el moment ara de determinar-ho, i a més perquè, com que el Pla precisament el que es proposa és fer una bona coordinació de tots els agents que a la ciutat i a les diferents àrees de l'Ajuntament treballen en temes relacionats amb la infància i l'adolescència, tindran l'oportunitat, interactuant entre ells ja ara immediatament després de la seva aprovació, quan comenci la Taula tècnica, de posar-se en funcionament i marcar-nos les accions que poden ser més oportunes de fer.

Els cinc eixos són:

- Eix 1: L'atenció a la infància
- Eix 2: La participació i la integració a la comunitat
- Eix 3: La prevenció del risc i la protecció dels menors
- Eix 4: Mitjans de comunicació i imatge social dels infants
- Eix 5: Tecnologies de la informació i la comunicació i identitat digital

Referent al primer, l'atenció a la infància, parteix de la idea que la prioritat principal de les polítiques d'infància hauria de ser la inclusió social dels infants i els adolescents. La inclusió social, com sabem pel Pla que vàrem aprovar abans, és un concepte complex que supera el de pobresa econòmica.

Perquè l'exclusió social no només és la manca d'ingressos i l'allunyament del mercat de treball de les famílies, sinó que també ha de tenir en compte elements com la participació social o la possible pèrdua de drets socials que puguin patir els infants i els joves.

Malgrat la complexitat d'aquest fenomen hi ha un cert consens a l'hora d'analitzar l'exclusió, com el conjunt de dificultats o barreres que pateix un individu en l'eix econòmic, l'eix polític o de ciutadania (els drets polítics, però també l'educació, salut o l'habitatge) i l'eix de les relacions socials (aïllament, desubicació, etc.)

Hi ha molts elements concrets que faciliten la inclusió, que són: disposar de recursos econòmics, un treball que assegurí uns ingressos; no m'allargaré aquí ara, perquè són molts i molt variats, però hi ha una sèrie de factors, que vinculats de manera directa amb els adults, tenen una influència fonamental en els infants i els adolescents. Per això és tant important abordar les polítiques d'atenció a la infància i l'adolescència a partir de la família.

La família, en qualsevol de les seves formes, que avui dia són molt variades. La família és una institució central en la nostra societat, on es viuen les principals relacions afectives interpersonals i es transmeten valors. Per tots aquests motius, donar suport i assistència a la família en la seva tasca de protecció i educació dels infants i adolescents és un repte per al conjunt dels poders públics i els agents socials.

Des del punt de vista de l'infant, el dret a gaudir d'una família, amb tot el que suposa, és una de les fites sobre les quals el conjunt de la societat ha de treballar i en especial els poders públics. Els eixos prioritaris de treball amb la família són:

- Treballar la parentalitat positiva, és a dir, ajudar els pares i les mares que no és gens fàcil avui dia ser pare o mare, a fer-ho més bé.
- Fomentar les relacions intergeneracionals, sense oblidar el rol importantíssim que avui en dia juguen alguns avis i àvies en l'educació dels infants, més tenint en compte les dificultats per conciliar la vida personal, laboral i familiar.

- Treballar per aquesta conciliació.
- I també treballar a favor de la corresponsabilitat, és a dir, que tant el pare com la mare assumeixin d'una manera equitativa l'atenció a la infància i l'adolescència.

Seguint aquesta lògica l'atenció a la infància es concreta en una sèrie d'àmbits d'intervenció prioritària, que són: la salut, l'educació, l'educació en el lleure, la pràctica de l'esport, l'oci, la seguretat, la cultura i l'urbanisme.

Seré molt ràpid parlant de cadascun d'aquests àmbits.

Sobre la salut, tota la importància d'adquirir un estil de vida saludable per evitar l'aparició de situacions de risc, com per exemple: drogues i addiccions; hàbits alimentaris i malalties derivades de la manca d'activitat física; l'obesitat i els trastorns del comportament alimentari; drets de la infància hospitalitzada; discapacitat, ja sigui física, sensorial o intel·lectual; salut mental; sexualitat i afectivitat; maltractament a la infància i violència de gènere i familiar; dol migratori que pateixen alguns infants i joves, que han patit o han viscut situacions d'immigració.

Pel que fa a l'educació, tenir molt present i això ho té molt present en tot moment el Pla, que l'escola, família i entorn, podríem passar-nos hores parlant d'educació però que no hem de responsabilitzar només l'educació dels joves, i que sí que una obligació important que tenim com a administració local és vetllar per aquesta franja d'edat compresa entre els 0 i els 6 anys, que no és obligatòria però que en alguns casos pot esdevenir un primer element de desigualtat entre els infants, aquells que no hi han pogut participar.

Prendre en consideració que l'escola juga un paper important, però no exclusiu. I que l'èxit del procés socioeducatiu de qualsevol infant i adolescent és el resultat, com a mínim, de la intervenció de quatre actors: l'escola, l'alumnat, les famílies i la ciutat.

Pel que fa a l'educació en el lleure, com a part de l'educació no formal, és una intervenció educativa de transmissió de valors en el temps lliure dels infants i els joves, molt semblant a la pràctica de l'esport, que és un dels canals més importants de socialització i educació dels infants, a part que els beneficis que comporta, relacionats amb la salut física, els hàbits, valors... L'oci, perquè els infants i els adolescents tenen dret a gaudir d'un temps per a l'oci, per a l'esbarjo i s'han de buscar recursos, i els hem de proporcionar des de la ciutat, que s'adeqüin a les seves edats i necessitats. El tema de la seguretat que és un concepte que té moltes interpretacions, però que en aquest cas ens referim sobretot a prevenir aspectes com els accidents de trànsit i la violència, tema important a tractar des d'un Ajuntament. La cultura, des de la perspectiva que juga un paper important en la construcció de la cohesió social de la ciutat, i els infants i els joves han de poder gaudir-ne amb plenitud. L'urbanisme, perquè s'hauria de pensar en espais adequats i propicis per a l'activitat dels infants, els adolescents i les seves famílies.

I en definitiva, ho he comentat, pràcticament totes les àrees de l'Ajuntament tenen alguna incidència en aquest tram d'edat.

Pel que fa a les línies estratègiques –que com he comentat, és allà on s'hauran d'adequar les accions concretes que la Taula tècnica proposarà– són sis:

1. Donar suport i recursos a les famílies des d'una perspectiva integral.
2. Promoure estils de vida i conductes saludables entre els infants
3. Fomentar el joc, el temps de lleure i l'oci dels infants
4. Promoure una educació integral de qualitat adaptada a la diversitat dels alumnes.
5. Crear xarxes de col·laboració entre el món educatiu, social i el laboral.
6. Millorar el coneixement, la comunicació i la relació entre els professionals i recursos

que treballen amb la infància.

L'Eix 1, el que acabo d'explicar, és amb diferència el més extens, preneu calma i estigueu tranquils, vaig acabant però ja he advertit al principi que és un tema prou important perquè li dediquem un temps, i passo al segon eix.

L'Eix 2, que és la participació i la integració a la comunitat, té en compte un dels principis del pla, i és que la participació és una de les línies prioritàries d'aquest pla, perquè pensem que la participació activa dels infants i adolescents en tots els àmbits de la vida és el primer pas necessari perquè aquests assumeixin la seva responsabilitat social. I el que hem de promoure és que puguin participar des de bon principi. I aquí ja demano, no disculpes perquè probablement no és la paraula adequada, però en el procés de redacció d'aquest Pla es va estar estudiant es va estar estudiant si prèviament a aquesta Taula tècnica que ha de marcar les accions principals era convenient fer-los ja participar a ells en la redacció d'aquest Pla; al final es va creure que no, perquè aquest és un marc teòric, i serà a partir d'ara quan comenci el Pla d'acció anual que s'haurà de posar en marxa, que haurem d'incorporar tant els més petits de tots, com els no tant petits, perquè ens aportin idees relacionades amb aquestes línies estratègiques.

Però el tema de la participació el tenim com un eix important, i les línies estratègiques són:

- Educar i fomentar per a la participació activa
- Informar i sensibilitzar sobre els drets dels infants
- Fomentar espais d'interrelació intergeneracionals
- I desplegar programes comunitaris que enforteixen els vincles socials dels infants (tant a la família, al barri, a l'escola, a les entitats, etc)

El tercer eix és la prevenció del risc i la protecció dels menors. Aquest és un tema que quan parles d'infància, t'adones que tret de moments determinats, algunes persones grans en situació de dependència, no hi ha cap altre col·lectiu a la nostra societat com un infant; a qui li toca anar a viure a la família que li toca anar a viure, i que normalment les famílies –afortunadament– s'estimen molt els seus infants i aquesta és la norma; però que no totes les situacions són desitjables. I que l'infant es mereix, des de tots els àmbits –de la salut, de l'escola, de la família– es mereix una prevenció del risc i una protecció especial.

Ens cal atendre els infants en situació de risc i oferir les mesures de protecció més adequades. Són dues línies estratègiques, les que es treballen en l'Eix 3, que són:

1. Prevenir problemàtiques de risc social, com ara les drogues i les addiccions, sexualitat i afectivitat, maltractaments i violència de gènere o familiar.
2. Identificar i atendre les situacions de risc social dels infants i adolescents

Aquesta és una de les grans preocupacions que hem de tenir, perquè realment si no ens en preocupem nosaltres, poc poden fer-hi ells, atenent a l'edat que tenen i al grau de dependència tan elevat que tenen de la família on pertanyen.

Un Eix 4 són els mitjans de comunicació i imatge social dels infants. Els infants i els adolescents han de tenir garantit l'accés als mitjans de comunicació i a les tecnologies de la informació en condicions d'igualtat, però també de seguretat i protecció.

Els mitjans de comunicació, doncs, han de vetllar –entre altres coses– per evitar els estereotips, tenir present l'interès superior de l'infant, sensibilitzar al conjunt de la població sobre els drets dels infants, fomentar la participació i la opinió dels infants i protegir la seva imatge i la seva identitat quan sigui necessari.

Com a línies estratègiques dins d'aquest Eix 4, n'hi ha tres:

1. Promoure una imatge adequada i respectuosa dels infants i adolescents, tant a través dels mitjans de comunicació com d'altres agents locals.
2. Evitar l'ús dels infants com a reclam publicitari.
3. I per últim, vetllar pel dret a la intimitat dels infants i adolescents, especialment els que han estat objecte d'agressions sexuals, maltractaments, etc, i de situacions de risc.

Per últim, l'Eix 5, és el dedicat a les tecnologies de la informació i la comunicació i identitat digital.

És entendre que en aquest món que vivim, la generació actual dels infants i joves són fills de la *societat xarxa*; ja formen part del món digital i el seu procés de socialització primària ja s'ha fet i es farà en un entorn digital. Podem afirmar, per tant, sense por de caure en un discurs de ficció, que la seva personalitat es forja entre dos mons: el món real i el món digital.

Són molts els avantatges que proporcionen les tecnologies de la informació i la comunicació, sobretot Internet i les xarxes socials, però tampoc cal perdre de vista els efectes negatius que es poden desencadenar a partir del mal ús que se'n faci. I, en aquest sentit, és novament molt important el paper de l'educació i l'acompanyament dels adults.

Com a línies estratègiques d'aquest Eix 5, i últim, hi ha:

1. Formar els infants i les famílies per a un bon ús de les noves tecnologies i la identitat digital
2. Promoure i assegurar l'accés a les tecnologies de la informació i el coneixement a tots els infants i joves.

Explicat tot aquest marc teòric, he de dir que això s'ha de desplegar en un Pla d'acció anual, tal com ja he comentat.

El pla d'acció anual és l'instrument operatiu que ha de permetre el desplegament dels objectius i les accions concretes relacionades amb el Pla per a la infància i l'adolescència. Ja he explicat que s'ha optat per renunciar –a diferència del que vàrem fer en el Pla per a la inclusió i la cohesió social– a portar ja el Pla d'acció anual a l'aprovació d'aquest Ple, perquè el que fem avui és aprovar aquest Pla més conceptual, per a partir d'ara la Taula tècnica, ens porti més endavant el Pla d'acció anual.

El Pla d'acció anual tractarà tots els objectius, que hauran de complir amb una sèrie de condicions: hauran d'estar definits d'una manera precisa, hauran de marcar qui és el responsable d'aquell objectiu, hi haurà d'haver un detall de les activitats que s'hauran de dur a terme per al seu assoliment, una data per a la seva previsió –és a dir un calendari, una temporalització– i indicadors per a l'avaluació.

Aquests objectius, una vegada formulats, hauran de passar pels dos instruments; el Pla d'acció anual és l'instrument, però els dos elements de control d'aquest Pla d'acció anual són la Taula política i la Taula tècnica.

La Taula política serà el marc en el qual es rendirà comptes als responsables polítics de l'Ajuntament, tant de l'equip de govern com de la oposició. Aquesta Taula es reunirà en caràcter ordinari com a mínim una vegada a l'any, amb les funcions d'avaluar el desplegament del pla i presentar el pla d'acció anual; és a dir, aquest Pla d'acció anual que ens presentarà la Taula tècnica, l'hauré d'aprovar nosaltres en la Taula política. Sempre que calgui es podran convocar, a petició de qualsevol membre de la Taula, reunions extraordinàries.

I pel que fa a la vessant tècnica, aquella que correspon als professionals de les diferents àrees i institucions vinculades amb l'Ajuntament, d'entrada estarà formada, com a mínim per:

- La inspecció del Departament d'Ensenyament
- El responsable tècnic de l'Institut Municipal d'Educació
- Un responsable de pediatria
- Un responsable del programa "Salut i Escola"
- El Centre d'Atenció i Seguiment (CAS) de les drogodependències
- El Patronat Joan Sellas i Cardalús (CDIAP i Escola)
- Joventut Olot
- Esports Olot
- Cultura Olot
- Un responsable d'infància del Consorci d'Acció Social de la Garrotxa
- I altres que anirem incorporant, a mesura que vagi essent operativa aquesta Taula tècnica.

He acabat. Però no ho puc fer sense donar les gràcies a totes les persones que han fet possible aquest Pla, i que no són poques, ni totes són treballadors municipals. Sense el seu compromís, sense el treball diari que estan fent –perquè el fet que se'ls hagi convidat a participar en la redacció d'aquest Pla és perquè ja estan treballant en els àmbits d'infància i adolescència– no hauria estat possible la riquesa que finalment desplega tot aquest Pla, perquè hem pres en consideració temes que probablement únicament des de l'Ajuntament no hauríem detectat. Tan sols donar-los les gràcies a tots ells, en nom de la ciutat i de tots els infants i joves que hi viuen.

Intervé la Sra. Sala. Després de l'exposició que ens ha fet el Sr. Berga, una exposició enriquidora, una bona exposició de tot el que ha dit d'aquest Pla, però el que voldria remarcar és que la infància i l'adolescència –tal com ha dit– són la garantia del futur de continuïtat de la nostra ciutat. En aquests moments actuals de crisi econòmica penso que s'accentuen les dificultats del nostre Ajuntament a l'hora de poder avançar en els recursos i donar als ciutadans les respostes que esperen de tots nosaltres. Per tot això penso que és important i necessari disposar d'un Pla d'infància i adolescència, per planificar i seguir el full de ruta que ens marca.

En anteriors plens ja vaig donar el meu vot a favor i ara el reitero, i per no allargar-me, el voto a favor.

Intervé la Sra. Casanovas en nom d'ERC. Primer de tot felicitar a l'equip redactor d'aquest Pla per la seva feina ben feta, complexa, però extremadament rigorosa. Moltes felicitats.

Després, des d'Esquerra Republicana pensem que tota la política ha de pivotar sobre un eix principal que és la persona, i per tant, la prioritat és l'acció directa amb el ciutadà. És clar que com diuen en aquest mateix Pla, els infants i els joves són el futur de la nostra societat, i per tant per a nosaltres, aquest col·lectiu és el que ha de tenir la màxima prioritat. Pensem que l'administració haurà de fer tots els esforços necessaris per dedicar tots els recursos que calguin per poder treballar amb aquest col·lectiu de la manera més integral i transversal possible. Durant aquestes últimes dècades la prioritat s'ha dipositat sobre la gent gran, que han estat la bandera del benestar social, esdevenint un col·lectiu que s'ha sentit escoltat i assistit. Cal remarcar que era del tot necessari fer una intensa actuació.

Però ara és el moment de prioritzar els infants, els joves, per a nosaltres això és inqüestionable. Aquest Pla d'infància i adolescència té una mirada transversal i ens agrada aquesta visió, perquè pensem que és l'única manera d'abordar correctament un treball amb les persones. En llegir detingudament el Pla d'infància i joventut que avui ens presenten per

a la seva aprovació, ens permet conèixer en xifres la realitat de la nostra societat infantil i juvenil, podent-ne remarcar un plegat de punts interessats però que ara ja no ens cal referir-nos-hi perquè el regidor ja els ha ben mencionat.

Poder comprovar com d'envellida és la nostra societat, com n'és d'imprescindible treballar sempre tot allò referit a les persones d'una manera totalment transversal, com d'entrelligats estan el Pla que ens presenteu amb el Pla de cohesió i inclusió aprovat recentment. Ens permet detectar perfectament totes les necessitats que teniu a Olot i les necessitats que estan a punt d'arribar. Ens adonem d'una manera palpable de la gran feina que hi ha a fer al nostre municipi, i per tant de la creixent responsabilitat del nostre Ajuntament, per aconseguir que la nostra societat no es malmeti i continuï cohesionada, i si cap, encara més. Molta feina a fer i pocs recursos. Com més entrem en el document, més evident se'ns fa. Ens n'alegrem que pressupostàriament, ens digui el regidor que serà prioritari.

Arribem a les línies estratègiques, cinc grans eixos amb els respectius apartats ben determinats i concrets, molta feina a fer si la volem fer tota. Més enllà arribem al Pla d'acció anual, el pinyol de la qüestió. En el mateix document ja se'ns diu que s'ha d'optar per anunciar una formulació d'objectius, programes i serveis que s'haurien d'aplicar en els propers anys, que s'ha de ser realista i s'actuarà d'acord amb les necessitats del moment. I nosaltres ens preguntem: és que tot el Pla no presenta ja les necessitats del moment? Entenem doncs, que es farà el que es pugui, millor dit, jo diria que es farà simplement el dia a dia de les urgències. Les estructures de coordinació, seguiment i avaluació sí que són estructures possibles i factibles, de fet ja existeixen, solament és organitzar-les amb una visió més global i transversal.

La Taula política nosaltres pensem que ha de servir per fer-hi aportacions, canvi d'impressions, per debatre tot el que calgui i així entendre les diferents visions que hi ha damunt la taula, a enriquir el tot global. Un tot global que actuarà per una nova societat que anem construint dia a dia i en la qual els infants i els joves en són el pilar principal. Una societat plural, que hem de ser capaços de cohesionar amb harmonia, construïda sobre els fonaments dels drets humans i dels drets dels infants i dels joves. Com ha dit, una societat plural, oberta i progressista, on els discursos retrògrads, anquilosats, immobilistes, populistes i amb reminiscències del *nacionalcatolicismo* hi no tinguin cabuda, perquè la pròpia societat els haurà refusat.

La Taula tècnica, una bona Taula però on hi trobem a faltar la representació dels joves i de les AMIPA, especialment en el grup motor.

I fem un resum de la nostra visió dient que aquest document el veiem com els passos previs per arribar al veritable Pla d'acció, que esperem que se'ns presenti el més aviat possible. Esperem i desitgem que en una situació de país normalitzada, on les hisendes locals tinguin pressupostos adequats per poder vetllar pel veritable benestar de la societat, aquest Pla deixi de ser un projecte de futur per esdevenir una realitat. Una vegada més haurem de remarcar que si els catalans poguéssim disposar dels impostos que generem i dels diners que se'ns deuen de nombrosos incompliments del govern central, aquest Pla el podríem desplegar en tota la seva amplitud i normalitat i no desaprofitaríem aquests mesos o anys sense intervenció que podrien arribar a malmetre la cohesió de la nostra societat.

Malgrat tot el que he dit, pensem que està molt ben redactat i que és un molt bon Pla i projecte i per tant hi votarem a favor.

Intervé el Sr. Mulleras. Des de Plataforma per Catalunya, com fem sempre, ens hem estudiat aquest Pla i hi hem trobat molts aspectes positius i altres que no ens ho semblen tant. I de qualsevol manera, felicitem lògicament, per la feina feta, als seus autors.

Es tracta d'un Pla transversal, tal com s'ha dit, on hi hauran de participar totes les àrees de l'administració municipal; és un Pla integral, que s'adreça a tots els joves i els infants i que treballa des de la perspectiva de la prevenció, que és la millor estratègia per evitar les futures situacions de risc social. A més aquest Pla coincidirà amb el Pla d'infància de Catalunya, que també considerem quelcom positiu.

És un Pla amb molta documentació normativa –tal com ens ha dit el Sr. tinent d'Alcalde – a diferència del Pla per a la inclusió i cohesió social, que era molt teòric i que pràcticament no tenia referències documentals. Se'ns diu que precisament aquest Pla, al qual des de PxC ens hi vàrem oposar, ja que no deixa de ser un segon Pla d'immigració de greus conseqüències per Olot, se'ns diu –repeteix– que aquest Pla estarà íntimament vinculat i coordinat amb l'altre, cosa que lògicament no ens agrada gaire.

És un Pla basat en dades estadístiques molt interessants, cosa que no passava tampoc amb el Pla d'inclusió social, en el qual no hi havia estadístiques, simplement.

I precisament, algunes d'aquestes estadístiques, el que fan és refermar moltes de les tesis de PxC d'Olot. I posarem alguns exemples: de l'any 2000 al 2012, Olot ha passat de 27.967 a 34.229 habitants, un creixement del 20% de la població, això també ens acaba de dir el Tinent d'Alcalde, Sr. Berga. Però el que no ens ha dit és que aquest creixement és degut, sobretot, a l'arribada de la immigració, amb tot el que això suposa i amb les conseqüències que té.

Una altra dada preocupant és la de la natalitat, ja que del 2003 al 2012 la població espanyola –dic espanyola perquè és el que diu el Pla, veig que parlen amb coneixement de causa– creix a Olot un 1,3% i l'estrangera ho fa un 140%. L'espanyola un 1,3% i la població estrangera un 140%, increïble. I a tot això afegim, lògicament, el tema del reagrupament familiar, i segueixo amb dades estadístiques que espero que facin reflexionar a algú –jo sempre ho espero, tinc molt bona fe– entre els infants d'Olot entre 0 i 4 anys, un 31,5% tenen nacionalitat estrangera, és pràcticament un terç dels infants d'Olot. Entre els alumnes de la Garrotxa un 10% d'autòctons no acrediten l'educació secundària obligatòria, l'ESO, i entre els alumnes immigrants el percentatge puja al 42%, una dada interessant, amb tot el que això pot significar. Per últim una dada esgarrifosa, a la que també ha fet esment el tinent d'Alcalde, és que un 23,7% dels infants catalans viuen per sota el llindar de la pobresa. A Olot tenim 2.357 aturats, i això lògicament, repercuteix molt negativament en la infància i en l'adolescència.

Aquest és el panorama que tenim, i crec que algun o alguns, s'haurien de fer responsables de la situació que tenim a tot Catalunya, i a Olot en particular. Malauradament això segur que no passa, aquí ningú té culpa de res. Participarem en la Taula política i en el Pla d'acció anual per intentar aportar les nostres idees, però de moment ens abstindrem en aquesta votació.

Intervé el Sr. Rubirola en nom del PSC. Donen ganes d'entrar en debat, però... (en al·lusió a les paraules del portaveu de Plataforma per Catalunya)

Nosaltres hi votarem a favor, per diversos motius. Primer perquè creiem en la planificació, planificar significa pensar abans d'actuar i implica pensar amb mètode, o sigui de manera sistemàtica i això ens agrada. També ens agrada que aquest Pla tingui una concreció anual a través del Pla d'acció anual, on els objectius que es marquen tinguin un responsable, el detall de les activitats que es duren a terme, una data de previsió d'assoliment i el que és molt important, que existeixin indicadors de resultat per a l'avaluació d'aquests objectius.

Una prova que nosaltres creiem en la planificació, és que quan governàvem ja vàrem

promoure el Pla educatiu de ciutat, amb l'objectiu que des de tots els àmbits, i des d'una perspectiva educativa global es pogués donar resposta als reptes de la ciutat. També varem aprovar el Pla de joventut, per emmarcar les polítiques de joventut, i quan governàvem la Generalitat, juntament amb els nostres socis, varem aprovar el Pla educatiu d'entorn, que a partir d'iniciatives locals busca donar una resposta integrada a les necessitats educatives de la nostra societat. El propi Pla per a la infància i l'adolescència, que avui portem a aprovació d'aquest Ple, amb bona lògica veu la necessitat de portar a terme una bona coordinació entre ells.

Segon, perquè estem a favor de tots els principis que ha explicat el regidor, o valors que impregnen el contingut del Pla. Ens agrada especialment que s'abordin els problemes de tota la població infantil i adolescent d'Olot d'una manera integral, és a dir, atenent a la persona –infants o adolescent– però també el seu entorn familiar, social i comunitari, tenint present, això sí, que s'ha d'atendre d'una manera especial la població més vulnerable. El fet que s'abordin els problemes d'una manera integral implica o porta en sí mateix, l'aplicació de polítiques transversals que també veiem molt positives. També ens agrada que el Pla aposti per polítiques preventives, que a la llarga són les que produeixen més bons resultats. Aquestes polítiques proactives ja es donaven en els anteriors plans aprovats per nosaltres i també en el Pla de ciutadania i immigració, i també es donen en aquest Pla i en el Pla per a la inclusió i cohesió social d'Olot, aprovat recentment en aquest Ple. I entre altres, també es donen en determinades polítiques, per posar un exemple només, de pacificació del trànsit. Creiem que aquestes polítiques són les correctes i les que hem de preservar.

Ja que parlem de prevenció, i tenint en compte que un dels perills que assetgen els nostres joves són les drogodependències, i parlant concretament d'alcohol, els encoratjaríem a que lluitessin per limitar els horaris de tancament de les nostres festes populars, tant locals com comarcals. Ja sé que és una tasca difícil, però al respecte, també recomanaríem a l'equip de govern que es miri amb *carinyo* el document anomenat "Recomanacions per a una millor organització d'actes i festes" que és un document elaborat pel Consorci d'Acció Social de la Garrotxa, amb la col·laboració de la Policia Municipal, els Mossos d'Esquadra i tècnics de l'IME i de Joventut.

Per acabar, afegir-me també a la felicitació per la feina molt ben feta per part de l'equip redactor i dir-los que som molt conscients que aquest Pla que avui s'aprova és molt ambiciós, i que poder-lo desenvolupar amb totes les seves potencialitats demanaria d'una gran dotació pressupostària, de la qual sabem que no disposem. Aquesta realitat, però, no ens hauria de privar de l'ambició de fer tot allò que sigui possible per als nostres infants i adolescents.

Intervé el Sr. Berga. En primer lloc moltes gràcies per totes les seves intervencions, en general.

Una cosa que ha comentat la regidora d'Esquerra Republicana, la possibilitat d'incorporar les associacions de mares i pares i que hauran de tenir una relació, haurem de trobar aquests espais de participació tant dels infants i joves com també de les seves famílies; però no els hem incorporat directament dins de l'equip redactor que haurà de preparar el Pla d'acció anual, perquè bàsicament el Pla d'acció anual estarà format per tècnics de la mateixa casa, o com el cas que he explicat de l'Inspector d'ensenyament o de l'Àrea bàsica de salut, que són treballadors de l'administració, tècnics especialitzats en això, però no vol dir que el Pla no estigui relacionat i que no tingui aquests espais de participació, tant amb les infants i joves com amb les seves famílies.

No sé que dir-li, Sr. Mulleras, bé m'alegro en tot cas que no voti en contra aquesta vegada, penso que votar en contra de la infància és una mica més complicat, li agraeixo en tot cas

l'abstenció. No crec que hagi aportat gaire res, s'ha dedicat a descriure un panorama, és a dir, vostè el que ha fet és extreure les dades de la part de diagnosi del Pla, ha llegit una colla de dades, totes les ha extret i estan totes allà recollides, precisament la diagnosi està aquí per fer-nos adonar que el panorama és aquest i que el que hem de proposar és actuar per millorar-lo. És a dir, és preocupant que un percentatge tan elevat de joves no acreditin l'ESO, i és preocupant que una part d'aquests joves vinguin de famílies novingudes i per tant és un lloc on haurem de treballar, quan s'identifiquen aquest tipus de situacions, i com aquestes n'hi ha de diverses, i en tot cas és una mica el que es proposa al Pla.

I referent a les seves paraules, que veig que coincideix força amb la redacció del Pla, és una mica aquest. És a dir ha comentat el tema del pressupost, és cert, el pressupost que tenim en aquest moment és el que és, jo crec que tothom és conscient de les limitacions que tenim com a Ajuntament, però al final penso que un dels grans avenços que pot fer aquest Pla és treballar el tema de la prevenció i sobretot fer esforços en coordinació; ja suposa un avenç important el fet que persones que estan treballant en àrees diferents de l'administració que tenen una relació amb la infància i l'adolescència treballin plegades. Ja tan sols la mateixa redacció d'aquest Pla, ens ha portat un local com és el de les Estires, antic local on havia estat el Consorci d'acció social, aquest local ja l'hem identificat com un espai on precisament intentarem desenvolupar tot allò que té a veure amb aquest Pla d'infància i adolescència; és un local que fa molts anys que està tancat, que està poc utilitzat, on es poden treballar temes de parentalitat positiva, formació per a pares i mares, tenim l'oportunitat de fins i tot els grups de joves que tenim no acreditats i que estan en aquesta etapa de transició entre els estudis i el treball, i que no s'han pogut incorporar en l'oferta normalitzada que correspon a l'Àrea d'Educació, poder-los tractar allà.

Vull dir que tenim oportunitats, que crec que ja el mateix Pla de per sí ens ha suggerit les possibilitats de fer-ho. Estic d'acord amb vostè que planificar és l'eina adequada. Jo tenia una imatge quan venia, m'imaginava com tot de degoters: les beques d'esports i les escoles bressol, vas tenint degoters i vas corrent amb una galleda intentant planificar, pujar a dalt de la terrassa i mirar-t'ho amb perspectiva, veure què és més urgent, veure com pots abordar els problemes, de vegades coordinant àrees diferents. Això ens ha de permetre, sense una disponibilitat pressupostària extraordinària, ja tant sols pel fet d'haver-ho planificat i coordinar els agents implicats en l'atenció a la infància i l'adolescència, fer un gran pas endavant, que aquest és l'objectiu que es pretén. En tot cas si no tenen cap més aportació a fer, o alguna intervenció més?

Intervé el Sr. Mulleras. Res, una puntualització, Sr. Tinent d'Alcalde, ha fet vostè un joc de paraules que no m'ha agradat, i per això ho dic públicament, quan ha dit que el Sr. Mulleras no podia votar en contra de la infància. Això és maniqueisme, en tot cas jo no he votat en contra del Pla d'infància, m'abstindré, però això no és estar en contra de la infància. Em sembla increïble que vostè, una persona de la seva categoria intel·lectual, utilitzi aquest argument. Estar en contra del políticament incorrecte crec que no és cap delictes, ni està en la majoria, vull dir, tothom té dret a expressar-se i jo he donat la meua opinió sobre aquest Pla, i he argumentat la meua opinió, simplement.

Intervé el Sr. Berga. Em penso que ha quedat molt clar el que he dit. L'expressió ha estat "no podrà votar en contra d'un Pla dedicat a la infància", li semblen més correctes aquestes paraules? Doncs penso que en aquest cas, com sí va fer de votar en contra del Pla d'inclusió i cohesió social, i que repetidament va fent anuncis que això costarà una fortuna a la ciutat, però sense arribar en cap moment ni a la concreció de quin tipus de fortuna valdrà, ni en què es basa... cregui'm que per a mi és un argumentari que m'entristeix de la manera que l'utilitza. I que farà un porta a porta, explicant el desastre que representa i tot plegat... Em volia referir que probablement li és més difícil votar en contra d'un Pla d'atenció a la infància i l'adolescència. Aquesta era l'expressió que probablement havia d'haver utilitzat.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova amb 19 vots a favor (10 CiU, 6 PSC, 2 ERC, 1 PP) i 1 abstenció (PxC).

8.1) PERSONAL.- CONVALIDAR EL DECRET DE PRESIDÈNCIA DE L'ACORD QUE ESTABLEIX UN PLA DE JUBILACIONS PARCIALS PELS TREBALLADORS LABORALS

Vist l'article 8 *Normes transitòries en matèria de pensió de jubilació*, del Reial Decret-Ilei 5/2013 de 15 de març de 2013, de mesures per afavorir la continuïtat de la vida laboral dels treballadors de major edat i per promoure l'envelliment actiu, que dona una nova redacció a l'apartat 2 de la disposició final dotzena de la llei 27/2011 d'1 d'agost sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social

Atès que l'apartat c) de l'article 8 estableix que qui hagi accedit a la pensió de jubilació parcial amb anterioritat a l'1 d'abril de 2013, així com les persones incorporades abans de dita data a plans de jubilació parcial recollits en convenis col·lectius de qualsevol àmbit o acords col·lectius d'empresa amb independència que l'accés a la jubilació parcial s'hagi produït amb anterioritat o posterioritat a 1 d'abril de 2013.

Vist l'acord signat el dia 27 de març de 2013 entre els representants de l'ajuntament i els membres del comitè d'empresa que estableix un Pla de Jubilacions Parcial per a tots aquells treballadors nascuts fins el 31/12/1957, sempre que compleixin els següents requisits: tenir almenys 61 anys complerts, almenys 30 anys de cotització al règim general de la seguretat social i almenys 6 anys d'antiguitat a l'empresa a jornada completa.

Vist el decret d'alcaldia de data 27 de març de 2013, amb número d'expedient RH122013000001, en el qual s'aprova l'Acord de data 27 de març de 2013, signat entre els representants de l'ajuntament i els membres del comitè d'empresa que estableix un Pla de Jubilacions Parcial per a tots aquells treballadors nascuts fins el 31/12/1957 de les empreses Ajuntament d'Olot, Institut Municipal de Promoció de la Ciutat i Patronat Municipal d'Esports.

Vist el decret de presidència de l'IME de data 27 de març de 2013, amb número d'expedient PIME2013000006, en el qual s'aprova l'Acord de data 27 de març de 2013, signat entre la Presidenta de l'IME i els membres del comitè d'empresa que estableix un Pla de Jubilacions Parcial per a tots aquells treballadors nascuts fins el 31/12/1957 de l'empresa Institut Municipal d'Educació.

Vist l'expedient administratiu i antecedents corresponents, **el President de la Comissió Informativa del Ple General de l'Ajuntament d'Olot**, proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Convalidar el decret de data 27 de març de 2013, amb número d'expedient RH122013000001, d'aprovació de l'Acord de data 27 de març de 2013, signat entre els representants de l'ajuntament i els membres del comitè d'empresa que estableix un Pla de Jubilacions Parcial per a tots aquells treballadors nascuts fins el 31/12/1957 de les empreses Ajuntament d'Olot, Institut Municipal de Promoció de la Ciutat i Patronat Municipal d'Esports.

Segon.- Convalidar el decret de data 27 de març de 2013, amb número d'expedient PIME2013000006, d'aprovació de l'Acord de data 27 de març de 2013, signat entre la Presidenta de l'IME i els membres del comitè d'empresa que estableix un Pla de Jubilacions Parcial per a tots aquells treballadors nascuts fins el 31/12/1957 de l'empresa Institut Municipal d'Educació.

Intervé el Sr. Gelis. Els tractaré conjuntament, aquest punt i el següent, perquè bàsicament és el mateix, l'única cosa que fan referència a diferents col·lectius. El Reial Decret-Llei 5/2013 de 15 de març de 2013 modifica les condicions de jubilacions anticipades i de jubilacions parcials, i perquè els treballadors nascuts abans del 31 de desembre de l'any 1957 es puguin acollir a les condicions de la situació anterior a aquest Reial Decret, calia enviar a la Seguretat Social abans de final de març tota la relació de persones que es podien acollir justament a aquesta situació. Per tant el 27 de març es va fer un Decret, signat pels representants de l'Ajuntament i pel representants dels treballadors, en què es feia referència a totes aquestes persones tant de l'Ajuntament com de l'Institut Municipal d'Educació com el personal funcionari, i el que portem avui a convalidació és justament aquest decret de 27 de març.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat dels assistents (10 CiU, 6 PSC, 1 PxC, 2 ERC, 1 PP).

8.2) PERSONAL.- CONVALIDAR EL DECRET DE PRESIDÈNCIA DE L'ACORD QUE ESTABLEIX UN PLA DE JUBILACIONS PARCIAIS PELS TREBALLADORS FUNCIONARIS

Vist l'article 8 *Normes transitòries en matèria de pensió de jubilació*, del Reial Decret-Llei 5/2013 de 15 de març de 2013, de mesures per afavorir la continuïtat de la vida laboral dels treballadors de major edat i per promoure l'envelliment actiu, que dona una nova redacció a l'apartat 2 de la disposició final dotzena de la Llei 27/2011 d'1 d'agost sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social

Atès que l'apartat c) de l'article 8 estableix que qui hagi accedit a la pensió de jubilació parcial amb anterioritat a l'1 d'abril de 2013, així com les persones incorporades abans de dita data a plans de jubilació parcial recollits en convenis col·lectius de qualsevol àmbit o acords col·lectius d'empresa amb independència que l'accés a la jubilació parcial s'hagi produït amb anterioritat o posterioritat a 1 d'abril de 2013.

Atès que actualment els funcionaris de l'administració local, tot i estar integrats al règim de la Seguretat Social, no tenen la possibilitat legal d'accedir a la jubilació parcial reconeguda a l'EBEP des de l'any 2007, atès que no s'ha fet el desenvolupament reglamentari que ho permeti, tant l'ajuntament com la junta de personal consideren la fórmula de la jubilació parcial un mecanisme adequat per satisfer les expectatives tant dels funcionaris de major edat com dels treballadors/res en situació d'atur, s'ha decidit negociar i consensuar un mecanisme intern per a regular la possibilitat d'accedir a tal situació quan això sigui legalment possible.

Vist l'acord signat en data 28 de març de 2013 entre els representants de l'ajuntament i els membres de la junta de personal que estableix un Pla de Jubilacions Parcials per a tots aquells funcionaris/àries nascuts/des fins el 31/12/1957, sempre que compleixin els requisits que estableixi el reglament de la Seguretat Social que ho reguli, respecte a l'edat, anys de cotització al règim general de la seguretat social, anys d'antiguitat a l'Ajuntament d'Olot,...etc, i el funcionari/ària que es jubili parcialment haurà de reduir la jornada dins els percentatge mínim i màxim que estableixi la normativa.

Vist el decret de data 28 de març de 2013, amb número d'expedient RH122013000002, en el qual s'aprova l'Acord de data 28 de març de 2013, signat entre els representants de l'ajuntament i els membres del comitè d'empresa que estableix un Pla de Jubilacions Parcials per a tots aquells treballadors nascuts fins el 31/12/1957 de les empreses Ajuntament d'Olot, Institut Municipal de Promoció de la Ciutat i Patronat Municipal d'Esports.

Vist l'expedient administratiu i antecedents corresponents, **el President de la Comissió Informativa del Ple General de l'Ajuntament d'Olot**, proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Únic.- Convalidar el decret de data 27 de març de 2013, amb número d'expedient RH122013000001, d'aprovació de l'Acord de data 27 de març de 2013, signat entre els representants de l'ajuntament i els membres de la Junta de Personal que preveu un Pla de Jubilacions Parcial per a tots aquells funcionaris/àries nascuts/des fins el 31/12/1957, sempre i quan compleixin els requisits que estableixi el reglament de la Seguretat Social quan ho reguli, respecte a l'edat, anys de cotització al règim general de la seguretat social, anys d'antiguitat a l'Ajuntament d'Olot ,...etc, el funcionari/ària que es jubili parcialment, podrà sol·licitar la reducció de la jornada des del percentatge mínim fins al màxim que permeti la normativa.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat dels assistents (10 CiU, 6 PSC, 1 PxC, 2 ERC, 1 PP).

NÚM. 9.- TERRENYS HOSPITAL.- Proposant adoptar acord en relació a la cessió dels terrenys destinats a aparcament de vehicles de l'hospital

El Ple de l'ajuntament d'Olot en la sessió de data 28 de juny de 2012 va aprovar definitivament la cessió a favor del Servei Català de la Salut dels terrenys per accessos d'ambulàncies al nou Hospital d'Olot. Ja anteriorment l'any 2007, el ple de l'ajuntament havia acordat la cessió de terrenys al mateix Servei Català de la Salut per a destinar-lo a l'ús d'Hospital.

En l'acord de l'any 2012 no es feia cap esment a la reversió dels terrenys, i d'acord amb l'article 50 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre pel qual s'aprova el Reglament de Patrimoni dels Ens Locals, es preveu que si no s'indica en l'acord corresponent, la reversió procedeix si els fins pels quals s'ha atorgat la cessió no es compleixen en el termini de cinc des de la data de l'acord i es mantenen com a mínim per 30 anys.

El servei Català de la Salut ha sol·licitat que es pugui vincular el termini de reversió dels terrenys a les dates de funcionament de l'Hospital.

Considerant que l'ús d'activitat hospitalària per al qual se sol·licita que es vinculin aquests terminis és igualment públic.

Vist el que disposa l'article 50 del D 336/1988, de 17 d'octubre, i els acords de Ple de 22 de març de 2007 i de 28 de juny de 2012.

Vist l'informe de la secretària de l'Ajuntament de data 23 d'abril de 2013.

Vist l'expedient administratiu i antecedents corresponents, **el President de la Comissió Informativa del Ple** proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Concretar que la reversió dels terrenys cedits al Servei Català de la Salut en la sessió plenària de data 28 de juny de 2012 destinats a aparcament del nou hospital prevista a l'article 50 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de Patrimoni dels Ens Locals, procedirà en aquelles circumstàncies en que correspongui la reversió dels terrenys cedits l'any 2007 destinats a ús d'Hospital.

Segon.- Fer constar que, un cop demostrat que el bé no és destinat a l'ús previst, serà suficient per tal que la reversió automàtica produeixi els seus efectes la constatació

d'aquesta circumstància mitjançant acta notarial que haurà de ser notificada en forma legal.

Intervé el Sr. Zarza. Bé és un tràmit més en el procés dels terrenys de l'Hospital, com que es van generar dos processos en l'àmbit hospitalari, un que és l'edifici de l'hospital i l'altre l'aparcament, el que ens demana ara el Servei Català de la Salut, és que en la data de reversió dels dos espais dels dos àmbits a l'Ajuntament, aquesta data coincideixi en el mateix termini, diu que es van fer en terminis diferents, per tant és acabar aquest tràmit.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat dels assistents (10 CiU, 6 PSC, 1 PxC, 2 ERC, 1 PP).

10.- VOLCÀ MONTSACOPA.- Proposant adoptar acord en relació a les normes d'ús del Volcà Montsacopa

El Pla Especial de la de la Zona Volcànica de la Garrotxa a banda de la regulació dels espais naturals d'interès preferent, entre els quals es troben les reserves naturals, estableix, per determinats àmbits, criteris d'actuació i normes particulars.

Per al cas de la Reserva Natural del Volcà Montsacopa, s'estableix una norma particular en el sentit que l'ordenació detallada s'establirà a través d'un Pla Especial.

Vist que es considera pertinent, mentre no es redacta el Pla Especial corresponent, redactar unes normes específiques d'ús del volcà Montsacopa, juntament amb un programa d'actuacions sota l'empara de l'article 8.2.a del Pla Especial de la Zona Volcànica de la Garrotxa.

Vist que per part dels serveis tècnics de la Junta de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa i amb coordinació amb els serveis tècnics de l'Ajuntament d'Olot, tant de l'àrea d'urbanisme com de l'Institut Municipal de Promoció Econòmica, s'ha procedit a la redacció d'un esmentades.

Vist l'informe emès per el lletrat d'urbanisme en data 23 d'abril de 2013, que s'adjunta a l'expedient, conforme al qual s'informa favorablement l'aprovació de les normes esmentades.

En virtut de l'exposat, **President de la Comissió Informativa del Ple General de l'Ajuntament**, proposa al Ple de la Corporació l'adopció dels següents acords:

PRIMER.- DONAR CONFORMITAT a les normes específiques de l'ús públic i programa d'actuacions a la Reserva Natural del Volcà del Montsacopa, redactades per part dels serveis tècnics de la Junta de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa, amb coordinació amb els serveis tècnics de l'Ajuntament d'Olot, tant de l'àrea d'urbanisme com de l'Institut Municipal de Promoció Econòmica.

SEGON.- REQUERIR a la Junta de Protecció de la Zona Volcànica de La Garrotxa que iniciï al més aviat possible la redacció i aprovació del Pla Especial de la reserva natural del volcà Montsacopa.

TERCER.- NOTIFICAR la present resolució als interessats.

Intervé el Sr. Alcalde. Aquest és un punt que ve ja del Ple anterior.

Intervé el Sr. Vayreda. Bé, després de deixar sobre la taula aquesta aprovació perquè la resta de grups hi poguessin realitzar aportacions, avui portem aquesta versió definitiva

d'aquestes normes específiques del volcà Montsacopa. Durant aquest darrer mes hem rebut aportacions dels grups municipals i també de l'Associació de Veïns de Sant Francesc, i hem tornat a parlar amb la resta d'associacions de veïns implicades, i també amb l'Institut d'Educació Secundària i amb els propietaris, perquè hem insistit en què si tenien algun comentari o alguna millora la poguessin proposar.

Finalment hem consensuat amb el grup municipal d'ERC i del PSC, i també amb l'Associació de Veïns algunes aportacions. Hem incorporat gairebé el 100% de les propostes, en molts casos eren propostes que posaven l'accent en algunes qüestions que ja s'inclouïen en el Pla, i en altres casos han estat propostes noves i actuacions noves que incorporem a partir d'ara en el Pla –que de fet ja estan incorporades– i que intentarem anar implementant a partir de les disponibilitats pressupostàries.

Per tant els agraeixo als dos grups municipals les aportacions perquè segur que el text ha millorat. Potser comentar un parell de qüestions que hem tingut en les converses amb els grups municipals: primer, que incorporem un acord respecte a l'anterior document, per una banda avui donem conformitat a les normes específiques del programa del volcà Montsacopa, però incorporem un aspecte que tant ERC com el PSC ens plantejaven, que era el de requerir específicament a la Junta del Parc que s'iniciï el més aviat possible la redacció i l'aprovació d'un Pla especial, i per tant també aquesta és una aportació que hem incorporat.

I el segon tema que també hem comentat és la tipologia de servei de restauració que es podria posar a sant Francesc. Em sembla que tots coincidim en què no plantejem un possible equipament molt gran, ni un macro restaurant a dalt, però sí que estem tots d'acord que qualsevol actuació que puguem fer a Sant Francesc dependrà de la inversió privada, perquè difícilment des del sector públic podrem fer alguna inversió en els propers anys. I per tant ens semblava interessant no tancar les possibilitats i que puguem escoltar les seves propostes de qualsevol privat que pugui plantejar una actuació, perquè puguin ser propostes compatibles amb la preservació de l'espai, però sobretot també que siguin rendibles perquè si no, difícilment es podran fer.

Avui no prenem cap decisió, qualsevol decisió que es prengui en aquest cas, haurà de passar encara molts filtres, haurà de tenir l'aprovació de la Junta del Parc, si hi ha segurament una concessió haurà de passar pels diferents òrgans de contractació que tenim a l'Ajuntament i per tant tindrem encara molt de temps per decidir tots plegats quina tipologia de servei volem posar, si és que n'hi ha d'anar algun, a la fortificació de sant Francesc.

Finalment també comentar el procés, que en el últim Ple sí que vàrem tenir alguna confusió de quin era el procés d'aquest document: avui donem conformitat a aquest document des del punt de vista de l'Ajuntament d'Olot, per tant no és una aprovació inicial sinó que és una única aprovació la que fem. Ara remetrem aquest document al Parc i la seva Junta de Protecció el portarà a Junta, plantejarà un període d'informació pública i un cop passat aquest informe, si hi ha al·legacions tenim el compromís del Parc que ens tornarà a remetre l'informe o les bases a l'Ajuntament perquè hi puguem dir la nostra. I per tant doncs, en aquest procés encara quedarà un període perquè si algun ciutadà vol fer alguna al·legació, la pugui fer a la Junta del Parc.

Per tant reitero l'agraïment a les aportacions, crec que, com deia, ha quedat un millor document, i esperem que puguem començar ben aviat amb les actuacions que permetin el que és més important, que és valoritzar aquest gran espai que tenim, que és el volcà Montsacopa.

Intervé la Sra. Sala. En l'anterior Ple ja vaig votar a favor de les normes d'ús referents al

volcà Montsacopa, i penso que un lloc tan emblemàtic de la nostra ciutat com és el volcà Montsacopa no el tenim ben explotat, penso que els visitants que venen a la comarca, no està ben explotat i penso que s'ha de millorar. Llavors com he dit anteriorment, jo voto a favor.

Intervé el Sr. Alcalde. Moltes gràcies, tots entenem perfectament que tot i que no es va votar, vostè va explicar i va explicitar el seu suport, i per tant li agraïm.

Intervé la Sra. Casanovas. ERC fa molts anys que porta al seu programa, precisament, fer que aquest volcà esdevingui un parc per a la ciutat, i per tant estem summament interessats en què es faci de la manera que nosaltres considerem que és més adequada per a Olot, per al medi ambient i per tots els ciutadans. Per això vàrem presentar varies al·legacions i algunes han estat incorporades, encara que potser no amb el mateix text, d'altres han estat desestimades, per considerar-se com ja ha dit el regidor, que ja venen implícites en el tractament com a Parc Natural.

Però nosaltres hauríem volgut remarcar molt clarament el següent: que sigui sobretot un espai de passeig i de quietud; que es garanteixi que no esdevindrà un espai sobrefreqüentat, amb l'estricta condició de no incrementar la pressió sobre la reserva natural; que tota actuació, sigui de la mena que sigui, es consensui amb les Associacions de veïns i amb els propietaris; que el Pla especial del volcà Montsacopa es faci el més aviat possible; que la generació de riquesa no ha de prevaldre en cap moment sobre l'ús comú; que l'ús privatiu es porti a terme sempre amb la garantia de cap perjudici als altres usos; que al Pla anual i dins el Consell de cooperació del parc Natural hi hagi un representant dels propietaris de la reserva natural; l'eliminació i revegetació sistemàtica de corriols no principals, ens sembla com si fos una mica antinatural, una feina inútil, demanem una millor observança de perquè es fan aquests corriols. Si mai es fa una edificació o estructures amb una actuació d'una certa importància per fer el que anomenarem *Museu dels Volcans*, que sigui mitjançant un concurs públic, i que el guanyador sigui validat entre els dos últims per la ciutadania, mitjançant una consulta ciutadana. L'eliminació de l'escultura ens sembla adequada, però voldríem que quedi escrit el compromís de l'Ajuntament per substituir-la per una rèplica feta pel mateix artista, quan els moments econòmics siguin més favorables, i no pas només el contemplar la possibilitat de fer-ho, que és el que s'ha posat en la última versió que ens heu fet arribar. Com que creiem que el més important serà el Pla anual d'acció i aquest ja se'ns presentarà per a la seva presentació en el Ple, donarem per bé aquestes normatives i hi votarem a favor.

Intervé el Sr. Mulleras. En el seu moment ja vàrem donar la nostra opinió favorable a les normes d'ús del volcà Montsacopa i ens reafirmem avui a favor d'aquestes normes, la nostra absoluta confiança –com ja vàrem dir en el seu dia– en la tasca del Sr. Estanis Vayreda en aquest sentit. Ja veuen que des de Plataforma per Catalunya, que és un partit transversal, reconeixem les coses que ens semblen bé i també denunciem les que ens semblen malament.

Intervé el Sr. Alcalde. Moltes gràcies Sr. Mulleras, això és el que intentem fer tots i expressar-ho públicament. I així com abans li he dit que no m'havia agradat, doncs ara m'ha agradat molt això que ha dit.

Intervé el Sr. Guix. Nosaltres en tot cas ens alegrem que finalment l'equip de govern a l'anterior Ple deixés el tema sobre la taula, realment hi hem pogut treballar fent aportacions, hi hem treballat, celebrem que algunes d'aquestes aportacions han estat integrades en el document inicial. El que demanàriem és que aquest Pla tingui ara una celeritat, portem gairebé un any i mig des que vostès van anunciar que el volien tirar endavant, ha passat un any i mig, avui l'aprovem, nosaltres votarem a favor, evidentment, i ara demanàriem que la

Junta del Parc també donés celeritat i que acabem d'aprovar definitivament aquest Pla d'usos, i després –com deia el regidor– iniciem ja els treballs per fer el Pla especial d'aquesta zona, molt important per a la ciutat, que nosaltres hem defensat i hem dit que s'hi havia de treballar positivament.

En tot cas ens temem aquest tema de la cafeteria o del restaurant, nosaltres en tot cas donaríem d'acord amb una cafeteria poc dimensionada, que donés servei als visitants de la zona, però no un negoci de restauració allà dalt, perquè pensem que ho podria massificar i seria contraproductiu per a la reserva integral.

Celebrem que s'hagi incorporat el tema de preservació i defensa dels horts que hi ha al volcà, i a veure si es poden articular polítiques o sistemes de recollida d'aigües pluvials, per millorar els sistemes de reg gota a gota, etc.

Estem contents que avui s'aprovi aquest Pla d'usos, que s'hagi arribat també a un consens amb les diferents forces polítiques i també amb l'associació de veïns, i per tant hi votarem a favor.

Intervé el Sr. Vayreda. Només la qüestió de la sobrefreqüentació, tingui en compte que tenim el Parc a qui també aquest tema el preocupa i que per tant són els primers interessats en anar controlant la sobrefreqüentació de l'espai. Però que en tot cas, en les primeres reunions que vàrem tenir l'Alcalde i jo amb el director del Parc, va ser ell que ens va proposar que valorizéssim Sant Francesc, precisament per treure gent de la que jo diria que és l'única zona sobrefreqüentada de la Garrotxa, que és la Fageda d'en Jordà. Per tant, és el mateix Parc que té molt d'interès que moltes més persones visitin Sant Francesc per treure pressió d'altres zones de la comarca. Evidentment aquesta hiperfreqüentació el Parc ja també la té controlada i és el primer interessat que no ens passem del llindar; però no pateixin, que el Parc ho vigila i tampoc és la intenció de l'Ajuntament. En tot cas hi ha també interès per reequilibrar una mica diferents zones de la ciutat, i això indirectament crec que com a ciutat d'Olot també ens pot beneficiar moltíssim.

Intervé la Sra. Sala. Una petita precisió, Sr. Vayreda, només li volia comentar referent als horts que ha comentat el Sr. Guix, que s'hauria de mirar de controlar els bidons de plàstic que omplen per la pluja, que això fa bastant mal a la vista al visitant que va al volcà Montsacopa, si es pot parlar amb la gent que té els horts.

Respon el Sr. Alcalde. Segur que hi estem absolutament d'acord, però no sé si el Sr. Vayreda li vol respondre.

Intervé el Sr. Vayreda. Sí, una de les actuacions és que també puguin disposar d'aigua corrent, ja arriba a dalt, però que se'n doni als horts; això segurament facilitaria molt que la gent tragués els bidons, però és una de les actuacions que tant el Parc com l'Ajuntament haurem de fer.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat dels assistents (10 CiU, 6 PSC, 1 PxC, 2 ERC, 1 PP).

11.- ACORD RELATIU ALS CANVIS PROPOSATS AL REGLAMENT GENERAL DE CIRCULACIÓ PER PART DE LA DIRECCIÓ GENERAL DE TRÀFIC, EN RELACIÓ A L'ÚS DE LA BICICLETA

Vist que recentment la Direcció General de Tràfic del Ministerio del Interior ha presentat un esborrany de modificacions al Reglament General de Circulació que ha generat profunda preocupació al sector de la bicicleta degut al contingut de alguns dels seus articles.

Vist que mesures com l'ús obligatori del casc per circular en bicicleta fins i tot per ciutat ens situarien fora d'Europa.

Vist que també es proposa que els remolcs de bicicleta només es podran fer servir en zones urbanes o en vies exclusives per a ciclistes amb les grans dificultats que existeixen per portar la bicicleta al transport públic i al tren en particular.

Atès que en general i especialment a les comarques gironines aquests canvis no podrien arribar en pitjor moment, ja que coincideix justament amb la presentació de la Ruta Pirinexus[®], la ruta cicloturística més gran del sud d'Europa, amb 353 quilòmetres de via ciclable circular, i que uneix les comarques gironines amb el sud de França.

Atès que s'ha iniciat recentment la implantació del distintiu Bed & Bike de qualitat cicloturística.

Atès que la nova Ruta Pirinexus[®] representa finalment l'entrada de la gran xarxa europea Eurovelo a l'estat a través de Catalunya.

Vist que les mesures proposades posen en perill una feina feta al llarg de molts anys per tal que els cicloturistes que ens visiten comprovin que disposen de serveis i infraestructures d'una qualitat perfectament equiparable amb la dels seus llocs d'origen.

Atès que ara més que mai necessitem enfocar els nostres objectius cap a Europa, cap els països generadors de visitants amb capacitat econòmica important que ens permetin consolidar nous filons d'ocupació i de negoci.

Vist l'expedient administratiu i antecedents corresponents, **el president de la Comissió Informativa** proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Manifestar que aquests canvis proposats, afegits a les dificultats per combinar transport i bicicleta, especialment al cas dels trens, suposen un fre molt important pel desenvolupament d'aquest sector econòmic i sembla que la voluntat és la de destruir el sector del cicloturisme, un dels que tenen més futur al nostre país.

Segon.- Sol·licitar que es retirin aquests canvis i s'aposti seriosament per l'economia sostenible, entroncada amb Europa i amb futur.

Tercer.- Traslladar aquest acord a la Direcció General de Tráfico del Ministerio del Interior.

Intervé el Sr. Alcalde. És un altre tema bastant de tràmit, que ens presentarà la regidora Anna Linares.

Intervé la Sra. Linares. De fet aquesta és una proposta que ens arriba a través del Consorci Vies Verdes, i és en el sí dels treballs previs i de preparació per a la modificació del Reglament General de Circulació. Sembla ser que els documents als quals s'ha tingut accés, o en els primers documents, s'està preparant una modificació en el sentit d'endurir algunes mesures de seguretat i sobretot entrar a regular de forma bastant precisa i incisiva, un àmbit bastant emergent com és el del cicloturisme. Llavors la proposta que des del Consorci Vies Verdes ens han fet arribar, no és tant en el sentit de discrepar de les mesures de seguretat que es puguin adoptar, que això segur que tots nosaltres hi estaríem d'acord, sinó en el fet de manifestar la repercussió que això podria tenir aquesta modificació, sobretot en aquest sector emergent. En un moment en què determinades institucions o determinats àmbits, com el Consorci, s'està treballant en millorar rutes o millorar serveis i potenciar aquests sectors emergents, preocupa que determinades modificacions legislatives puguin

frenar aquests treballs. Per tant d'alguna manera l'acord està en manifestar aquesta preocupació, i en traslladar alhora als estaments corresponents perquè es tingui en compte en el moment de la modificació de la norma.

Intervé la Sra. Sala. Jo dic que estem en una comarca on cada vegada més es potencia l'ús de la bicicleta, que tenim uns entorns a la nostra ciutat envejables, per portar a terme aquest esport, és per això que voto a favor que no s'introdueixin aquestes modificacions al Reglament general de circulació.

Intervé el Sr. Gómez. Nosaltres discrepem amb el comentari del Sr. Alcalde, pensem que no és un tema de tràmit, és un tema important; discrepem...

És un tema important, nosaltres sempre hem defensat l'ús de la bicicleta, la regidora s'ha referit només a qüestions turístiques, la companya portaveu del PP s'ha referit a temes esportius, nosaltres sempre hem defensat l'ús de la bicicleta de manera ordinària, i qualsevol mitjà de transport alternatiu a l'automòbil privat. I per tant ens preocupa que des de la Direcció General de Tráfico plantegin, com sembla ser, una normativa o un reglament que en comptes de potenciar l'ús de la bicicleta, el que fa és posar traves, no només per a l'ús esportiu –que l'ús del casc és ordinari i no presentaria problemes– ni per l'ús turístic interurbà –perquè ja s'entén que vas amb casc– el problema és en l'ús ordinari, el desplaçament diari dintre de la ciutat, entre infants, joves que solen anar amb bicicleta, o gent gran també, afortunadament cada cop més i que el casc és una nosa i un problema, malgrat que és un element de protecció altament recomanable, però que segons com significa una trava per anar amb bicicleta, per fer ús d'aquest vehicle de transport.

Evidentment estem a favor de les reclamacions que ens proposen sobre el plantejament de la Direcció General de Tráfico. Aprofitant que parlem del tema, ja posats, podríem demanar recuperar algunes de les campanyes de sensibilització per a l'ús de la bicicleta com a transport ordinari pel centre de la ciutat, com a desplaçament per dintre d'Olot. I també alguna cosa que hem repetit alguna vegada i que ha sortit en aquest Ple: fer campanyes per a la sensibilització de l'ús correcte de la bicicleta, perquè no entri en conflicte amb el vianant. Perquè cada cop més veiem que s'està incrementant l'ús de la bicicleta, però també s'està incrementant un ús que no és prou correcte i que genera alguna tensió, algun conflicte. Pensem que és un moment important, no només per potenciar l'ús de la bicicleta, sinó per potenciar l'ús correcte de la bicicleta, i intentar reduir aquests espais de conflicte amb el vianant. Seria bo fer una campanya per evitar que les bicicletes vagin per les voreres –per exemple– però alhora fer un pla d'impuls d'aquest vehicle, i si pot ser, i de mica en mica, tenir un pla per intentar acabar els itineraris de carril bici de dintre de la ciutat que permeten utilitzar amb més facilitat aquest mitjà de transport.

En tot cas, i perdonin la incursió, amb el tema que ens proposen hi estem absolutament a favor.

Intervé el Sr. Mulleras. Sí, també en la mateixa línia, estem d'acord amb aquesta proposta i donarem el nostre suport perquè el Ministeri d'Interior no modifiqui el Reglament de circulació respecte al sector de la bicicleta. Tot el que es diu en aquesta proposta ens sembla de sentit comú, excepte potser –potser perquè és una opinió molt personal– l'obligació de portar el casc per part dels ciclistes; reconec que és una incomoditat però potser salva vides. De qualsevol forma hi votarem a favor, lògicament.

Intervé el Sr. Guix. Nosaltres també votarem a favor de la proposta que fa l'equip de govern, en tot cas estem molt d'acord amb l'ús de la bicicleta, a més a més, alguns dels presents aquí del nostre grup som fermes usuaris de la bicicleta, per tant prediquem amb l'exemple. Però sí que ens molesta portar a casc. En tot cas imaginin-se vostès, si a Holanda,

Dinamarca, Alemanya, obliguessin a portar casc, per a la majoria de la gent que va amb bicicleta seria una qüestió totalment desafortunada per la part que volgués regular. Jo entenc que en aquest país sempre ens passa això, que volem regular massa.

En tot cas sí que hem de fer campanyes a favor que la gent porti casc, o que faci un bon ús de la bicicleta; estic d'acord amb el que deia el portaveu d'ERC que potser a la ciutat d'Olot convé ara una campanya a favor de la bicicleta, però també a favor de la bona utilització de la bicicleta, i en tot cas també podríem introduir el casc. Perquè sí que ens trobem que cada vegada hi ha més persones –joves sobretot– que van amb bicicleta per les voreres i molesten la gent gran que va a peu per les voreres, també en carrers peatonals passen bicicletes amb velocitat elevada, que també molesten la gent que circula tranquil·lament pels carrers peatonals. Per tant jo penso que sí que estaria bé, avui que parlem de les bicicletes, demanar que fem una campanya en aquest sentit. Però votarem, en tot cas, a favor de la proposta de l'equip.

Intervé el Sr. Alcalde. Moltes gràcies, està clar que m'he equivocat i que no era un tràmit, sempre que surt el tema de les bicicletes aquí acabem parlant de moltes coses. Sra. Linares, vol afegir alguna cosa?

Respon la Sra. Linares. Simplement recollir les aportacions dels grups. Això no obstant, una modificació d'una Ordenança reguladora, hi va haver en relació a l'ús i les voreres, en les quals es pot circular o no; en tot cas és plantejar-nos vetllar pel tema i parlar amb els companys de mobilitat per veure com podem millorar-ho.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat dels assistents (10 CiU, 6 PSC, 1 PxC, 2 ERC, 1 PP).

12.- MOCIÓ PER UN PAÍS LLIURE DE RETALLADES

La crisi que patim des de fa 4 anys ha evidenciat amb cruïsa les nostres limitacions com a país perquè no podem disposar ni dels recursos que generen els ciutadans del nostre país ni de les eines necessàries per fer polítiques decidides i eficients per lluitar contra l'atur i la crisi, i atendre les necessitats bàsiques de l'estat del benestar dels ciutadans de Catalunya.

Cada dia que passa els catalans vivim pitjor i, sobretot, molt pitjor del que el nostre esforç i el nostre treball ens permetria. Com a conseqüència d'això, la societat catalana, el nostre teixit productiu, els emprenedors i les classes treballadores veuen minvades les seves oportunitats i, en molts casos, la seva supervivència. Molts joves catalans només veuen en l'emigració la sortida als seus problemes econòmics.

Les finances de la Generalitat de Catalunya es troben al llindar del col·lapse a causa de l'asfíxia financera a què la sotmet l'Estat, que és qui ingressa el 95% dels impostos dels catalans, i només proveeix liquiditat en comptagotes, cosa que amenaça la tresoreria de les arques públiques catalanes i posa en perill les prestacions més elementals de l'estat del benestar perquè impedeix que la Generalitat doni suport als municipis catalans en la seva atenció de proximitat a les persones.

L'asfíxia econòmica de l'Estat a Catalunya s'evidencia a partir del fet que amb els impostos que paguem els catalans en IRPF, Societats i IVA generem un total de 32.000 M d'€ any, mentre que només podem disposar d'una tresoreria de 18.000 M d'€. La resta, se la queda l'Estat.

Els diners que ens envia l'Estat no permeten avui afrontar tots els pagaments necessaris en forma de nòmines als treballadors públics, proveïdors, transferències corrents, inversions i

concerts educatius i sanitaris, dels quals en depèn el funcionament de les nostres escoles, hospitals, farmàcies, entitats del tercer sector, i totes les empreses i serveis que atenen els ciutadans en nom de la Generalitat de Catalunya.

Catalunya no és sobirana perquè l'Estat espanyol és el responsable de fixar el sostre de dèficit del pressupost de la Generalitat i dels municipis, és a dir, de l'escreix que podem gastar en relació als ingressos que disposem. Uns ingressos que són els impostos que cobra l'Estat i dels quals només n'arriba un 60%. Enguany 14.000M€; des del 1986, els catalans hem aportat a l'Estat per repartir entre la resta

Mentre el govern de l'Estat espanyol incompleix els seus objectius de dèficit i alhora es beneficia de la flexibilització que li atorga Brussel·les, amenaça Catalunya que si no compleix el seu objectiu no rebrà diners, cosa que encara perjudicarà molt més la ciutadania més afectada per la crisi, sense semblar importar-li gens. Així, per al 2013 l'Estat ha imposat a la Generalitat de Catalunya un sostre de dèficit del 0,7% del PIB català, mentre que per als pressupostos de l'Estat es reserva un límit de dèficit del 3,8% i exigeix un 0% als municipis, als quals (tot i que fan un servei essencial de proximitat com, per exemple, escoles bressol o transport públic) a més els vol prohibir totes aquestes activitats de suport a la ciutadania.

Una redistribució dels sostres de dèficit que estableix Europa als Estats membres equiparable al volum del pressupost, hauria de suposar per Catalunya un percentatge mínim equivalent al 36% de l'objectiu fixat per a l'Estat espanyol. El sostre de dèficit podria ser del 2,2% si l'objectiu fos del 6,3%, tal i com apunten les actuals perspectives de relaxament del dèficit per part de la CE. Tal sostre permetria ampliar el pressupost de la Generalitat en 3.000M d'euros, reduint fortament les retallades a la mínima expressió. Però això encara seria injust perquè equipararia retallar en la mateixa mesura els serveis bàsics d'atenció a la ciutadania respecte a altres partides dels pressupostos generals com política exterior, patrimoni o defensa.

Per tant, per quadrar els comptes públics en el 2013, Madrid resta impassible davant el drama social que vivim els catalans i obliga la Generalitat a retallar el pressupost en 4.500M€. Una retallada de 4.500M és una quantitat que supera la suma de les retallades que va fer la Generalitat el 2011 i el 2012, de 4.000 M€, i que reduiria un 14,5% el pressupost del sector públic català. És una magnitud que supera les retallades que Angela Merkel ha imposat a Grècia el 2013 equivalents a un 11,7% del pressupost grec. Per què ni que tanquéssim les 3 principals universitats catalanes, els 6 hospitals més grans, TV3 i Catalunya Ràdio, els cossos de Bombers i Mossos d'Esquadra, encara faltarien 1.000M per retallar. Amb una retallada d'aquesta magnitud, la Generalitat tindria un pressupost inferior al que l'any 2010 dedicava a Sanitat, Ensenyament i Acció Social. Això ens posaria en una situació que faria impossible un servei mínimament correcte a les persones i, evidentment, les aportacions de la Generalitat als municipis es veurien afectades de manera irreversible, com ja hem vist que havia passat en les aportacions a les escoles bressol, de música i d'expressió.

Davant el nou consens a Europa que les polítiques d'austeritat per si soles han arribat al seu límit, i amb l'evidència que no han solucionat el problema dels dèficits, el passat dimecres 16 de gener, el ple de l'Eurocambra va aprovar l'*Informe Pallone*, sobre les *Finances públiques en la Unió Econòmica i Monetària 2011-2013*, amb un ampli suport dels grups populars, socialistes, liberals i verds. Tal informe insta, en el seu epígraf 28 i en referència a l'Estat espanyol, que "els esforços de consolidació fiscal es reparteixin de forma justa entre les diferents administracions tenint en compte els serveis que presten". Així, l'informe reconeix que quan una regió europea que no té sobirania fiscal, exerceix les competències pròpies de l'estat del benestar (salut, educació i serveis socials), és més difícil que pugui sanejar els seus comptes ajustant la despesa als ingressos disponibles en un context de crisi.

Igualment, l'epígraf núm.30 del mateix informe Pallone demana als Estats "que prioritzin mesures d'ajust dirigides a la reducció de la despesa militar i a la compra de nou armament". Cal recordar que l'Estat dedica 47M d'€ diaris en despesa militar, de forma que en tant sols 10 dies generaria un estalvi superior a la retallada de la paga extra als treballadors públics catalans i que una de les poques partides que es va incrementar en els darrers pressupostos generals de l'Estat va ser la de Defensa.

En aquest sentit, els treballadors públics catalans són un dels col·lectius que més ha patit els ajustos salarials (un 16% en 3 anys), en un context de destrucció d'ocupació que situa la taxa d'atur a Catalunya en el 24% de la població activa.

Per tots els motius exposats anteriorment, amb l'objectiu de garantir la tresoreria suficient per afrontar els pagaments, el grup municipal d'ERC proposa l'adopció dels següents acords:

PRIMER. Atès que Catalunya no té veu pròpia a Europa, sol·licitar del govern espanyol que en el proper Consell Europeu defensi una reorientació de la política econòmica europea que aturi les polítiques d'austeritat, de manera que permeti compatibilitzar el necessari control de les finances públiques amb polítiques actives de creació d'ocupació i d'estímul al creixement econòmic.

SEGON Exigir un repartiment del límit de dèficit que no impliqui un deteriorament de l'estat del benestar per al conjunt de la ciutadania. Atès que les comunitats autònomes i els municipis s'encarreguen bàsicament dels serveis d'atenció personals, cal que l'Estat revisi la distribució del sostre de dèficit en el sentit contrari al que s'ha establert fins ara: permetre un dèficit més alt a comunitats i municipis i exigir un límit molt més baix als pressupostos generals de l'Estat. Una reducció del dèficit més elevada que la de l'any anterior és insostenible per als pressupostos de la Generalitat de Catalunya i, consegüentment, per als aspectes del pressupost municipal que depenen de les seves aportacions.

TERCER. Exigir el pagament del deute del Govern Espanyol, a través del Govern i del Parlament Català, dels 1.689 M€ en concepte de deutes en virtut de la disposició addicional 3a de l'Estatut corresponents als anys 2008, 2009 i 2010; així com dels 1.450 M€ del Fons de Competitivitat que pertocuen a Catalunya en compliment del model de finançament autonòmic vigent.

QUART. Restituir les retallades a la funció pública corresponents a una paga extra del 2012 i del 2013, de forma automàtica, una vegada es normalitzi el finançament de la Generalitat de Catalunya.

SISÈ. L'Ajuntament d'Olot es posiciona en contra de les retallades imposades per l'Estat espanyol i fa costat a les entitats, plataformes, moviments socials, comitès d'empresa, hospitals i escoles del nostre municipi que estan lluitant i mobilitzant-se en contra d'aquestes retallades. Així mateix farà arribar aquest acord a totes aquestes entitats.

SETÈ. Fer arribar aquest acord al Govern de la Generalitat de Catalunya, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya i al Govern espanyol.

Intervé el Sr. Gómez. Recordem que el desembre passat el Ple va aprovar una moció una mica en la línia de la moció que presentem nosaltres en aquest Ple, exigint al Govern de la Generalitat de Catalunya el pagament dels deutes que té amb l'Ajuntament d'Olot i altres.

Aquesta moció que presentem segueix aquesta mateixa línia –com dèiem– és impossible, ho tenim claríssim, oferir un bon servei al ciutadà si les administracions no compleixen amb

els seus compromisos. No llegiré la moció, faré un resum, i després llegiré els acords.

Des de l'Ajuntament sabem prou bé que si no arriben els diners compromesos d'altres administracions, difícilment podem donar un bon servei al ciutadà. Avui mateix acabem de saber les noves dades d'atur, són dades difícils, són dades que lamentem, i des d'Europa mateix lamentem i ens demanen polítiques de generació de llocs de treball i de reactivació econòmica. Però alhora ens imposen uns límits de dèficit que contradiuen el que ens acaben de demanar perquè ho fan impossible: si no podem desprendre el que convé és impossible que puguem fer polítiques per reactivar la situació econòmica. És fàcil: si hem de retallar no podem aportar.

En aquesta moció també evidenciem –si se la llegeixen amb deteniment– que estem convençuts que en bona part la culpa de la situació econòmica que pateix Catalunya, correspon al tracte que hem rebut i rebem, i que ens amenacen de continuar rebent entre els diversos governs del regne d'Espanya. Aquests governs del regne d'Espanya han creat una situació en què no només s'aprofiten del dèficit en les nostres balances fiscals; com vostès saben, reiteradament els catalans aportem molt més del que finalment rebem. Aquest any, des dels últims pressupostos de l'any passat, sembla ser que els catalans hem aportat a Espanya 32.000 milions d'euros i que, d'una manera o altra, ens han retornat 19.900 euros i que per tant 13.000 milions d'euros s'han quedat pel camí. Aquests 13.000 milions d'euros són molt més que suficients per cobrir sobradament el pressupost de la Generalitat de Catalunya sense cap retallada i encara ens en sobrarien 8.500. Sense cap retallada, amb el que aportem els catalans ens sobrarien 8.500 milions d'euros. Malgrat això, com que se'ns queden 13.000 milions d'euros, ens obliguen a fer unes retallades de 4.500 milions d'euros, que no és poc.

Com deia, els governs del regne d'Espanya no només s'aprofiten de les balances fiscals, sinó que a més a més incompleixen els compromisos que han contret ells mateixos amb Catalunya. Si sumem els diversos anys de no aplicació de la disposició addicional tercera del Fons de Competitivitat de les promeses amb Rodalies, esperem que les promeses aquestes o mig promeses que vàrem aconseguir de la línia dels ports i de la variant d'Olot, no s'hagin de sumar a aquests 10.000 milions d'euros aproximadament que ens han promès els diversos governs dels regnes d'Espanya i que encara els esperem. 10.000 milions d'euros, recordeu que ens demanen unes retallades de 4.500 milions d'euros, que suposen el 15% del pressupost de la Generalitat, que no és poc.

I no només això, sinó que els governs del regne d'Espanya ens imposen ara un límit de dèficit que és completament impossible d'aplicar, i que a més a més nosaltres pensem que és deslleial. Deslleial pel següent: el límit de dèficit l'imposa Brussel·les al govern espanyol: 4,5% de dèficit pels pressupostos de 2013. Doncs bé, malgrat que les comunitats autònomes representen un terç de tot el pressupost de l'Estat, i els ajuntaments representen un altre terç i el govern de l'Estat representa un terç, doncs d'aquest 4,5% imposat per Brussel·les, resulta que als ajuntaments han de tenir dèficit 0; és a dir, no podem tenir un pressupost amb dèficit als ajuntaments, a part de tot allò que hem anat veient en els últims mesos. I a les comunitats autònomes se'ns imposa un límit de dèficit d'un 0,7% i el govern de l'Estat es reserva per a ell un 3,8%. Dèiem que és deslleial perquè a més a més està clar que el govern de l'estat sap que les comunitats autònomes som les encarregades d'oferir els serveis a la ciutadania; és a dir, allò que en diríem l'estat del benestar.

Retallar a Catalunya un 15% del pressupost vol dir deixar de fer absolutament qualsevol política que sigui mínimament acceptable en la línia de mantenir l'estat del benestar, perquè més del 75% del pressupost de la Generalitat, més del 75% del qual hem de retallar, un 15% correspon a sanitat, ensenyament, benestar social, seguretat, justícia. Només el Departament d'Ensenyament ja són els 4.500 milions que ens demanen retallar; és a dir, si

retallem tot Ensenyament llavors podrem cobrir el dèficit.

En canvi, el govern espanyol es reserva un 3,8% d'aquest límit de dèficit, d'aquest 4,5% que imposa un 0% als ajuntaments, un 0,7% a les comunitats que són les que donen les polítiques d'atenció ciutadana; el govern de l'Estat es reserva un 3,8% del límit de dèficit. D'aquesta manera es permet augmentar el pressupost de Defensa del 2013, que ha augmentat, es permet mantenir el pressupost de política exterior, i per tant poden construir ambaixades, com per exemple la de Rabat que val sis milions d'euros –es veu que les ambaixades com més grosses millor– i es permet mantenir el pressupost de la Casa Reial i així poder-se pagar algun safari.

Vist això nosaltres demanem que es prenguin els següents acords. A continuació el Sr. Gómez llegeix la part d'acords de la moció.

Intervé la Sra. Sala. El que sí és cert i evident, és que fa quatre anys que estem patint una dura crisi econòmica, però amb mocions com aquesta, tan repetitiva, no solucionarem el problema. És molt fàcil fer demagògia quan no s'està governant, i sàpiguen que els funcionaris aquest any han pogut cobrar la nòmina és perquè l'Estat ha avançat els diners. I que estic totalment d'acord que cal treballar per millorar el model de finançament per Catalunya, però la situació econòmica d'aquests moments és complicada, però l'Estat mai ha deixat d'ajudar a Catalunya en aquest sentit. Hi voto en contra.

Intervé el Sr. Mulleras. Bé, es tracta d'una moció amb un argumentari que estableix unes premisses molt clares, molt concretes, però amb dades amb les quals tenim –si m'ho permet– les nostres reserves. I tenim reserves perquè les hem contrastat amb les que dona el Sr. Mariano Rajoy i no coincideixen. Simplement és així. No crec que aquí sigui el lloc adient per contrastar-les, m'imagino que això s'ha de fer en uns altres indrets. Clar, la disjuntiva està en qui ens genera més fiabilitat: si el Sr. Mariano Rajoy o el Sr. Oriol Junqueras. I la veritat, des de Plataforma per Catalunya no posem la mà al foc per cap dels dos.

En quant a les propostes concretes a les que fa referència aquesta moció, aquí sí que bàsicament les compartim, ja que resulta molt difícil no compartir-les. De qualsevol forma, davant els dubtes racionals que ens generen les premisses de la moció, ens abstindrem.

Intervé el Sr. Mir en representació del PSC. Bé, hem llegit aquesta moció amb molta atenció, jo diria que fins i tot amb *carinyo*, perquè és una moció presentada per ERC, amb qui ens uneix segurament molt més del que ens separa. I en aquest tema ens uneix totalment la preocupació que tenim pel tema de les retallades. Per tant, del que ha explicat el regidor, Sr. Gómez, compartim, si no el 100% un 99% del que diu aquesta moció, i sobretot en els acords finals.

Però de vegades ja sabem que tant important és el que es diu com el que no es diu, i ens sembla que aquí hi falten coses. Per exemple, el títol ja el canviaria jo: "Moció per un país lliure de retallades", jo crec que no, que de retallades n'hi ha d'haver; en tot cas posaria "un país lliure de retallades generalitzades", però pensem que hem de retallar. És evident per tothom, que estem en uns llindars de despesa pública insostenibles, i que alguna cosa s'haurà de fer, per tant dir "lliure de retallades" no, mirem en què es pot retallar i en què no.

Cal retallar? Sí, segur, aquí no es parla que calgui retallar, però segur que cal retallar, cal retallar en moltes coses: televisions públiques que hi aboquem molts diners, de doctors, independència, fins i tot televisions privades subvencionades amb fons públics, o en cotxes oficials, que n'hi ha molts, que porten gent d'Olot o Ripoll a Barcelona i d'altres indrets del país. Parlem també de retallar estructura política, és el país –no dic el nostre– dic Espanya i

Catalunya que són dels països on devem tenir una ràtio de polítics per ciutadà més elevada; pensem en retallar estructura administrativa, estructura política, no en parlen d'això. Retallem en concerts, escoles d'èlit... Hi ha moltes coses que crec que cal retallar, i per tant el missatge del títol d'aquesta moció, això ho omet d'alguna manera i penso que la gent sap que estem en un volum de despesa molt gran i no podem parlar d'un país lliure de retallades, sinó que hem d'enfocar aquestes retallades de manera adequada. Estem d'acord per tant en què hauríem de ser un país lliure en què no es retallin més serveis públics. En això sí que hi estem d'acord.

Alguna altra cosa que ens sembla que s'entreu en aquesta moció, és que és una moció molt focalitzada a l'estat espanyol, i hem de tenir en compte que en principi les retallades, sí que venen de l'estat espanyol, però la promotora de les retallades és la Sra. Merkel. És Europa que d'alguna manera ens ha dit: vostès estan en un límit de despesa insostenible i per tant retallin. Entenc que no han dit la quantitat, o potser han dit quan i no han dit en què, i per tant és l'estat espanyol i el govern català que decideix després aquest import i aquestes retallades en quina línia s'han d'efectuar. Però em sembla important, la moció fa algun esment molt petit, però està molt focalitzat en l'Estat espanyol i no tant en Europa, que és de fet, qui és el principal artífex de tot això.

L'Estat ens diu quan hem de retallar, però no sempre ens diu en què, i una altra cosa que trobem a faltar aquí és una menció al rei de les retallades, que és el Sr. Mas. De fet en moltes intervencions que ha fet, d'alguna manera diu que està content de ser qui més retalla, i millor i fins i tot millor que Madrid. Alguns exemples: aquí les retallades als funcionaris, quan parlàvem de la retallada de la paga doble, de fet a Catalunya la vàrem fer abans que a Madrid ho decretessin; en sanitat hem retallat primer i abans que d'altres llocs, abans va arribar aquí l'euro per recepta que la taxa sobre els medicaments, i ara tenim els dos sumats. En cap moment en aquesta moció es fa esment a les polítiques de retallades del govern de la Generalitat de Catalunya. Entenc que li deu ser complicat de posar-ho aquí quan tenen un acord del govern de legislatura amb el Sr. Mas i per tant deu ser difícil introduir aquest concepte, però em sembla que és important, en el sentit que deia: què és important el que es diu i de vegades també el que no es diu. Creiem que quan s'expliquen les coses s'han d'explicar totes i s'han d'explicar amb detall, és important en aquest sentit.

Per tant veiem una moció més enfocada potser en la lluita independentista d'Esquerra Republicana, que no pas en la problemàtica real i social que ens planteja el fet que alguns serveis bàsics hagin patit o estiguin patint d'aquesta manera tan important, aquesta reducció de la despesa pública.

Dit això, hem sospesat una mica què fèiem, evidentment no podem votar en contra d'una proposta d'aquest tipus, i finalment, hem pensat que donarem més pes a l'aspecte social i de suport als col·lectius que lluiten perquè els serveis bàsics no surtin afectats i que està recollit aquí, que no pas a altres raonaments implícits que se'n puguin derivar de la lectura, i per tant hi votarem a favor.

Intervé el Sr. Alcalde. Intentaré ser molt sintètic, perquè en algunes coses estic d'acord amb el que diu el Sr. Mir i en d'altres hi estic absolutament en desacord.

Jo no crec que ningú pugui dir "jo estic a favor de les retallades", això que diu del Sr. Mas, ningú crec que tingui ganes de fer retallades, i penso que qui digui el contrari s'equivoca, i s'equivoca molt. Crec que estem en una situació d'emergència. Quan el President del país surt i diu: senyors estem en una situació d'emergència i la situació econòmica del nostre país està penjant d'un fil, li hauríem de fer cas perquè al final ens està dient la veritat.

I això és degut a diverses causes que val la pena posar sobre la taula: hi ha una crisi

d'aquesta decadent i opulent societat europea que està en aquests moments en una situació gravíssima des del punt de vista econòmic. En altres països de molts altres llocs del món no tenen crisi, o viuen en una determinada crisi permanent i continuen creixent, per tant hi ha responsabilitat en aquesta crisi, en la situació global que ens toca viure.

Hi ha clarament una consideració de crisi de país, de crisi del nostre país, que és un país a qui se li impedeix prendre les decisions que més probablement més convindrien als seus ciutadans i que té la seva economia lligada a molts conceptes, entre ells el de l'estat espanyol. Per tant no podem prendre aquelles decisions que anirien més bé per treure'ns d'aquest atzucac econòmic en què ens col·loquen.

I després hem de ser capaços de fer autocrítica, és a dir: el govern, el nostre govern, el govern de la Generalitat, especialment l'anterior, ens va portar fins aquí, va arruïnar el país tant com va poder i d'això n'hi ha molts d'exemples, i per això a Catalunya s'han de prendre mesures més dràstiques i més doloroses que les que s'estan prenent a Europa, a Espanya, i a molts altres llocs. Espanya, dic Espanya, és a dir: hi ha comunitats que surten i treuen pit, i diuen: "nosaltres? Si som l'Alemanya d'Europa", però no ens expliquen que tenen molts més funcionaris, que tenen molta més aportació i que l'aportació de Catalunya serveix per finançar aquestes altres regions.

Però el gran problema que tenim a la Generalitat de Catalunya, és que ningú ni tan sols ens vol deixar diners, l'única possibilitat que té el govern de gestionar és que el govern espanyol ens doni el que vol de tant en tant. I per això estem aquí, per una determinada actuació. Si és que és molt fàcil, després de portar el país fins al límit del precipici dir: i ara no saltis. No, és que ja estàs al llindar del precipici, i aquí has de relliscar i per tant has de prendre decisions que són realment molt complicades.

Torno a dir exactament el mateix: si el nostre país amb la seva renda per càpita, amb la seva activitat especialment de tot el teixit econòmic, pogués prendre les decisions que més li corresponen, en aquests moments no parlaríem de retallades i el número està claríssim: l'aportació que ha de fer l'Estat espanyol ultrapassa en molt i molt el que necessitaríem al nostre país per mantenir el mateix estatus i per fer créixer els serveis que des de l'administració es poguessin donar als ciutadans. Això està claríssim, i qui no ho vulgui veure... però les coses són com són.

En fi, sense allargar-me més, votarem absolutament a favor d'aquesta moció. L'única solució que tenim, i ho saben que aquí no som ambigus, és sortir d'Espanya. Mentre estiguem a Espanya i haguem de mantenir tantes altres administracions que fins i tot d'alguna manera ens menystenen, mai podrem sortir d'aquesta situació. Aquesta és una posició que no hem amagat des de l'equip de govern de l'Ajuntament d'Olot, mentrestant haurem de gestionar el que tenim, el que podem, i això ens obligarà a ser raonables i lògics amb les decisions que s'hagin de prendre, que no seran agradables, que a ningú li agrada, i que en poden estar absolutament segurs: jo no crec que hi hagi ningú que digui, doncs ara decidiré retallar, em sobren els diners, decidiré retallar perquè ara em ve bé.

Intervé el Sr. Gómez. D'entrada agrair el to de tothom, i sobretot agrair als grups que doneu suport a la moció. Només un parell de puntualitzacions. Sobretot insistir a la Sra. Sala: l'estat no ens regala res, se'ns endú tot el que pot i llavors ens torna de mica en mica alguna cosa amb comptagotes. Els funcionaris no cobrem gràcies que l'Estat ens dona diners: cobrem perquè de tot allò que ens han pres, ens tornen, de tant en tant i cada cop més amb comptagotes, les engrunes, a veure si ens fan baixar del burro. Amb el que es queden, fan línies d'AVE que hi va un passatger diari. És absolutament insostenible.

I una precisió: molt d'acord també amb el que deia el Sr. Mir, de vegades les paraules no

acaben de ser precises, estic absolutament d'acord amb ell que segurament cal una reorganització de moltes parts dels recursos que tenim, cal optimitzar els recursos, cal reorganitzar el sistema administratiu del país. Em sembla que hi estem treballant, s'està treballant des del govern de Catalunya i entenem que s'ha d'anar en la mateixa línia.

Llavors també una puntualització: em sembla que per variar no m'he explicat bé, és clar que és la Sra. Merkel la que imposa el límit, però si vostès han seguit una mica el debat, qui ha estirat les orelles al govern espanyol és precisament la Comissió Europea i la Sra. Merkel. Això que estem demanant nosaltres per afavorir els ajuntaments, perquè Olot disposi d'un pressupost millor per poder oferir les polítiques socials que hem de fer, és la Comissió Europea que els ha dit que el límit de dèficit no l'han repartit bé. Llavors nosaltres estem demanant precisament això.

Segurament –tampoc no m'he explicat bé– si disposéssim d'aquests 13.000 milions d'euros que se'n van a Madrid i no tornen, i per això ho dèiem en el títol, tindríem un país lliure de retallades. És clar que hem de treballar en el dia a dia. I segurament la Sra. Merkel, en comptes de dir-nos: "heu de rebaixar el límit de dèficit" ens diria "podeu aportar alguna cosa a la Unió Europea per poder donar diners als que no hi arriben?" i ho fariem gustosament. Si disposéssim de tots els nostres recursos, com fa per exemple el País Basc o Navarra. D'acord que nosaltres som independentistes, però en aquesta moció, en cap moment es parla d'independència, i si estiguéssim al País Basc o Navarra, que jo crec que fins ara són del regne d'Espanya, aquesta situació no la tindríem com la tenim nosaltres.

No ens és difícil criticar el que fan els governs de la Generalitat, des del grup municipal d'ERC, fins i tot, tenim molta pràctica, ens critiquem a nosaltres mateixos. És a dir, si el govern de la Generalitat fa retallades que nosaltres no creiem que siguin convenients ho direm, però entenem perfectament la posició de l'Alcalde i nosaltres la compartim plenament. No perquè tinguem signat un acord o no; també hem de saber on estem, hem de saber els motius.

I què voleu que us digui, hi ha alguns grups que tenen ficat el dit en segons quina part dels pressupostos de la Generalitat: escolteu, si no som capaços de dedicar com a país 235 milions d'euros –ens volen fer retallar 4.500 milions d'euros– a la Corporació catalana de mitjans audiovisuals ens quedem sense país, engegarem la tele i no tindrem televisió del país, per 235 milions d'euros. Això és com aquells que critiquen les ambaixades catalanes i no diuen que suposen 2,5 milions d'euros, 24 treballadors, agafi el pressupost de l'Estat espanyol i miri quan es gasta en ambaixades. A Espanya hi ha 300 ambaixadors, a l'ONU hi ha 200 països reconeguts, tenim més ambaixadors que països, però sembla ser que les quatre delegacions que té la Generalitat, que són 2,5 milions d'euros, això és el malbaratament.

En tot cas, gràcies pel suport a la moció. Simplement és una *pataleta*, perquè segur no arribarà enlloc, però com a mínim que des de l'Ajuntament d'Olot també ens queixem i no deixem sola a la Generalitat.

Intervé el Sr. Guix. No vull entrar en polèmica, però és que no em puc estar de dir-ho. Ja és la segona vegada que ho diu o la tercera, que el govern del tripartit ha deixat el país a l'estacada, a la ratlla del precipici. Escolti'm, el govern del tripartit va fer una política de progrés per aquest país, d'endeutament ja en teníem amb les governs de Convergència, el govern del tripartit també s'ha endeutat, és evident; es va endeutar amb unes previsions econòmiques que hi havia en aquells moments, que després no s'han complert perquè hi ha hagut la crisi i els ingressos de la Generalitat han minvat moltíssim i això provoca uns problemes importants. Però la inversió que va fer el tripartit sobretot a la nostra ciutat i a les nostres comarques no s'havia donat en molt temps: escoles noves a Olot, instituts,

carreteres, pavellons... Per tant són diners que s'han invertit i ben invertits. En tot cas amb unes perspectives econòmiques que hi havia en uns moments, que després van canviar perquè va venir la crisi, però d'endeutament ja n'hi havia amb Convergència i n'hi ha hagut amb el tripartit, però em sap greu que contínuament estigui dient que estem al llindar per culpa del tripartit.

Intervé el Sr. Alcalde. Doncs ara tinc ganes de contestar, mira. És a dir, i tant que s'han fet inversions, no s'han pagat, però bé, s'han fet inversions. I ara s'han de pagar les inversions i això hipoteca el dia a dia del nostre Govern. I tant que s'han fet programacions. Escolti, retallades, a mi la primera retallada que em van fer, va ser un senyor que es deia Castells, sap? I em va dir: 5% menys del sou, a tots els funcionaris. I era un governant del tripartit que ja va començar a veure que les coses no anaven bé. Però tot i així hem continuat, i hem continuat fins que hem arribat al punt que al govern de la Generalitat, no poden fer ni endeutament ni gestió ni res, hem arribat a la situació que estan esperant cada mes a veure quants diners arriben de Madrid. Em sap greu, però qui va governar els últims set anys i va multiplicar per no sé quan –perquè no sé les dades i no voldria dir una tonteria– l'endeutament que tenia la Generalitat, i no va saber adonar-se que venia una crisi econòmica, era l'anterior govern. I aquest govern intenta fer-se responsable de tot el que està passant i intenta capejar el temporal. Però això ens obliga a fer retallades, i ens hi obliga i ja està.

Segona cosa: jo no he dit que l'única causa sigui aquesta, sinó que jo he analitzat tres tipus de causes, i a més, al final he posat l'accent en una que no és precisament aquesta: jo he parlat de la crisi global, he parlat del problema de la situació del govern del nostre país, però després he parlat claríssimament i m'he manifestat del problema que siguem un país que no podem prendre decisions des del punt de vista econòmic. No podem prendre decisions des del punt de vista econòmic perquè hi ha un altre govern per sobre que ens obliga, i ens marca i ens diu "no, no, no, que vosaltres genereu...? envia'ns els diners que ja et diré jo on els has de gastar i on els has de posar" i aquí és on he posat l'èmfasi. Però l'altre, ho sento, és així, i ho continuarà essent i hi ha exemples repetits de coses que es varen decidir, que tant de bo fóssim capaços de mantenir, però que aquestes coses tenen conseqüències directes en el dia a dia de les decisions que s'han de prendre ara, perquè les coses que es varen decidir no es varen pagar, i això va generar un endeutament, i hi hem de dedicar no sé quants diners... en fi, tot un discurs que ja l'he fet varies vegades, que si vol, no tinc cap mena de mandra de tornar-lo a fer, però serà allargar el Ple sense més.

Sotmesa la moció a votació, s'aprova amb 18 vots a favor (10 CiU, 6 PSC, 2 ERC), 1 vot en contra (PP), i 1 abstenció (PxC).

13.- MOCIÓ D'ICV-EUIA PER A LA UTILITZACIÓ DE LA BANCA ÈTICA EN TRANSACCIONS BANCÀRIES DE L'AJUNTAMENT

Intervé el Sr. Alcalde. Aquesta és una moció que decau perquè Iniciativa ha decidit retirar-la.

14.- MOCIÓ DEL COL·LECTIU DE PARES I MARES DE LA LLAR DE SANT PERE MÀRTIR EN RELACIÓ A LA PREVISIÓ DE TANCAMENT DE LA MATEIXA LLAR MUNICIPAL

Els pares i mares de la Llar municipal de Sant Pere Màrtir presenta aquesta moció per incloure en l'ordre del dia de la propera sessió ordinària del Ple que es convoqui a l'Ajuntament d'Olot als efectes del seu debat i votació.

MOCIÓ DE DELS PARES I MARES DE LA LLAR DE SANT PERE MÀRTIR EN RELACIÓ A LA PREVISIÓ DE TANCAMENT DE LA MATEIXA LLAR MUNICIPAL

** Aquest escrit modifica l'anterior. Hem fet unes breus modificacions en el text (bàsicament en els acords) degut a que l'escenari inicial ha variat. La variació es deu a l'acord en què varen arribar l'Ajuntament i l'AMIPA de les llars d'infants. Nosaltres estem d'acord en la majoria d'aquests acords (són els que hem defensat des del principi) però lamentablement hi ha un punt en el qual hi ha un gran desacord. Per aquest motiu, la moció segueix endavant. El motiu no és altre que el llindar de mínims que marca l'Ajuntament. Per desgràcia aquest mínim, que tal i com ha anat tot pot ser difícil d'aconseguir, significa que si llegim entre línies, la llar de Sant Pere Màrtir no es tanca ara, però si que es tancarà d'aquí a un mes una vegada no s'aconsegueixi aquest llindar.

Per aquests motius, i perquè per a nosaltres no ha variat absolutament res el que defensem i sentim. La moció segueix endavant.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En primer lloc, volem valorar de manera especial l'equip que formen les educadores de la Llar de St. Pere Màrtir, i no estem parlant només del projecte pedagògic sinó d'aspectes més humans com:

- la confiança que ens generen (especialment quan has de deixar per primera vegada el teu nadó de pocs mesos).
- flexibilitat quan per algun motiu et sorgeix un imprevist i no pots respectar els horaris habituals.
- el tracte càlid i amorós, la comunicació amb els pares i el fet de que en tot moment sàpigues que actuaran amb el teu fill de la mateixa manera que ho faries tu, amb amor i comprensió.

Per tots aquest motius i més creiem que la Llar de Sant Pere Màrtir ha de seguir existint per donar aquest gran servei a la societat i a la ciutat i que molts més nens i nenes es puguin beneficiar d'aquesta educació tan particular, efectiva i contrastada.

Per això exposem una llarga llista d'arguments: socials, pedagògics, numèrics i econòmics (per si és que algú realment creu que l'educació és un negoci...) que l'avalen com un referent .

ARGUMENTS SOCIALS

1. És la llar municipal més antiga de la ciutat. Això demostra que fa molts anys que els habitants dels barris que li són propers han confiat en aquest servei públic que gestiona l'Ajuntament. Aquesta necessitat encara avui dia és irrefutable si es tenen en compte les pre-inscripcions.

2. La llar de Sant Pere Màrtir sempre ha obert les portes a la gent del barri, amb una estreta relació mitjançant l'associació de veïns (la qual juntament amb l'associació del barri del pla de dalt ens donen tot el seu suport). Citarem alguna de les activitats que fomenten aquestes relacions generacionals :

- Els avis col·laboren amb l'hort que l'AMIPA va començar, i que, sense la seva col·laboració, aquest projecte no s'hagués pogut continuar duent a terme.
- La Coral Sant Jordi anava a la llar a fer un recital
- Per Sant Jordi els avis i àvies del barri van a l'escola a veure la representació de la llegenda
- Fan activitats amb l'entitat dels músics associats.
- Utilitzen el local de l'esbart dansaire d'Olot per fer-hi diferents activitats com és el cas de psicomotricitat, fomentant la interrelació amb altres entitats del barri.

3. Actualment el barri dona oferta d'ensenyament públic a totes les etapes educatives: 2 cicles d'educació infantil, primària i secundària. O sigui, que els nens poden estar dels 0 als 18 anys fent ús de l'escola pública i al barri.

ARGUMENTS PEDAGÒGICS

Remarcar que tenim tot el suport de l'AMIPA de l'escola Pla de Dalt d'Olot

1. És una llar que s'ha adaptat a la nova situació laboral i social de les famílies amb els seus horaris flexibles. Un exemple és que ofereix la possibilitat de portar els fills a partir de les 12h. Aquesta ha estat una proposta de les educadores (que tenen iniciativa) per tal d'augmentar el nombre de nens, ja que a les altres aules hi havia menys nens i, en canvi, tenien el personal per poder-ho dur a terme.

2. Cada divendres es fa un treball intercicle "El show dels divendres" que propicia el coneixement i treball entre tots els alumnes de la llar. Amb aquest treball fomenta la cooperació entre ells, l'empatia envers els companys de la llar, l'ajuda d'uns envers els altres i la relació dels infants amb la resta d'educadores de la llar, i la integració de totes les educadores a l'equip, ja que preparen una actuació setmanal per a tots els nens de la llar.

3. Un cop al trimestre organitzen "El cafè per pares" un espai propici per intercanviar dubtes, explicar experiències, buscar solucions a problemes comuns... i afavorir el coneixement entre els pares i amb la mateixa educadora.

4. Celebren totes les festes, i TOTES estan obertes a les famílies. Tenen clar que l'educació és una tasca compartida.

5. A final de curs es fa un berenar-sopar cooperatiu (cada família porta un plat) i una fantàstica actuació teatral per part de les mateixes educadores.

6. Les educadores aprofiten les vacances per anar a visitar altres llars d'infants a l'estranger per tal de formar-se i aportar noves idees i coneixement a les llars d'Olot. Fet que demostra la seva professionalitat.

Se'ns ha fet notar en alguns moments, que tots aquests arguments (socials i pedagògics) no eren importants, i que tot el que ens mou és sentimentalisme. Lògicament hi ha sentiments, i aquests són els que ens han mogut a defensar i plantar cara a l'actual equip de govern, i aquests mateixos sentiments són ocasionats precisament per aquests arguments que els acabem de donar, perquè no estem parlant d'un simple edifici sinó del viscut a través del mateix i de les relacions d'aquest "edifici" amb les persones i amb el mateix barri.

ARGUMENTS NUMÈRICS / ECONÒMICS

Per desgràcia aquest és l'argument en el que s'ha basat tot el procés. I lamentant-ho molt, tot i haver-ho demanat per activa i per passiva, els pares i mares de la llar, seguim sense disposar de dades. Ens agradaria veure els informes tècnics, els que marquen que econòmicament aquest sistema actual no és viable. I ens agradaria a partir d'aquest informe tècnic, poder treballar per tal de millorar el sistema actual, fer-lo més atractiu i que d'aquesta manera l'educació dels més menuts no torni a ser un problema en el futur.

A la repetida pregunta de perquè es tractava la llar de Sant Pere Màrtir, que recordem és la que es vol tancar i d'aquí aquesta mobilització per tal de que no es tanqui ni aquesta ni CAP altre llar, se'ns van donar uns arguments demogràfics de barris. Aquests arguments, amb dades del propi cens de la ciutat i del Registre Civil d'Olot, van quedar totalment rebatudes i

van demostrar que la zona d'influència de la llar de Sant Pere Màrtir (ens referim a la zonificació utilitzada per l'IME per distribuir els nens en les diferents llars, el mateix mètode utilitzat per les escoles i que almenys fins ara era un requisit importantíssim i bàsic) és una zona com a mínim al nivell d'altres zones de la ciutat a la qual se'ns va comparar i mirant el cens per edats, potencialment tan fèril com altres zones de la ciutat.

Una vegada explicat i rebut aquest trist argument, ens centrem en el que creiem és l'argument principal i bàsic del tancament de la Llar de Sant Pere Màrtir: l'argument econòmic, pel qual l'Ajuntament hi ha passat molt per sobre. En el primer moment de la primera reunió i als grups de l'oposició es va informar que el tancament suposava un estalvi de 50.000€ (!!!), de seguida, en la primera reunió, es va corregir aquesta dada i va passar a ser de 66.000€, en fi... Per les poques dades que tenim, aquests 50.000€ responen a les despeses estructurals de la mateixa llar a l'any 2012. Mirant les dades de les despeses de totes les escoles bressols, ens dóna la sensació que l'encarregat de recopilar-les, s'ha limitat a només això. En pocs minuts, ens vam adonar que aquestes dades no s'han estudiat, perquè en cas d'haver-ho fet hi haurien d'haver hagut actuacions per tal d'estalviar en aquesta partida i en cada una de les llars municipals (a tall d'exemple, hi ha una llar que ha tingut el termòstat tot l'any espatllat i que la calefacció ha funcionat a nivells màxims tot l'hivern, la llar més nova és la que té una major despesa en conservació (???), hi ha llars que passen amb la meitat de material que les altres perquè s'espavilen i utilitzen materials reutilitzables, hi ha llars que gasten el doble de telèfon que les altres (???)).

En la Taula de treball ens varem haver de sentir per part d'un regidor que per 24 famílies (les que restarem l'any vinent a la Llar de Sant Per Màrtir), els olotins haurien de fer-se càrrec d'aquests 50.000-66.000€. Utilitzant la demagògia de la mateixa manera que van utilitzar al seu favor, nosaltres els hi demanem si S'HA DEMANAT en qualsevol moment als olotins si estàvem disposats a fer-nos càrrec econòmicament de múltiples actuacions que està fent aquest ajuntament en altres àmbits i que es podrien qualificar de més banals, de molt menys importants que l'educació dels nens i moltes d' INNECESSÀRIES. No caurem en la temptació de nombrar-les, ja que vostès les han de tenir molt clares (o això esperem).

Des del col·lectiu de pares i mares de la llar de Sant Pere Màrtir, considerem la Taula de treball com un fracàs, ja que ni hi ha hagut treball ni hi ha hagut negociació possible. Ha estat un diàleg cordial, això sí, que s'ha basat en propostes per part de comunitat educadora i per part dels pares i mares, i que la resposta de l'ajuntament ha estat la de desestimar directament el que no interessava amb un "ja s'ha estudiat i no pot ser", sense cap perquè. Novament, l'Ajuntament recull les dades, les mira i decideix, no hi ha opció de mirar les dades de forma conjunta i treballar sobre aquestes dades.

L'oferta de places l'any 2012 fou:

	OFERTADES	OCUPADES	LLIURES
MORROT	78	71	7
LES FONTS	78	76	2
SANT PERE MÀRTIR	56	41	15
SANT MIQUEL	36	29	7
TOTAL	248	217	31

A partir d'aquestes dades, i veient la proposta de l'Ajuntament, el llinar a cobrir per tal de que tot el parlat tingui sentit és de 225 places. Sinó s'hi arriba, res té sentit. Aquest llinar pel 2013 és molt difícil d'aconseguir. Es tractaria de cobrir totes les places ocupades l'any passat i 8 matrícules més. Tot això s'hauria de fer en 10 dies i s'hauria de fer una campanya publicitària que per desgràcia en molts casos arribaria tard, ja que molta gent a aquestes alçades ja s'ha decantat per les llars privades, ja que ofereixen molta més flexibilitat horària a les famílies (demanda de l'AMiPA i de la comunitat educadora). Paral·lelament, amb tot

aquest desgraciat procés, considerem que la publicitat negativa ha tingut un impacte molt important ja. L'any vinent potencialment, continuen 108 nens a les llars, això fa que amb el temps rècord de 10 dies s'hagin de MATRICULAR (que es parla de matriculacions i no de pre-inscripcions) 148 nous nens/es.

En cas de que la llar de Sant Pere Màrtir sigui tancada, s'ha de veure si els pares optaran per continuar desplaçats en una altre llar pública o bé es decantaran per les facilitats que ofereix la privada. Això combinat amb l'incògnita de les inscripcions d'aquest any, pot fer que darrera de la llar de Sant Pere Màrtir vingui un nou tancament. Essent més mal pensats encara, quan quedin les dues llars més noves, seria possible un concurs de les mateixes per a què passin a mans privades i així fora mal de caps. Bé, tan de bo ens equivoquem, però el temps donarà o traurà la raó a uns o altres...

I el local? Que en farien del local? Olot és molt petit i els rumors corren ràpid, i hi ha varis rumors que apunten a diferents usos del local (inclús un parla d'una guarderia privada). Tan de bo només siguin rumors. Bé, amb el temps també veurem què passa.

Creiem en un nou replantejament del sistema, un replantejament a mitjà termini, amb les coses ben fetes i en que no hi hagi una exigència immediata de resultats. L'Ajuntament està treballant en aquest tema des de fa bastant temps, i si hi hagués hagut la possibilitat de col·laborar per part dels pares, mares i sobretot la comunitat educativa, estaríem parlant possiblement en altres termes.

El grup de pares i mares (que és el que som) han recollit fins al moment unes 3.000 firmes de gent que dona suport al no tancament de la llar de Sant Pere Màrtir. Creiem que és una xifra important i a tenir en compte. Segons un regidor a la reunió "ara tothom firma per qualsevol cosa contra l'ajuntament".... les firmes i el suport es poden agafar com vulguin, però aquestes 3.000 firmes, vulguin o no ens legitimen i ens donen força.

ACORDS:

- Que no es tanqui la llar municipal de Sant Pere Màrtir ni cap altre llar municipal i que se'n preservi el seu model pedagògic.
- Ens agradaria que no hi hagués moviments del professorat de la llar derivats d'aquest procés, o sigui, que no es desmunti aquest fantàstic equip per tot el que ha passat.
- Que es replantegi el prematur acord al que s'ha arribat. Que donades les dates en que començarà la campanya de matriculació, no es poden esperar resultats imminents, és una aposta de futur. Per aquest motiu, demanem que el curs vinent 2013-2014 no hi hagi un llindar mínim de places a ocupar.
- Des de l'IME s'ha de fer una tasca de difusió dels nous horaris i de l'allargament del curs escolar. I aquesta difusió s'ha de fer als mitjans locals. També fer una jornada de portes obertes a les mateixes llars.
- El curs escolar anirà de mitjans de setembre al 31 de juliol. I a l'agost s'oferirà per part de l'Ajuntament, el casalet. Aconseguint així una bona oferta municipal durant tot l'any.
- Que es composi una nova Taula de treball amb ganes de treballar, en la que es pugui treballar en igualtat de condicions i dades, per tal de millorar l'actual sistema educatiu de les llars d'infants. Proponem una Taula amb un any per endavant per treballar i d'aquesta manera intentar evitar que sigui un tema que cada any toqui revisar.
- Crear un model més atractiu per tal d'atraure a noves famílies que actualment opten per altres escoles, les quals els ofereixen i proporcionen uns horaris més acordes amb les jornades laborals. Inclús, amb horaris més flexibles per tal de facilitar les

coses a pares emprenedors que puguin estar a l'atur.

- Que s'entengui que aquest nou replantejament ha de ser a mitjà termini, amb un nou model més atractiu, d'aquesta manera serà més fàcil atraure a nens que ara no s'estan atraient. Per això cal un canvi en el concepte (del model) i en la concepció (de les persones) i no s'aconsegueix amb el temps que estem parlant.
- Que es mantingui la zonificació actual, que afavoreix la cohesió social dels barris, i que en el cas de Sant Pere Màrtir permet cursar l'educació dels 0 als 18 anys.

Si és cert que tal com heu dit en les reunions l'educació és una prioritat per vosaltres? Perquè comenceu retallant en aquesta àrea?

Intervé el Sr. Alcalde. Abans de cedir-li la paraula a la Sra. Coral Sala, sí que he de fer un aclariment. Avui a dos quarts de dues de la tarda la Secretària de l'Ajuntament m'ha trobat i m'ha dit que hi havia una proposta de canviar els punts concrets de la proposta d'aquesta moció. Davant de la impossibilitat de parlar amb els diversos portaveus em tocava decidir, i he decidit acceptar, perquè penso que no té cap sentit dir que ara legalment no podem. La proposta que ens vulguin dir, tampoc tenen perquè llegir-la textualment, sinó que molt bé ha fet el Sr. Gómez poden explicar-nos el que necessitin. Per tant, a pesar que la documentació del Ple digui una determinada cosa, després la Sra. Coral Sala ens llegirà estrictament els punts que ens proposen, són els que estan aquí. Per tant endavant, té la paraula.

Intervé la Sra. Coral Sala. Farem un petit resum perquè evidentment no llegirem tota la moció sencera. La gent ens para pel carrer i ens felicita perquè hem aconseguit que no tanquessin la llar. La nostra resposta és que no es tanca ara, però que es tancarà d'aquí a un mes, és arrel d'aquesta afirmació que nosaltres continuem endavant amb la moció tot i l'acord amb l'AMPA de les llars. En aquest acord hi ha una sèrie de punts en els que s'ha millorat, i que són els que han fet que l'AMPA signés a favor. Mirat objectivament, si comptem que l'AMPA representa les quatre llars, totes es beneficien de les millores, menys la de Sant Pere Màrtir. Perquè, no ens enganyem, si no canvien les coses, el curs que ve, no hi serà.

Avui l'hem vist per la televisió, Sra. Fité, i algú que no sapigués de què no va tot plegat, creuria que ho ha fet molt bé. Quina sort tenim, s'ha preocupat molt per la millora de l'oferta, ha semblat que tot ha estat idea seva. Ja vàrem dir que totes les floretes per a vostès, sempre i quan no tanqués la llar. També ens ha quedat clar, en els titulars de la notícia, que si no s'arribava a les 225 matrícules es tornava al principi, al tancament de la llar. Així doncs, tornem al principi: salvem la llar de Sant Pere Màrtir.

En la reunió que vàrem tenir aquí mateix el dijous 11 d'abril, la senyora regidora Núria Fité va començar la seva intervenció dient que l'educació és una prioritat per a l'equip de govern actual. I a nosaltres, les mares i pares que estem avui aquí, ens encoratja i ens fa creure que és possible arribar a una proposta beneficiosa per a tots, per tant, per a la ciutat d'Olot. Des del primer dia que vàrem saber les intencions de l'Ajuntament, de tancar la llar municipal de Sant Pere Màrtir, no hem volgut res més que evitar-ho, intentar parlar i treballar per tal de garantir la seva continuïtat. No era la nostra intenció "fer-ne un circ", citant paraules textuais del primer Tinent d'Alcalde, sinó treballar plegats per millorar i per trobar una millor solució. I també des del primer dia vàrem estendre la mà a l'equip de govern, per treballar de forma conjunta i buscar noves propostes que s'adeqüessin a les necessitats actuals de les famílies treballadores, que som les que portem els fills a les llars. Vàrem proposar ampliar els horaris, i ens va semblar perfecte que es prolongués el curs escolar fins al juliol, però tenim el temps en contra. No entenem com a mitjans d'abril –les preinscripcions són al maig– es planteja la possibilitat de tancar una llar. Les famílies amb fills de 0 a 3 anys, a aquestes alçades ja han buscat les llars on aniran el curs vinent els seus fills. És per aquest motiu que creiem que és del tot inacceptable que es posi una xifra

mínima de 225 matrícules. Amb la incertesa de saber què passarà a les llars municipals, si se'n tanca una o una altra, o que ja se'n parlarà després de les matrícules, quina família opta per l'oferta pública?

Les mares i pares valorem de manera molt especial l'equip d'educadores, la confiança que ens genera, i el tracte càlid i amorós. A més, la Llar de Sant Pere Màrtir és la més antiga de la ciutat, fet que demostra que els habitants dels barris que li són propers, fa molts anys que tenen la necessitat de portar els nens a la llar, i són barris on actualment hi ha moltes parelles joves, treballadores, en edat per tenir fills. També és una llar que s'ha adaptat a les noves situacions laborals i socials de les famílies amb els seus horaris flexibles. També tenim el suport de moltes AMPA, de la majoria de les escoles públiques d'Olot.

Nosaltres, les mares i pares que coneixem la realitat de la llar, n'estem molt orgullosos, i en volem preservar el seu model. I vostès, que la volen tancar, la coneixen aquesta realitat? Han anat mai al xou del divendres o al cafè per als pares? O a la representació de la llegenda de Sant Jordi? O al final de sopar de curs conjunt? O no saben de què els estem parlant? Són activitats pensades per cohesionar els grups i involucrar les famílies a la llar, i deixin-me dir-ho, són activitats molt envejades per la resta dels pares de les altres llars. Els convidem a anar-hi, a tenir-ne una primera impressió, a veure de primera persona, a posar cara a l'equip de les educadores, a conèixer els espais on els fills i filles del barri hi passen moltes hores durant el curs. I tornem a dir-ho, perquè no ens cansarem de repetir-ho, nosaltres n'estem molt orgullosos i volem que vostès també n'estiguin.

Se'ns ha fet notar en alguns moments que tots aquests arguments socials i pedagògics no són importants, i que això només és sentimentalisme. És clar, però són aquests sentiments els que ens han fet moure i defensar la llar, perquè no estem parlant d'un simple edifici, sinó de les relacions que s'estableixen entre les persones i el barri. I sí, no ens fa mandra i ens encanta tenir la possibilitat de portar els nostres fills, tal com va dir un membre de l'equip de govern, allà dalt de la muntanya, on per cert, hi ha unes vistes precioses de la ciutat i del seu entorn.

El públic assistent aplaudeix.

Intervé el Sr. David Casas. Bé, centrant-nos més en el que serien els arguments econòmics i numèrics, que pel que sembla és una mica la mare de tot el problema, voldríem fer notar que seguim sense dades, seguim sense informació, per tal de poder treballar de manera conjunta amb vosaltres, i fer doncs tot el sistema educatiu d'una manera més amena, més atractiva perquè la societat se'n beneficiï.

Potser amb aquestes dades podríem saber perquè es vol tancar una llar, i perquè es tanca la de Sant Pere Màrtir. A aquesta simple pregunta, no hem tingut cap mena de resposta des de fa dues setmanes i mitja. Els recordem que Sant Pere Màrtir té les quatre línies obertes, i que l'any vinent segueixen –a falta de les inscripcions d'aquest any– més de la meitat dels nens que hi cursen actualment.

Llavors se'ns va donar la xifra de l'estalvi de tancar aquesta llar, 50.000 euros. De cop va passar a 66.000 euros. Màgia. Mirant aquestes dades coincideixen amb les despeses estructurals de la Llar. Si es miren aquestes despeses també es pot retallar d'aquí, perquè fent un simple exercici es pot retallar, a la moció tenen alguns exemples d'on podrien retallar d'aquí, no són molts diners, no són 50.000 euros, però tot suma.

A la Taula de treball, ens vàrem haver de sentir per part d'un regidor, que per 24 famílies –que són les que resten l'any que ve a la llar–, els olotins haurien de fer-se càrrec d'aquests 50.000 o 66.000 euros, utilitzant la demagògia. De la mateixa manera que l'utilitzen al seu

favor, nosaltres els demanem si vostès han demanat en qualsevol moment als olotins si estàvem disposats a fer-nos càrrec econòmicament de múltiples actuacions que està fent aquest ajuntament en altres àmbits, i que es poden qualificar de molt més banals i molt menys importants que l'educació i els nens. I moltes d'elles, permetin-me dir-ho, innecessàries.

Des del col·lectiu no valorem positivament la Taula de treball, perquè no hi ha hagut una negociació possible, ha estat un diàleg cordial, això sí, però nosaltres hem proposat i vostès han respost "això ja s'ha estudiat, no pot ser", sense perquè, i altra vegada sense dades. Vostès valoren i presenten. L'any que ve s'han de cobrir obligatòriament 225 places, aquest any n'hi ha 217 d'ocupades, amb la publicitat negativa que ha generat aquest cas, aquesta xifra és molt difícil d'aconseguir i ho saben. Coneixem varies famílies que per aquesta mala publicitat ja han apuntat els seus infants a altres llars privades. En cas que la llar de Sant Pere Màrtir sigui tancada, s'ha de veure si els pares optaran per continuar, desplaçats –perquè és la paraula, desplaçats– en una altra llar pública o bé es decantaran per les facilitats que ofereix l'escola privada; o bé la de Sant Roc, on es paga la meitat.

Això, si ho combinem amb la incògnita de les inscripcions aquest any, pot ser que la llar de Sant Pere Màrtir no sigui l'única en tancar, i l'any que ve es trobin aquí una altra vegada, tancant una altra llar. I digui'ns malpensats, però llavors les dues llars més noves, potser els interessa portar-les a concurs i que passin a mans privades. Ho deixem a l'aire, tan de bo ens equivoquem, però el temps ens donarà o traurà la raó a uns o altres.

I el local, de què en faran del local? Olot és molt petit, hi ha molts rumors. Hi ha rumors inclús que parlen de portar-hi una guarderia privada, tan de bo també només sigui un rumor, també veurem què passa amb el temps.

Creiem en un nou replantejament del sistema, un replantejament a mitjà termini, amb les coses ben fetes i que no hi hagi exigència immediata de resultats. L'Ajuntament està treballant aquest tema del tancament des de fa un temps, com a mínim des de gener. Potser si haguessin consultat amb la comunitat educativa, amb pares i mares, estaríem parlant ara d'altres temes.

El grup de pares i mares, que és el que som, hem recollit més de 3.000 firmes que donen suport al tancament de la llar. És una xifra que creiem important i a tenir en compte. Segons un regidor també a la reunió, "ara tothom firma coses en contra de l'Ajuntament". Agafin-s'ho com vulguin, tres mil firmes són tres mil firmes i crec que és un recolzament prou important.

Passaré a llegir el que serien els acords. Aquí m'agradaria puntualitzar que el canvi que hi ha hagut de la moció, ha estat perquè s'ha firmat un acord amb l'AMPA –tal com ha explicat la Coral– i era per cenyir-nos a la veritat i que no hi haguessin dades incorrectes en l'antiga moció, però la base ha estat la mateixa.

A continuació el Sr. Casas llegeix els acords que es proposen a la moció.

Per acabar només m'agradaria fer un parell d'apunts. Com veieu aquesta moció no l'han presentat dos pares exaltats i que han anat pel seu compte, tal i com s'ha volgut fer creure tant a l'oposició com als mitjans de comunicació, creiem que és lleig. Com veuen som uns quants pares, mares, avis; hi ha molta gent que no ha pogut assistir aquí per motius laborals i per motius familiars.

I també agrair a oposició perquè ens han escoltat i han estat receptius i han entès el que proposem, que és un canvi en el model que serveixi per a una millora en la ciutat. Moltes gràcies per haver-nos escoltat.

El públic assistent aplaudeix.

Intervé el Sr. Alcalde. Habitualment no permetem els aplaudiments, però no he volgut dir res abans, perquè penso que no és necessari pujar la tensió, en un tema que poden estar absolutament segurs que som una part implicada i afectada i no voldríem que fos així, i que entenem perfectament la seva reacció, l'entendem i l'acceptem.

El problema està en què estem en el govern de la ciutat. Quan el Sr. Casas em pregunta: que li han preguntat a algú de les seves actuacions? Doncs miri sí, sap, vàrem anar a unes eleccions i vàrem guanyar, els ciutadans d'Olot ens varen dir "volem que vostès prenguin les decisions" i per això som deu, perquè 6.000 o 7.000 o ja no recordo quants ciutadans varen dir "prenguin decisions". Però no prenem les que volem i les que ens agraden, sinó que prenem les que ens obliga la situació. Abans han sentit parlar del problema de les retallades i de la situació econòmica del país, la situació econòmica ens obliga a prendre decisions, ens obliga a ser eficients en aquestes coses. I entenem perfectament que vostès estiguin enfadats, ens sap molt de greu, però per desgràcia ens toca actuar perquè els ciutadans ens han dit això.

Dos, em sap molt de greu que digui coses que no són certes. No pot tenir cap mena de document, està deixant anar suposicions. Jo crec que de totes aquestes suposicions que ha dit, jo crec que cap és certa. Que nosaltres tenim interès en les escoles privades, jo crec que això no és veritat i que això ens ho demostrin amb algun fet; què és el que fem? Les decisions que s'han pres en aquest moment i que s'han portat a una Taula de treball reconeixent a qui teòricament són les persones representants, reconeixent a les AMPA, l'Ajuntament no té capacitat per parlar amb tots els ciutadans, sinó que hi ha la Comissió de Festes, i la comissió de no sé què, i parlem amb representants, no tenim acció directa, sinó que el que necessitem és parlar. Menystenir les AMPA, menystenir la representació de les AMPA, cadascú que analitzi si això és bo o és dolent, però jo crec –i això ho dic per tots els meus companys que estan aquí a l'Ajuntament– que menystenir les AMPA crec que és un exercici perillós i greu.

No ens agrada això, ens fa patir i ho passem malament, amb haver de prendre una decisió. Si us plau, és que no és un diàleg, ja us tornaré a donar la paraula, no patiu, però ara això no és un diàleg ni un torn obert de paraules, no és això. Llavors passaré la paraula tal com correspon, als portaveus dels diversos grups municipals.

Intervé la Sra. Sala. Penso que aquest és un tema a part de la crisi, és un tema delicat i que afecta la sensibilitat de moltes persones relacionades amb el barri de Sant Pere Màrtir, concretament el que ha dit la Sra. Coral Sala, és la llar més antiga de la ciutat. Primer de tot donar-los les gràcies per l'exposició que ens han fet i per l'explicació, estic totalment d'acord amb el que ens ha comentat en relació amb la llar d'infants, vull dir que els pares no vegin bé que es tanqui una llar que fa tants anys, que tota la gent del barri hi està abocada, tant amb els horts com en tot el que ens ha explicat.

Jo en principi el que volia fer era demanar que aquesta moció es deixi sobre la taula, en principi, quan varen presentar la primera moció. Llavors m'he pogut llegir la segona moció que han presentat, l'he vist una mica més bé, han dit que havien parlat més amb les AMIPA, que hi havia unes Taules de treball, llavors ja l'he vist d'una altra manera aquesta segona moció. És una moció que no sé com agafar-la, perquè per un cantó veig bé el que exposa la Sra. Coral Sala, però per l'altre cantó també hi veig algun problema; abstenir-se tampoc porta enlloc, i llavors si m'he de pronunciar dono el suport a la Sra. Sala.

També he parlat abans d'entrar en el Ple amb la regidora d'Ensenyament i m'ha dit que l'equip de govern no tenia intenció de tancar la llar, això he trobat que era positiu, penso que

podeu estar contents que en principi l'equip de govern prengui aquesta decisió de no tancar la llar, i que també és positiu que hi hagi 24 nens que continuïn a la llar d'infants, més que si es fa la suficient propaganda en els propers dies que hi ha d'haver les matriculacions; llavors intentar també amb tots els pares al Pla de Dalt, el Cassés, que hi pugui haver més mainada que es puguin inscriure, això també donaria peu a què hi pugui anar més mainada. Però des del meu punt de vista, us dono el meu suport.

Intervé el Sr. Gómez. Com sempre fem des d'Esquerra Republicana, agrair a la ciutadania que presenti mocions i preguntes, i que vulgui participar en el Ple, per això vàrem canviar el ROM i pensem que és la manera, com ens ha dit el Síndic al començament d'aquest Ple; és una de les maneres de fer que la política cada cop més es vegi com aquell element de participació ciutadana, com allò que interessa realment als ciutadans. Per tant agraeixo al col·lectiu de pares i mares de l'escola bressol de Sant Pere Màrtir que hàgiu presentat la moció.

Com ha sortit reiteradament, des del nostre grup, fins i tot en aquest mateix Ple, nosaltres estem absolutament a favor del sistema públic de l'estat del benestar i per tant defensarem fins allà on calgui l'oferta pública de serveis d'atenció ciutadana; sigui municipal, sigui de la Generalitat de Catalunya.

En la presentació del Pla d'infància, ara ja fa un parell d'hores quasi, m'ha semblat recollir una frase del primer Tinent d'Alcalde que em sembla que és bastant il·lustrativa de la nostra posició, crec que és textual, deia: "davant del dubte, la infància ha de ser una prioritat". Per a nosaltres aquesta és la força, aquesta és la frase, per a nosaltres l'escola ha de ser prioritària, l'atenció a les persones ha de passar per davant de tot. D'acord que hi ha problemes econòmics, d'acord que s'han de fer retallades mentre no tinguem els recursos d'una altra banda, d'acord, però nosaltres insistiríem que l'esforç econòmic anés per aquí, i si s'ha de mirar de fer retallades fer-les d'una manera que no afectin de manera tan greu el sistema educatiu. No parlem només de les escoles bressol, sinó de l'escola de Música, de l'Escola d'Expressió, dels plans d'esports; de tot allò que ajuda a la millora de la nostra societat, i especialment de tot allò que fomenta el creixement positiu dels nostres infants.

En aquest concret, a més a més, s'hi afegeix el tema de la presència de l'escola bressol al barri, hem pogut constatar que és una escola que realment està arrelada en el seu entorn, hem pogut constatar que la majoria de famílies i d'usuaris són del barri, de Sant Pere Màrtir, del Pla de Dalt, i aquest element cohesionador d'una escola bressol, d'una escola llar –com vàrem parlar en el ple anterior o fa dos plens, ja no me'n recordo– per a nosaltres és fonamental.

Hi va haver unes eleccions, nosaltres només som dos, però si nosaltres haguéssim de triar, haguéssim de prioritzar, això ho posaríem davant. Clar que és molt fàcil dir-ho des de l'oposició, ja ho entenem, però nosaltres intentaríem fer l'impossible. Entenc que vostès també ho estan intentant fer, però si pot ser més, perquè no s'arribi a aquesta situació de tancar cap escola llar, cap escola bressol, ni la de Sant Pere Màrtir ni les altres. Votarem a favor de la moció.

Intervé el Sr. Mulleras. Educació i sanitat són els dos àmbits en els quals mai un dirigent polític pot abandonar els ciutadans. Això, que és quelcom de pura lògica per a tots, ho hem de portar a la pràctica, costi el que costi i per sobre de tot. Considerem la moció encertada i coherent, ens donen raons que creiem que poden arribar al cor dels que tinguin cor, i a la intel·ligència també dels que en tinguin. Els recursos tots sabem que són pocs, però hi ha unes coses prioritàries i altres que no ho són. Els autors de la moció han tingut l'educació de no citar dotacions econòmiques que aquest Consistori destina a afers no prioritaris, i jo tampoc les citaré ara, encara que amb un parell d'aquests afers es podria solventar

l'argument econòmic que dóna en aquest moment l'equip de govern per tancar aquesta escola.

Celebrem l'acord de darrera hora assolit amb l'AMIPA, però seguim recolzant aquest grup de pares i mares que presenten aquesta moció, ja que el llinar d'alumnes que es demana és el que tard o d'hora pot significar la fi i la desaparició d'una llar d'infants tan emblemàtica com la de Sant Pere Màrtir. Estem amb vosaltres i votarem a favor. I dic votarem, perquè encara que avui la meua companya no és aquí per motius de salut justificats, vull remarcar que som la tercera força política municipal a Olot, i que moralment som dos regidors, malgrat la injustícia de no poder delegar el vot de la meua companya.

Intervé el Sr. Guix. En tot cas també agrair al col·lectiu de pares i mares tot l'esforç que fan per tirar endavant aquesta moció, o tot el moviment que hi ha hagut entorn de defensar l'escolarització d'aquests alumnes d'aquesta llar d'infants que està ubicada en un barri de la ciutat des de fa molt de temps. Jo senyor Alcalde, entenc que s'han de prendre decisions, que és difícil; en tot cas, jo si fos Alcalde potser ho hauria fet amb més temps. Jo penso que el problema que tenen vostès en aquests moments és un problema de precipitació, és a dir les coses s'han de fer amb temps, parlades, treballar amb equips i potser no arribaríem a aquests extrems, jo penso que el que s'ha de fer és això: treballar amb temps, sense precipitació.

Vostè és el primer que diu que vol que la gent participi dels acords de la ciutat, doncs prediqui amb l'exemple, posi un exemple; en tot cas, de quan ha de prendre una decisió dura, per a la ciutat, per un col·lectiu de persones, doncs almenys fem-ho amb temps, expliquem-ho bé, donem arguments pedagògics, tècnics, arguments econòmics però que es demostrin, que passem la informació, que siguem transparents.

Nosaltres sempre hem defensat la nostra prioritat és el servei a les persones, i hem defensat en aquest Ple el nostre programa electoral, ho hem dit repetides vegades que volem austeritat, austeritat, austeritat. Per tant, volem austeritat per què? Per estalviar en altres conceptes i per donar servei a les persones i per tant per defensar aquest tipus de servei que estem donant a la ciutat. No estem d'acord en tancar res, costa molt construir i tancar és molt fàcil, és a dir d'avui per demà tancar no, esperem, en tot cas el que hem de fer és treballar en positiu. Valorem el canvi de timó que han tingut vostès en quinze dies cap aquí, és a dir, valorem el preacord que s'ha signat amb les AMIPA, valorem aquest inici de treball en positiu que s'està portant a terme, valorem també alguns mitjans de comunicació locals avui han tret unes informacions promocionant les llars d'infants públiques de la ciutat i explicant que es faran aquestes jornades de portes obertes i aquestes promocions, que ens semblen molt interessants.

Per tant, potser hem fet tard, no? Potser hauríem d'haver treballat amb més temps. El col·lectiu es queixa –i és veritat– que quan surt una notícia d'aquestes a la premsa fa mal i alguns pares poden prendre decisions equivocades en aquests moments i potser matricular els seus fills a altres llocs. Costarà arribar al llinar que diuen de nombre de matricules.

Per tant nosaltres donarem suport a la moció, donarem suport al barri i als barris als quals afecta aquesta problemàtica, com són els barri de Montolivet, del Pla de Dalt, el Pla de Baix, les Planotes, el Xiprer; i també de rebot algun municipi que està a l'entorn de la ciutat i que els infants també van a aquesta llar. Per tant ens sembla que cal treballar amb més temps, amb més participació amb totes les entitats, i en tot cas si s'han de prendre decisions dures que es faci d'una forma més treballada, més raonada i més explicada. En tot cas votarem a favor de la moció.

Intervé la Sra. Fité. Bé, des de l'any 2011 la Generalitat ha deixat d'aportar prop d'un milió

d'euros a l'Institut Municipal d'Educació. Davant d'aquest fet, l'Ajuntament ha reafirmat el seu compromís amb l'educació de dues maneres molt clares: primera, fent una major aportació al pressupost de l'IME amb fons municipals, i segona, mantenint tots els serveis i recursos educatius municipals, fins i tot aquells que han deixat d'estar finançats per la Generalitat.

Malgrat aquest compromís clar amb l'educació, s'han hagut d'ajustar partides i de revisar despeses perquè en el context actual és necessari fer-ho i tampoc podem defugir aquesta responsabilitat. Per tot això, la proposta inicial de l'IME es fonamentava en què la nostra ciutat no pot mantenir 100 places d'escola bressol públiques buides, que és el que tenim en aquests moments. I per tant es fa necessari racionalitzar aquesta oferta. Tenim clar que hem de destinar tots els recursos necessaris a l'educació i a aquesta etapa de 0 a 3, per donar resposta a les necessitats existents. Però no hem de destinar-hi més recursos dels que són necessaris –ni podem– per atendre a la demanda actual, i en cap cas hem de confondre la prestació d'un servei amb l'espai on l'oferim.

En tot aquest procés d'elaboració de l'oferta per al curs vinent, i davant la petició de les famílies de revisar aquesta proposta, durant les dues últimes setmanes s'ha creat una Taula de treball, formada per representants de les famílies, professionals de l'IME i representants de l'Ajuntament. Han aprovat una oferta per al curs vinent amb dos objectius clars i compartits: primer, mantenir totes les escoles bressol municipals en funcionament, sempre i quan es garanteixi una matrícula mínima de 225 alumnes, i segon, facilitar a les famílies l'accés a aquest servei municipal, millorant els horaris, incorporant noves franges horàries, i sobretot no incrementant el cost dels serveis.

Dit tot això, i en relació a l'exposició de fets de la seva moció, voldria aclarir algunes qüestions: primera, que el projecte pedagògic és un projecte únic per a totes les escoles bressol municipals i que va estar redactat o elaborat conjuntament pels professionals de les quatre escoles bressol, per tant totes les escoles bressol municipals funcionen amb els mateixos principis. Els quatre equips professionals tenen les mateixes actituds i aptituds per desenvolupar la seva feina i en tots ells la seva implicació amb els infants i les famílies és màxima. Les quatre escoles bressol realitzen activitats amb les famílies, realitzen treballs d'intercicle i també es relacionen amb col·lectius propers i totes elles tenen vinculació amb una escola al mateix barri, on es dona una continuïtat educativa dels 0 als 16 anys.

Evidentment no només s'han valorat els números, però és evident que dins d'una perspectiva de ciutat hem de valorar l'existència d'aquestes 100 places buides, hem de valorar els canvis en la situació econòmica de les famílies, la revisió i racionalització de les despeses i també la importància real de 50.000 euros del manteniment d'un edifici municipal. Amb 50.000 euros cada setmana, de tot el curs escolar, s'atenen 309 alumnes de primària i secundària en els tallers d'estudi assistit, programa o activitat que no té finançament de cap administració i que se sustenta exclusivament en recursos de l'Ajuntament.

La Taula de treball, una Taula en la qual representants dels pares han estat triats pels propis pares, ha consensuat una proposta final que ofereix millores molt importants a les famílies i un compromís de continuïtat en aquest treball de revisió i noves propostes, evidentment a partir de les dades de la preinscripció i de la matriculació.

El temps d'exposició de l'oferta el curs vinent, el període de preinscripció i el període de matriculació és el mateix que en d'altres anys: són set setmanes durant les quals hi ha temps suficient per tal que les famílies s'informin a través de totes les propostes de difusió, a través de la premsa escrita, de ràdio i de televisió, perquè facin l'opció a les escoles bressol municipals. A banda que sempre s'han acceptat totes les inscripcions fora de termini, si hi ha

places disponibles, com és el cas.

Finalment i en relació a les demandes de la moció, voldria aclarir que l'oferta per al curs vinent condiona el tancament d'una escola bressol municipal a una matrícula mínima de 225 places, degut a l'ocupació actual d'aquest servei. A més, en cap de les propostes es modifica, canvia o qüestiona el model pedagògic actual. A l'oferta del curs vinent s'han incorporat totes les millores demanades per representants de les famílies i també es manté l'oferta de places.

La Taula de treball ja està constituïda i ha acordat treballar a partir d'aquest període de matriculació per fer un seguiment del curs vinent i la proposta per al curs 2014 – 2015. El replantejament ja s'ha fet a mitjà termini, donat que per a aquest curs la matrícula mínima només implica set infants més dels que tenim en aquests moments a les escoles bressol, set matrícules més de les actuals, que s'han de produir en set setmanes, temps que entenem que és més que suficient, igual que ho van entendre els representants de les famílies que formaven part d'aquesta Taula. I a banda, no s'ha fet cap canvi en la zonificació actual. També voldria afegir que el nostre objectiu és defensar, no que la nostra oferta atregui famílies que ja estan escolaritzades; sinó que el nostre objectiu ha de ser atendre aquelles famílies que hi són i que no estan utilitzant cap d'aquestes 100 places d'escola bressol, perquè no poden portar-hi els seus fills.

Per tant, entenem que l'oferta per al curs vinent ha estat el resultat d'una Taula de treball formada per totes les parts implicades, entre les quals evidentment hi ha representants de les famílies. I que aquest procés de negociació i acord invalida aquesta moció, a la qual hi votarem en contra.

Intervé el Sr. David Casas. A veure, anem per passos. M'ha tractat de mentider, potser sí, m'han educat molt bé i no sóc mentider. He fet suposicions, vostès n'han fet moltes de suposicions, i si ens hem de posar a dir totes les mentides que ens han donat amb números esbiaixats podríem estar-nos-hi estona. Aquestes 102 places lliures, si mirem bé les places ofertes aquest any, només hi ha 31 places lliures. Fan servir els números una mica en funció de com els convé: moltes vegades es compta també Sant Roc, que es compta per al que convé i per al que no convé no es compta.

Vostè advocava per la transparència, a Olot Televisió va sortir, per la transparència. No ha estat gens transparent aquest procés, gens.

Educar és un repte de tots, això ho portaven vostès; no és la millor manera de seguir-ho.

Sí que diu l'acord de l'AMIPA; l'AMIPA és clar, tots els beneficis que s'han proposat –i molts gràcies al treball d'aquests pares que hi ha aquí– els acords que s'han proposat són interessats i la majoria de les llars se'n beneficiaran, hem de comptar que l'AMIPA representa les quatre llars, per tant tres d'aquestes sí que se'n beneficiaran, la quarta lamentablement no se'n beneficiarà. Per tant és comprensible que l'AMIPA pogués votar a favor d'aquest acord, tot i que no volien llindar de mínims. Nosaltres estem defensant el mateix que ha votat l'AMIPA sense aquest llindar, perquè no el trobem just.

No és gens just. Vostè parla de set places per sobre de les que s'han ofert aquest any i per desgràcia no s'han omplert, però és clar, són set places per sobre de les ofertes, que si restem tots els nens que acaben, estem parlant de 104. Jo no ho sé, tant de bo emplenem les 225 places, però no són 7, són unes quantes més, facin la resta.

Parla també de racionalitzar despeses. Apliquin-s'ho en general, no només a l'educació, apliqui'ns-ho en tot, estem parlant de 50.000 euros davant un pressupost monstruós. Sí, un

pressupost monstruós d'uns quants milions d'euros, uns quants. Vull dir, no ho sé... com ja s'ha dit es gasten diners en altres coses, vull dir, hi ha d'haver unes prioritats, vostès estan marcant clares les seves, a partir d'aquí, no ho sé.

A l'acord de l'AMIPA també es va demanar de ressaltar tot el bo de les llars per intentar captar més gent. Avui a la notícia que ha sortit per la televisió s'ha ressaltat que el llinar era el que era, i que si no, es tancava la llar de Sant Pere Màrtir; no és una bona manera de començar. També en l'acord es deia que després es parlaria de quina llar es tancaria, i ha quedat clar en la notícia d'avui que es tancaria la llar de Sant Pere Màrtir. Torno a fer la pregunta: per què es vol tancar la llar de Sant Pere Màrtir? No ens l'han respost encara, ni ens la respondran. Gràcies, és que podríem estar-nos-hi molta estona, gràcies.

Respon el Sr. Alcalde. Només per aclarir-li, jo no li he dit mentider. Hi ha l'acta que ho demostrarà; he parlat de que deia coses falses, que vostè en diu suposicions, són coses falses. Jo en cap moment he dit aquesta paraula i l'acta ho demostrarà. Si us plau, endavant, Sra. Coral Sala.

Intervé la Sra. Coral Sala. Només vull demanar que aquest any es tregui el topall. Nosaltres estem a favor de tot el que s'ha arribat a l'acord en aquesta Taula de treball, però creiem que és impossible, i tant de bo ens equivoquem; la Sra. Regidora veu molt clar que s'arribarà a 225 inscripcions, tant de bo m'equivoqui i em vindrà molt de gust donar-li l'enhorabona si arribem als 225. Però jo penso, i tocant de peus a terra, que això és impossible, impossible.

Jo no hi entenc en política i no havia assistit mai a un Ple, però jo a la meva feina, si tots els meus companys em diuen que m'he equivocat o que no tinc raó, jo els escoltaré. Els seus companys, tots han votat a favor de la nostra moció; no els fa replantejar res això? M'agradaria que totes aquestes preguntes avui fossin contestades, l'altre dia no es van contestar.

La Sra. Regidora també diu que el model educatiu és comú en totes les llars, això és al paper, jo sóc professora i sé que un institut no és igual que un altre, ni una escola és igual que una altra i una llar no és igual que una altra. I li agrairia Sra. Regidora –i ja he convidat a la resta de regidors– que possessin els peus a les llars, i que hi possessin els peus no només el primer dia a la reunió de pares, sinó que hi anessin anant, que vinguessin periòdicament i veurien que la realitat no és aquesta, que la realitat és que les diferents llars són diferents i que Sant Pere Màrtir funciona i funciona molt bé. No dic que les altres no funcionin bé, però jo he de defensar la meva, que és la de Sant Pere Màrtir.

Com ha dit en David, tampoc entenem perquè ens toca a Sant Pere Màrtir, perquè no és ni la que té menys alumnes, ni la que tindrà menys alumnes en continuïtat: em penso que són 25 alumnes els que continuaran l'any que ve, que són més o menys el 24% dels alumnes que continuaran l'any que ve a les llars, hi ha llars que en continuaran molt menys. Llavors, si s'ha de prendre aquesta decisió, trista decisió de tancar una llar, que no hi estic gens a favor, no s'hauria de mirar quina és la llar que afecta a menys ciutadans, governants d'Olot? No hauríem de mirar-ho això?

Bé, com diu en David tindríem moltes preguntes, però sabem que... Jo confio que ens escolteu i que no sigui picar ferro fred i que es faci una valoració i que es decideixi aquest curs treure el llinar de 225. I si es fa una Taula de treball eficaç, una Taula de treball que es treuen conclusions positives, l'any que ve parlarem de topalls, parlarem de mínims, però aquest any és molt complicat que s'arribi a 225 i sabem que ens tocarà tancar la llar. Moltes gràcies.

Intervé el Sr. Alcalde. Jo posaria la proposta a votació, però s'hi algú vol afegir-hi alguna cosa més?

Intervé el Sr. Gómez. Molt ràpid, més que res per expressar el neguit que tinc i que ja vaig manifestar en el Consell rector extraordinari d'abans d'ahir. És clar, a mi en aquell moment ja em va sobtar que l'acord que ens presentava la regidora fos firmat per totes les AMIPA, les educadores i l'Ajuntament, amb el topall aquest, perquè d'alguna manera ja es veu que aquest topall de 225 no s'hi arribarà, i per tant és un acord que ens aboca a tancar una escola bressol. I llavors en el Consell rector es va explicitar que si no s'arribava al topall es faria una Taula per estudiar quina era la situació, que segurament comportaria tancar una escola bressol i ja se'ns diria quina. La nostra sorpresa és que ja s'ha explicitat que ha de ser Sant Pere Màrtir... A mi m'ha arribat que les informacions periodístiques eren que es tancava Sant Pere Màrtir.

Intervé el Sr. Alcalde. Perdó, suposo que no m'ho diu seriosament que vol parlar de les informacions periodístiques? I que no té res en els demés regidors, perquè és que això està arribant a un límit que ja deu n'hi do la manipulació, sincerament.

Respon el Sr. Gómez. Sr. Alcalde, amb tot el respecte. Jo entenc que avui nosaltres, Esquerra Republicana no hem fet una roda de premsa, jo entenc que hi ha hagut una informació de l'equip de govern, i aquesta informació incloïa que es tancava Sant Pere Màrtir. Potser, i per tant jo ni menteixo ni desmenteixo, potser aquesta informació és incorrecta. Jo només dic que el que s'ha explicitat des de mitjans de comunicació és això. I entenc la preocupació de les famílies, perquè amb aquest to difícilment fem atractiu un servei que hem d'anar a buscar aquells ciutadans que estiguin contents de venir a les escoles llar. Si dubtem, difícilment vindran, i per tant, diem que el llinar de 225 és impossible. I ja no dic si es tanca Sant Pere Màrtir o no, però si aquesta informació ha sortit, doncs entenc que des de l'equip de govern s'hauria de desmentir categòricament. Em sembla que no estem essent massa positius.

Intervé la Sra. Fité. Aclarir al respecte que aquest matí quan hem fet la roda de premsa el regidor hi era present, no s'ha parlat en cap cas de tancar cap escola bressol en concret. I si això realment ha sortit a la premsa, o la premsa n'ha fet aquesta interpretació, jo no he dit 225 places mínimes. I ho plantejem i les famílies que són representants triats de la resta de famílies hi van estar d'acord perquè es va entendre que arribar a una matrícula de 225 és possible i és viable. El curs passat, amb unes condicions per a les famílies a nivell econòmic molt més negatives que aquest any, i amb un horari no tan favorable, es van matricular el mes de setembre 233 famílies a les nostres escoles bressol, i per poder fer front no només a temes d'horaris sinó a poder pagar la quota, durant el curs hem tingut 41 baixes. Per tant entenem que amb les condicions pactades amb les famílies, amb el no increment de quotes i amb l'allargament de l'horari, facilitem i donem accés a què aquestes 233 famílies que es van matricular l'any passat el mes de setembre –que eren matrícules reals– puguin aquest any fer efectiva la seva assistència a l'escola bressol.

Aclarint unes altres coses que s'han comentat abans: totes les àrees de l'Ajuntament han disminuït el seu pressupost, totes sense excepció, i l'única àrea de l'Ajuntament que ha incrementat el seu pressupost ha estat la d'Educació. Amb les millores incorporades de cares a les famílies, garantim i millorem el seu accés i per tant, reitero, que és viable que puguem tenir aquesta matrícula mínima, que en el fons només representa set famílies més de les que actualment ja estan gaudint de l'escola bressol.

I res més, dir que l'AMIPA representa totes les famílies, per tant quan els pares escullen uns representants, aquests representants van a una Taula de treball, i en aquesta Taula de treball es parlen d'uns temes i arriben a uns acords, i això legitima aquests acords. Per tant

entenem que l'acord al qual hem arribat amb el consentiment d'aquests representants de les famílies, i evidentment amb el consentiment dels equips de professionals, que és un acord més que tenim signat, entenem que legitima aquest acord, i per tant la viabilitat que de cares al curs vinent puguem tenir les quatre escoles bressol en funcionament.

Intervé el Sr. Alcalde. Bé, crec que ja estan bastant clares totes les postures, per tant posarem la proposta a votació.

Sotmesa la moció a votació, es produeix un empat, amb 10 vots en contra (CiU) i 10 vots a favor (6 PSC, 1 PxC, 2 ERC, 1 PP).

Intervé la Sra. Secretària. S'ha de fer una altra votació.

Sotmesa la moció a una segona votació, es produeix de nou un empat, 10 vots en contra (CiU), i 10 vots a favor (6 PSC, 1 PxC, 2 ERC, 1 PP) i la moció queda desestimada amb el vot de qualitat de l'Alcalde.

15.- PRECS I PREGUNTES

Intervé la Sra. Sala. Seré breu, perquè dura molt aquest Ple, hem començat aviat i veig que s'està allargant.

APARCAMENT PUJADA ESCOLA D'ART.- A la ciutat tenim un problema de civisme, concretament a la pujada de l'Escola d'Art, al Carme que degut a què hi ha persones que orinen en aquest lloc, això comporta molt mala olor i m'han fet arribar les queixes veïns del sector del Carme. Demanaria buscar una solució a aquest problema, no sé, ja pugui ser posant-hi vigilància, càmeres de seguretat, més llum... Llavors molta gent que visita la ciutat comporta que quan passen per allà sentin molta mala olor dels orins.

Respon el Sr. Ferrés. Més que a l'aparcament, el problema són les miccions a la via pública. És una de les coses que ja contempla la vigent Ordenança, i que nosaltres evidentment la mantenim en la proposta de nova Ordenança; és de les actuacions incíviques que són més sancionades a la nostra ciutat, si bé podem fer una actuació especial allà, en el sentit que proposava vostè. No voldria fer broma amb el tema però és difícil trobar la gent amb les mans a la massa. Però ho provarem.

Intervé la Sra. Sala.

CENDRERS.- Fa dos o tres plens vaig demanar a la Sra. Linares si era possible posar cendrers per les burilles de tabac. Ara m'he fixat que hi ha moltes ciutats que posen com uns rascadors al costat de les papereres, aquests rascadors no sé si van solts i es poden incorporar al costat o si a la que es tornin a comprar papereres s'hi podrien incorporar aquests rascadors per a la gent que fumem. Sé que també a vegades hi hauran aquests rascadors i molta gent deixarà les burilles a terra, però la gent s'ha d'anar conscienciant de ser cívics i acostumar-nos a no llençar les burilles als arbres o al carrer.

Respon la Sra. Linares. Recollim la proposta i ho mirarem, en el cas que hàgim de comprar noves papereres ho podem mirar. Recollirem la seva proposta.

Intervé el Sr. Guix.

HORARI FINALITZACIÓ FESTES.- Hem parlat abans en el Pla per a la infància i l'adolescència, i en tot cas ara que comencen ja a preparar-se les revetlles d'estiu, les festes majors de barri, les festes de l'entorn d'Olot a la comarca de la Garrotxa, demanariem –com

ha dit el regidor que ha defensat la nostra posició en aquest Pla– que hi hagi un criteri comarcal d'hores de tancament de les festes majors, i que en tot cas siguin unes hores que respectin la voluntat dels veïns, si és possible; jo ho he demanat alguna vegada també al Consell comarcal. En tot cas jo penso que és difícil, que aniria bé poder-se coordinar amb els ajuntaments dels pobles i amb les associacions de veïns dels barris, però penso que seria interessant trobar una hora que no fos a les altes hores de la matinada com està passant en alguns casos.

Respon el Sr. Berga. Serà un tema a tractar en el Consell Comarcal, amb els vint-i-un alcaldes, no podem nosaltres com a ajuntament, entendrà, imposar als altres vint ajuntaments com ho han de fer; ho traslladarem allà. La ciutat d'Olot és la que els horaris acaben més aviat.

Intervé el Sr. Guix.

ENTRADA CARRETERA DE LA CANYA.- Vàrem demanar al Sr. Zarza fa un any, com estava la situació de l'entrada de la ciutat per la carretera de la Canya. És una entrada important de la ciutat d'Olot, allà esta pendent d'uns plans urbanístics de desenvolupament, per assentar aquella part de la ciutat que penso que li convé. Em va dir que ja ho estaven treballant i era a veure com estan en aquests moments aquests tràmits.

Respon el Sr. Zarza. Em sap greu reiterar-me en el que he dit moltes vegades, tenim la sort darrerament de fer moltes reunions amb el Director General de Carreteres de la Generalitat, i aquesta carretera que em diu que té dos trams, un és de l'Estat i l'altre de la Generalitat, i constantment aprofitem per demanar-li l'arranjament d'aquest tram de carretera; també amb el tema de senyalització. I la resposta sempre és "no hi ha recursos, hem de mirar-ho, ho mirarem". Nosaltres anirem insistint però la veritat és que és picar pedra, perquè la situació econòmica és la que és i sempre ens responen el mateix. Per tant nosaltres insistim cada vegada que ens trobem amb ells per demanar-los-hi.

I no havent-hi més assumptes per tractar ni cap regidor que faci ús de la paraula, el president aixeca la sessió a dos quarts de deu del vespre. I per a constància del que s'hi ha tractat i dels acords presos, estenc aquesta acta que certifico amb la meva signatura.

VIST I PLAU
L'ALCALDE,

LA SECRETÀRIA,